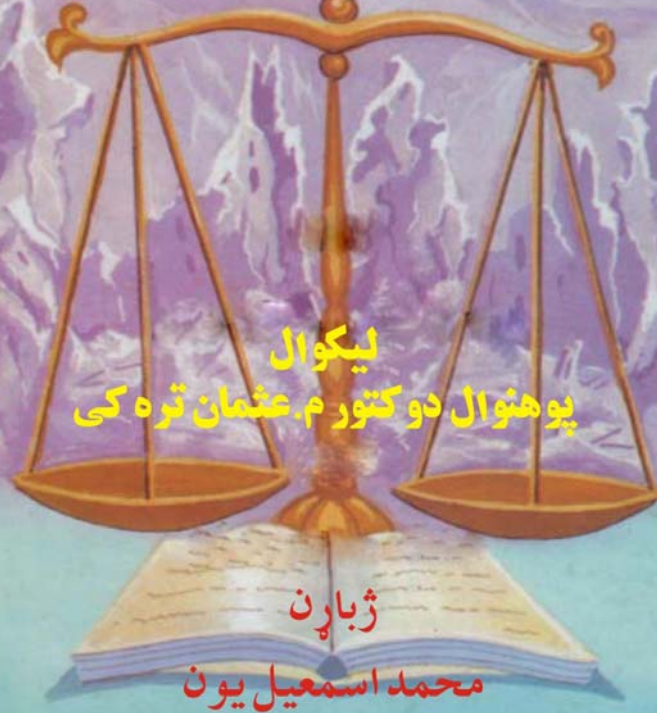

په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو
محاكمه

۱۳۸۷ ل

Ketabton.com

په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو محاکمه

ليکوال

پوهنوال دوکتور م. عثمان تره کی

ژباړن

محمد اسمعيل يون

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو محاکمه
ليکوال:	پوهنوال دوکتور م، عثمان تره کی
ژباړن:	پوهنيار محمد اسمعيل يون
خپرنډوی:	يون کلتوري يون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۹ ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ ل کال
د ژباړن پرله	
پسې نومره:	(۱۷)
د خپرنډوی	
پرله پسې نومره:	(۱۷)
کمپوزر:	ضيا الرحمن ضيا

دالی

د هغو پاكو او سپېڅلو شهيدانو ارواوو ته چې د
يرغلگرو او كمونيزم په مقابل كې يې يوه تاريخي
(نه) وويله، په دې لاره كې يې سربايلود او د جگړې
جنايتكارانو د محاكمې ستر مسووليت يې موږ ته
راوسپاره.

نيوليک

مخ	سرليک
۱	ددې اثر پر دويم چاپ خويادونې
۳	جنايتکاران بايد محاکمه شي
۷	د جگړې جنايتکارانو محاکمه يوه ملي اړتيا ده
۱۵	سريزه

لومړۍ برخه

۱۹	عمومي څرگندونې
----	----------------

لومړۍ څپرکۍ

۲۰	د جنګي جنايتونو په باب د نړيوالو حقوقو ټولنيز اصول
۲۰	لومړۍ-د نړيوالو کانوناسيونونو تاريخي شاليد
۲۲	دويم-د يالتا کنفرانس
۲۴	درېيم-پر کورنيو شخړو د نړيوالو قوانينو تطبيق
۲۶	څلورم-د ملګي وګړو، ټپيانو او اسيرانو ملاتړ
۲۹	پنځم-د جگړې قوانينو د تطبيق څارنه او سرغړونې
۳۱	شپږم-د جگړې مجرمينو او جنايتکارانو سپارنه
۳۲	اووم-د جگړې جنايتکارانو محاکمه
۳۵	۱-د څېړنې پړاو
۳۶	۲-د محاکمې پړاو
۳۷	۳-د محکمې حکم د پلي کېدو پړاو

دويم څپرکۍ

۳۸	د جزا نړيوال دېوان جوړېدل
۴۱	د روم تړون غټ ټکي
۴۱	الف-هغه جنايتونه چې څېړنه يې د دېوان واک ګڼل کېږي
۴۱	۲-ډله ييزه وژنه

- ۲- بشر ضد جنایت ۴۱
۳- جگړه ییز جنایت ۴۱
۴- د تېري جنایت ۴۲
ب- د دېوان غونډې راغونښتونکې سرچینه ۴۲
ج- د تړون نیمگړتیاوې ۴۳
د- د دېوان عمومي واکونه ۴۴

دویمه برخه

په افغانستان کې د بشر او جگړې حقوقو څخه سرغړونه ۴۶

لومړۍ څپرکۍ

- ۵۰- کمونیست حکومت (د شوروي تېري پړاو)
لومړۍ- د نړیوالو سیاسي، مدني حقوقو او شکنجې ضد... ۵۲
دویم- د نورنبرگ محکمې له مخې، د جگړې له حقوقو... ۵۸
۱- جنګي جنایت ۵۹
الف- د ملکي وګړو جبري لېږدونه ۵۹
ب- د ځاني او عامه شتمنیو لوټ او تالان ۶۰
ج- د اسیرانو شکنجه او وژنه ۶۲

- ۲- سوله ضد جنایت ۶۵
۳- بشر ضد جنایت ۷۲
الف- عامه وژنه ۷۳
ب- د ملکي سیمو ویجاړونه او بمبارونه ۷۵
ج- د سیاسي، توکميزو او مذهبي انګېرنو له مخې... ۷۸

دویم څپرکۍ

- د مقاومت غورځنګ (د شوروي تېري پړاو): ۸۲
۱- مشروع دفاع ۸۲
۲- د اشارو او مقاومت غورځنګ حقوقي دریځ ۸۴
۳- سرغړونې ۸۹

- ۹۰ یو-یو-جنگي جنايت
۹۰ الف-د عامه شتمنيو ويجارونه او لوټونه
۹۲ ب-د زندانيانو شکنجه او اعدامونه
۹۳ دوه-بشر ضد جنايت:
۹۳ الف-عامه وژنه
۹۴ ب-د سياسي او ... انگېرنو له مخې د خلکو څارنه او...

درېيم څپرکی

- ۹۲ د مجاهدينو حکومت او د طالبانو حکومت
۹۲ (تر شوروي تېري وروسته پړاو)
۹۲ لومړۍ-د مجاهدينو له سرغړونو څخه د کمونيستانو...
۱۰۱ دويم-سرغړونې، ۱-جگړه ييز جنايتونه:
۱۰۱ الف-د ملکي وگړو جبري لېږدونه
۱۰۳ ب-د ځاني او عامه شتمنيو لوټونه
۱۰۶ ج-له اسيرانو سره ناوړه انساني چلند...
۱۱۳ ۲-بشر ضد جنايت:
۱۱۳ الف-عامه وژنه
۱۱۴ ب-د ملکي سيمو ويجارونه او بمبارونه
۱۱۷ ج-د سياسي او... له کبله د خلکو څارنه او...

درېيمه برخه

- ۱۲۱ د افغاني جنگي جنايتکارانو محاکمه

لومړۍ څپرکی

- ۱۲۳ جنايتکارانو ته د سزا ورکولو اړتيا
۱۲۳ په يوه خپلمنځي افغاني غونډه کې د موضوع طرح کول
۱۲۳ لومړۍ-جنايتکارانو ته د سزا ورکولو اړتيا
۱۲۷ دويم-د يو خپلمنځي افغاني سيمينار جوړول
۱۲۷ الف-تبليغ څانگه

- ۱۲۸ ب- د اسناد و راټولولو خانګه
- ۱۳۱ ج- راجستر خانګه
- دويم څپرګۍ
- ۱۳۳ د محکمې جوړونه او د جنايتکارانو سپارنه:
- ۱۳۳ لومړۍ- د محکمې جوړولو څرنگوالی
- ۱۳۸ دويم- د جنايتکارانو سپارنه
- ۱۴۳ پایله
- ۱۴۷ اخځونه
- ۱۴۸ د محمد اسمعيل يون پېژندنه

د ځينو نومونو لنډون (مخففات)

نړيواله سره مياشت (ن، س، م)

ملګرو ملتونو موسسه (م، م، م)

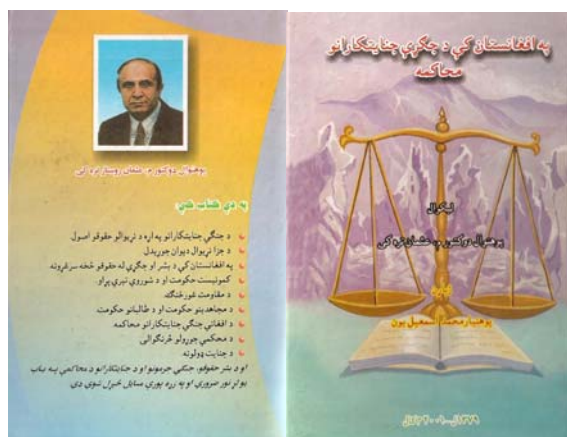
جزا نړيوال دېوان (ج، ن، د)

بښنې نړيوال سازمان (ب، ن، ي)

افغانستان خلکو ديموکراتيک ګوند (ا، خ، د، ګ)

ددې اثر پر دویم چاپ څو یادونې

استاد پوهنوال دوکتور محمد عثمان تره کی د افغانستان له مخورو او ځیرکو سیاسي شخصیتونو څخه دی، چې پر افغانستان د راغلي غميزې په ټولې دېرش کلنې موده کې یې د قلم له لارې د مبارزې ډگر تود ساتلې دی. استاد روستار تره کی په دې ټول بهیر کې یوه زړه هم له خپل ملي دریغ څخه په شا شوی نه دی. دی په افغانستان کې د پیل شوې جگړې د ناتار او سیاسي ناوړین له

قربانیانو څخه دی، نو ځکه خو تر هر چا زیات، ده د جگړې او جگړې د جنایتکارانو پر ضد مبارزه کړې ده او لاهم

دې مبارزې ته دوام ورکوي. دا اثر دده ددې اوږدې مودې د مبارزې او هڅو بېلگه ده، ده دا اکتابما پر ۱۳۷۹ ل کال چاپ کړی و، تر چاپ وروسته ددې اثر د ارزښتمندۍ له مخې ډېر ژر د هغه کمی احساس شو. استاد روستار تره کی چې په دې کتاب کې د جنایتکارانو د محاکمې لپاره کومې هیلې څرگندې کړې وې، هغه نه یوازې عملي نه شوې، بلکې سیاسي څرخ لا د جنګسالارانو په ګټه تاو شو، د مجازاتو پر ځای مکافات ورکړل شول او اوس هم دا

لږۍ روانه ده. نو په دې خاطر چې پخواني جنگسالاران په نوي رنگ او نوي لباس کې ځانونه له خلکو غلي نه کړي، ددې اثربيا چاپ ته اړتيا نوره هم زياته شوې ده، نو ځکه مې دا اثر له سره کمپوز او بيا چاپ کړ. پوره باور دی، چې ددې کتاب په چاپ سره څوک جنگسالاران نه محاکمې ته راکارولای شي او نه هم څوک ورڅخه دا جهان ورکړی امتياز اخيستلای شي، دا کتاب به يوازې دومره تاثير وکړي، چې زموږ د ولس د اوسني او راتلونکي نسل له ذهن څخه د ملي خاينانو او زورواکانو څېرې هېرې نه شي. ددې ورځې د ارمان په هيله، چې افغانستان کې د ظالم او مظلوم، حق او باطل، خاين او خدمتگار، ملي اتل او ملي خاين، حساب وکتاب سره سپين او يوې خوا ته شي.

په درنښت

پوهندوی محمد اسمعيل يون

کابل - افغانستان

۱۳۸۷ ل کال د سلواغې ۲۴ مه نېټه.

جنایتکاران باید محاکمه شي

څرنگه چې ټولو ته څرگنده ده، زموږ گران هېواد افغانستان د پردیو لاسوهنو او زموږ د خپل هېواد د سیاسي ډلو د مشرانو د بې کفایتۍ او د ځینو هېواد پلورونکو د ناوړه چلند له امله وران و بجاړ شو او ټوله مادي او معنوي شتمني یې له لاسه ورکړه. دا خبره هم ټولو ته څرگنده ده، چې افغانان په تش لاس، دایمان او عقیدې په ځواک له یوه ستر نړیوال زبرځواک سره ډغره ووهله او د قربانۍ یو بې مثاله معیار او ریکارډ یې ټینګ کړ. افغانانو نه یوازې د بهرنیو یرغلګرو پرضد جګړه کوله، بلکې د کورنیو جنایتکارانو او هېواد پلورونکو په مقابل کې هم جنگېدل، پریوه وخت له دغو دوو خواوو سره د جنگېدلو له کبله زموږ ولس ته زیات زیانونه واوښتل، ان دومره زیانونه، چې دنړۍ پرمخ یې ډېرې کمې بېلګې لیدل شوي دي. ددې جګړې او غمیزې په پیل کې زموږ خلکو هیله لرله، خدای (ج) به داسې ورځ راولي، چې د افغانستان د جګړې ټول کورني او بهرني، سیاسي او جنګي جنایتکاران محاکمه شي او د خپلو عملونو سزا وويني. خو په ډېرې خواشینۍ سره باید ووايو، چې داسې ونه شول، داسې دردوونکې جګړې پیل شوې او بیا دومره اوږدې شوې، چې د پخوانیو جنایتکارانو جنایتونه یې تر سیوري لاندې راوستل. نړیوال سیاست او د ځینو هېوادونو گټو هم پر داسې لوري بدلون وکړ، چې نور یې نو په افغانستان کې هغه پخوانۍ گټې نه وې، نو ځکه یې د افغانستان جګړې اکثره افغان جنایتکارانو ته سیاسي پناه ورکړه.

د شوروي له خوا د اشغال په کلونو کې نړيوالې ټولنې افغانستان ته ډېره زياته پاملرنه کوله، د بشر حقوقو په برخه کې يې استازی پروفیسور ارمکورا ډېر ځله افغانستان ته سفرونه کول، د کابل لاسپوڅي نظام يې دنړيوالې ټولنې تر سخت سياسي او اخلاقي فشار لاندې راوستی و، چې د بشر حقوقو رعايت ته پام وکړي. د ښاغلي ارمکورا په هڅه او هاند په سلگونو افغان پوهان، ليکوال، فرهنگيان او سياسي اشخاص د مرگ او زندان له شکنجو څخه ژغورل شوي دي. خو وروسته بيا د افغانستان خونړۍ پېښې او هلته د بشر حقوقو مسله ورو ورو له ياده ووتله. ان داسې وخت هم راغی، چې د خدمتگار او جنايتکار توپيرونه هم گران شول. هغو هېوادونو چې پخوا به يې په افغانستان کې د بشر حقوقو د پاللو د غوښتنې په نوم د افغانستان سياسي او جنگي جنايتکارانو ته پناه ورکړه.

د افغانستان خلک او په تېره بيا د جگړې قربانيان دنړيوالې ټولنې له دې چلند څخه سخت خواشينی دي. استاد پوهنوال محمد عثمان تره کی د افغانستان د خلکو رښتينی خدمتگار، د هېواد ملي مبارز دیوۀ دراک عالم او پوه په توگه، چې خپله هم سياسي ظلمونو او جنايتونو کړولی او زيات کلونه زندان يې گاللی دی، تر هر چا زيات يې (د جگړې جنايتکارانو محاکمې) اړتيا احساس کړې ده. استاد تره کی په افغانستان کې د جگړې د جنايتکارانو موضوع د راسپړنې او حقوي سرچينو ته د هغو دوریادونې له لارې

غواړي، زموږ د ټولنې له عامه ذهنيت او د نړيوالې ټولنې له افکارو څخه دا موضوع هېره نه شي.

استاد د دې موضوع د هېرېدو د مخنيوي لپاره د ادې لومړۍ مثبت گام پورته کړ او ((په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو محاکمه)) اثر يې وليکه.

دا اثر د بشر حقوقو او جگړې حقوقو له ملي او نړيوالو معيارونو سره سم ليکل شوی، هري بحث يې تر ډېرې ژورې عملي څېړنې او پلټنې وروسته ليکل شوی او وړاندې شوی دی. هيله ده، هم افغانان او هم نړيوال دې مسلې (د جگړې د جنايتکارانو محاکمه) ته پام راواړوي. نړيواله ټولنه مکلفه ده زموږ د هېواد جنايتکاران افغان ولس ته وسپاري، چې په يوه ملي او يا نړيواله محکمه کې محاکمه شي، گڼو بهرنيو هېوادونو په ځانگړي ډول د جرمني هېواد له ولس او حکومت څخه ډېره هيله کېدې شي، چې په دې برخه کې مرسته وکړي، ځکه چې د جرمني هېواد او ولس د تاريخ په اوږدو کې زموږ له هېواد او خلکو سره ښه دوستي پاللې ده او نوره هيله هم ورڅخه شته. اوس د جگړې يو شمېر جنايتکاران لويديزو هېوادونو ته پناه وړوي، چې د جرمني هېواد هم په همدې ډله کې دی. کېدې شي د جرمني حکومت له افغان ولس سره د بېسارې قربانۍ په خاطر، د هغو جنگي مجرمينو په سپارنه کې له افغان ولس سره مرسته وکړي، چې يا په جرمني کې مېشت دي او يا د جرمني نورو گاونډيو هېوادونو کې، په دې ډول به د افغانانو يو ملي ارمان (د جنايتکارانو محاکمه) پوره شي،

جنايتکاران به خپلې سزاوې وويني او د نورو جنايتونو مخه به
ونيول شي.

دهمداسې ورځې د را رسېدو په هيله
په درناوي
محمد حيدر اقبال پښتونيار

د جنگي جنايتکارانو محاكمه يوه ملي اړتيا ده

کله چې په افغانستان کې د ۱۳۵۷ ل کال د ثور پر اوومه نېټه سياسي بې ثباتي پيل شوه، نو ورسره ((عقیده يي بحران او د معنویت سقوط)) هم رامنځته شول، د ټولنې ټولې خواوې په لړزېدو شوې. د ۱۳۵۸ ل کال د مرغومي پر شپږمه نېټه د بهرني يرغل په پيل سره، د هېواد کورني کرکېچ نړيواله بڼه ونيوه او نور پراخ اړخونه يې پيدا کړل. لنډه دا چې ټول هېواد پر داسې يور سور تنور او اورنۍ بټۍ بدل شو، چې افغانان په لکه د نينې وريته بدل او نورو يې ننداره کوله.

تراوسه پورې چې بشر او په ځانگړي ډول د بشري ټولنې هر ځانگړي ملت څومره جگړې او زيانونه زغملې، د څومره والي، پېچلتيا او څرنگوالي له پلوه د افغانانو له درنې غميزې سره د پرتلې وړ نه دي. د دې غميزې او سترناورين له امله زموږ ولس خپله زياته مادي او مانيزه شتمني بايلوده، ان دا چې پر هغو ارزښتونو يې هم ډول ډول سيوري خواره شول چې دوی يې د دومره قربانيو په بيه گټلو ته حاضر شوي وو. دا زيانونه کولای شو په لنډيز سره دلته ياد کړو:

▪ اقتصادي: د ۲۲ کلنې جگړې په ترڅ کې په هېواد کې تر (۲۰۰۰) زیاتې لویې او وړې فابریکې، کارخاونه، کارخونې، لاسي صنعتي دستگاوي او نور توليدي وسايل له منځه وړل شوي دي.

▪ بنوونیز: د ټول هېواد په کچه (۳۵۰۰) بېلابېل بنوونځي تباڼه شوي او د نږدې لس ملیونه افغانانو د لوستوالېدو مخه نیول شوې ده.

▪ پوهنیز: د لوړو زده کړو څوارلس موسسې، پوهنتونونه، پوهنځي او د بنوونکو د روزنې موسسې یا په نسبي او یا بشپړ ډول زیانمن شوي دي. د ټول هېواد په کچه تر (۵۰) زرو زیات لوړو زده کړي افغانان د هېواد او مسلک پرېښودلو ته اړ شوي دي.

▪ وګړنیز: یو نیم ملیون افغانان شهیدان شوي، یو نیم ملیون معیوب او معلول شوي او شپږ ملیونه مهاجرت ته اړ شوي، یانې تر (۱۵) ملیونه اټکلي نفوس څخه (۹) ملیونه په ښکاره ډول له خپلې ټولنې بېل شوي دي. هغه پاتې هم د هېواد په داخل کې نتل شوي او ځپل شوي دي.

▪ ټولنیز: د همدغو ناتارونو له کبله د ټولنې اډانه ښورول شوې، هڅه شوې، چې د افغاني ټولنې د

ټولنيز نظام د گډوډۍ له لارې د واک د طبيعي او اصلي سرچينو پر ځای نوې او مصنوعي سرچينې د ټولنې لارښوونه وکړي او په دې ډول سياسي-ټولنيز بحران لاسپسې سخت کړي، ځکه نو د اقليت او اکثريت پر بنسټ په هېواد کې د سياسي واک وېشلو شعارونه زيات شوي دي.

▪ خپرنيز: په خپرنۍ برخه کې د (۱۵) لويو چاپخونو په گډون د هېواد ټول چاپي امکانات له منځه وړل شوي. تر (۲۰) مليونو ټوکو زيات کتابونه، لوبې او سپزل شوي دي.

▪ تاريخي: د هېواد ملي موزيم، د اردو موزيم، دهلي موزيم او نور سيمه ييز موزيمونه لوب شوي او سپزل شوي دي. د ملي موزيم ديولک تاريخي اثارو له جملې څخه په سلو کې اويا قيمتي اثار غلا شوي دي.

▪ کلتوري: د هېواد اصيل افغاني فرهنگ د مسخه کولو لپاره ((سره، شنه او سپين)) شعارونه راولېږل شول، ټوله افغاني ټولنه پرې مسمومه شوه، اوسنۍ هېواد مېشتۍ او بهر مېشتۍ ځوان پښت په ډېره مشکله پر دې پوهېږي، چې: ((زه څوک يم او د کوم ټوک يم)) د يو هېواد او قوم رغنده فکري توکي؛ هېواد پالنه،

ژبپالنه او دینپالنه د اقتصادي ټیک او د نشتوالي او نورو
ستونزو له کبله ډېره ځلا او غورځېدنه لري.

▪ پوځي: د تېرو دوو سوو کلونو به بهیر کې په
هېواد کې له خپلو گټو تجربو سره یوه مسلکي اردو
رامنځته شوې وه، ددې اردو جوړښت او اډانه هم له خپلو
ټولو وسایطو سره له منځه ولاړه او نور داسې زیانونه
رامنځته شول، چې دیوې واحدې ټولنې د روغې سټې
لپاره ناسور تپ گڼل کېږي.

خو راځو د پته چې دا ټول کارونه په خپله وشول او که چا
وکړل او یا چا د چا په واسطه تر سره کړل؟ پرته له دې چې ددې
یا هغې ډلې او یا ددغه او یا هغه شخص نوم واخیستل شي،
هر څوک چې په دې پورتنیو زیانونو کې په یوه یو ډول
شریک وي، خپلو خلکو، هېواد او انساني وجدان ته ملامت
دي او باید محاکمه شي.

لکه څرنگه چې څرگنده ده، په هره ټولنه کې ددې ډول
اشخاصو د سزا او محاکمې لپاره ځانگړي اصول وي، زموږ
ټولنه هم غواړي، د ټولې انساني ټولنې دیوه هڅې په توگه، له
دغو اصولو څخه گټه پورته کړي او جنایتکاران محاکمه
کړي، خو په خواشینۍ سره باید ووايو، چې زموږ ولس د یو
داسې ستر ایډیالوژیک جنګ قرباني شو، چې زحمت یې موږ
ولید او راحت یې نورو...

زموږ په هېواد کې ددې ۲۳ کلنې غميزې په پيل کې داسې هيله کېده، چې د هېواد دا جنايتکاران به هېڅکله هم له محاکمې نه خلاص نه شي، خو کله چې جگړه پراخېده او بهرني يرغلگر پر شا تمبول کېدل، د سياسي لوبو ليدلوری هم ورسره بدلېده، بيا داسې وخت راغی، چې نويو ارزښتونو د پخوانيو ارزښتونو ځای ونيو او په پای کې په وجدان او ژوند گټلې هيله د سياست د بازار ښکار شوه.

د روس پلوي او روسپالي ببرک کارمل په واکمنۍ کې د يو زنداني د خولې خبره ده، چې موږ زندانيانو ته يې (۹۳) ډوله سزاگانې راکولې او موږ يې پرې کړولو، موږ ته يې ((د امپرياليزم ګوډاګيان)) ويل، خو يو وخت بيا داسې راغی، چې همغو ((امپرياليزم دښمنو)) د امپرياليزم غېږې ته پناه يوړه.

زموږ ولس ته دا د خواشينۍ خبره دا ده، چې روس پلوي کمونيستو ډلو لويديځ ته پناه يوړه او يو شمېر جهادي ډلو بيا دروس غېږې ته ځان ګوزار کړ.

ښاغلی سلطان علي کښتمند چې لس کاله د کارمل د روس پلوي کمونيست حکومت صدر اعظم و، د امپرياليزم (انګلستان) غېږې ته پناه يوړه او ښاغلي رباني او ښاغلي احمد شاه مسعود چې د ځينو د ادعا او ګومانونو له مخې يې لس کاله د روسانو پر ضد جگړه کړې وه، د کمونېزم

مور(روسيې) له گربوانه سر راو کښه. دا بېلگې ډېرې زياتې دي، له دې دوو بېلگو څخه ښکاري، چې د افغانستان د شل کلنې غميزې اکثره سياسي ډلو او دهغوۍ مشرانو هېڅ ډول سياسي اخلاق او سپېڅلي بشري وجدان نه درلود او که درلودلای يې نو داسې نه کېدل.

دهېواد ملي مبارز استاد پوهنوال محمد عثمان روستار تره کی د هغو مليونو افغانانو يوه بېلگه ده او يو استازی دی، چې د سياسي جنايت قرباني شوی او زيات کلونه يې د سره ښکېلاک سور زندان گاللی دی. هغه د يو ژور او ځېرمن ليکوال او سياستپوه په توگه داسې وخت او حالاتو کې خپل گټور اثر (په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو محاکمه) وليکه، چې نږدې ده د افغانستان جگړې او بدمرغيو د جنايتکارانو موضوع دنړۍ له ذهنه او زموږ د اوسني پښت له ياده ووځي. استاد تره کي د خپل دې اثر په ليکلو سره خپل ملي، هېوادنی او انساني رسالت ترسره کړ او دا ستره موضوع يې له هېرېدو څخه وژغورله. استاد خپل اثر د پوهنيزو اصولو له مخې په دومره سره سينه ليکلی، چې هېچاته په کې د کينې له مخې گوته نه ده نيول شوې، بلکې ده د جنايت څرنگوالی تشرېح کړی دی. هغه څوک چې د جنايتونو د تشرېح په دې هنداره کې خپل ځان او څېره د يو عامل په توگه وويني، طبعاً به جنايتکار وي او دخپل ولس پروړاندې

مسئول په دې کتاب کې د ناپېيلتوب اصول په ټينگه مراعت شوي، د ملي او نړيوالو اصولو او معيارونو له مخې جنايتونه ډلبندي شوي او د جگړې حقوق او د بشر حقوق تشرېح شوي دي. هر چا چې دا حقوق تر پېښو لاندې کړي وي، هغه جنايتکار گڼل کېږي.

ددې کتاب بله نېټيگه داده، چې د جنايتکارانو د نيونې اويوې ملي او يا نړيوالې محکمې ته د هغوی د سپارنې په باب هم لارې چارې په کې په گوته شوي دي.

که چېرې ددې کتاب پر محتوا تو عمل وشي، پوره باور دی چې جنايتکاران به د خپل عمل سزا وويني، که چېرې دا جنايتکاران محاکمه نه شي، نو ددې مانا به دا وي، چې زموږ په ټولنه کې د نورو جنايتونو لپاره هم لاره خلاصه ده، ځکه چې راتلونکي جنايتکاران به د خپل ژوند برخليک له تېرو هغو سره يو شان وگڼي او که چېرې محاکمه شي، نو گټه به يې دا وي، چې د راتلونکو جنايتونو مخه به ونیول شي او هغه غصه او عقده چې د ملت په زړه کې ددې جنايتکارانو له لاسه پيدا شوې، هغه به هم اوراه شي، ټولنه به د نظم او سالم ژوند خواته روانه شي او د سوکاله ژوند هيله او ډاډينه به يې پياوړې شي.

زه د هېواد تکړه ملي مبارز، څېرمن ليکوال او سياستپوه
بناغلي استاد پوهنوال محمد عثمان روستار تره کي ته ددې

ارزښتمن کتاب د چاپ له امله مبارکي وایم او د نورو
بریالیتوبونو هیله یې کوم.

ښاغلي محمد حیدر اقبال پښتونیار هم د زیاتې مننې او
ستاینې وړ بولم، چې ددې کتاب د پښتو او دري دواړو
متونو چاپ لگښت ته یې اوږه ورکړه او خپل ملي او
فرهنگي رسالت یې یو ځل بیا په زیات ورساوه.

په فرهنگي مینه او درناوي

پوهنیار محمد اسمعیل یون

سريزه

د صدارت په زندان کې مې د هغو کسانو چغې او فریادونه اورېدل، چې د افغاني کمونیستانو او بهرنیو یرغلګرو اتباعو تر زور زیاتي او شکنجې لاندې وو، د څرخي پله په زندان کې مې د زندانیانو پر بدن باندې د شکنجې داغونه لیدل، کله چې مې د شپې په تیارو کې، د زندان د پنجره شاته، د هغو موټرو لیکه لیدله، چې د روسي او افغاني ساتندویانو په واسطه ساتل کېدل او قربانیان یې په دې جرم وژنځایونو ته وړل، چې دهېواد، خلکو، مذهب، سیاسي او ملي ارزښتونو په باب، د کمونیستانو له فکر و خیال سره همغږي نه وو، هغه وخت مې یوازې یوه پوښتنه په ذهن کې ګرځېده راګرځېده او هغه دا وه: ایا داسې ورځ به راشي چې افغان ولس ددې ټولو غميزو، چې د یو بهرني یرغلګر ځواک په زور رامنځته شوي دي، پوښتنه وکړي؟

افغانستان د کمونیستانو له ښکېلاکه ازاد شو، شوروي امپراتوري ړنګه شوه، مجاهدین پر کابل واکمن شول، تردې ځایه پېښې له هیلو او امیدونو څخه ډکې وې، خو په خواشینۍ سره، چې وضعې په ډېرې چټکۍ سره، د خلکو دهیلو او د هېواد د لوړو ګټو پر خلاف وده وکړه.

ځینې مجاهدې ډلې د خپل اصلي کورني دښمن پر ځای، چې تر اوسه لا نل شوی او خپل شوی نه و، په خپلو کې سره ونښتې او

دلوټ او تالان بنسټ يې کېښود. دغو ډلو د جهاد سپېڅلتيا ته شا کړه، هغه يې پايتنه رسېدلی وگاڼه، له هغه دښمن سره يې سازښت او جوړجاړی وکړ، چې د افغانستان د خلکو پر وړاندې يې گڼ شمېر جنايتونه کړي وو. دوی د خپلو سياسي سيالانو پر ضد له خپل دښمن سره يو ځای، په يوه مورچل کې کېناستل. پر دې وخت د افغانستان د غميزې مسئولين، د يوې محکومې، تنلې، تر څارنې لاندې، پاشل شوې او د تېښتې پر حال ډلې له پورې څخه، داسې يوې پورې ته پورته شول، چې هم ورته ښښه وشوه، هم ورته سياسي باور ورکړل شو، هم يوه ائتلافي ډله شوه او هم يې د اسلامي حکومت (!) په مشرتابه کې د ونډې امتياز ترلاسه کړ.

وروسته مجاهدينو هم په خپل وار سره د جگړې له اصولو څخه زيات سرغړاوی وکړ، چې په ټوله نړۍ کې يې انگازې وکړې. د کمونيستانو ظلم او زور زياتی، د کړکېچ ددې نوي پړاو تر سيوري لاندې راغلل او بده يې لا دا چې د هغوی جنايتونه په شعوري او ناشعوري ډول هېر شول. اوس تر هېواد دننه حالات څه ناڅه سم شوي دي، بايد له دغه ثبات او سم سمکي نه د خپلمنځي حسابونو د پاکی لپاره گټه پورته شي. همدا اوس بايد لږ تر لږه په خپرو نو کې د جگړې د جنايتکارانو موضوع منعکسه شي.

د ډله ييزو رسنيو له لارې بايد د يرغلگرو او ظلم د قربانيانو چغې نارې سورې انعکاس شي او له دې لارې بايد جنايتکارانو ته څرگنده شي، چې افغان ملت له خپلو دښمنانو سره حساب کتاب له ياده نه دی کېښلی.

لیکوال باور لري، چې افغان ولس به پر دې وپوهېږي، چې جنایتکاران څرنگه محاکمه کړي، جهاد څنگه دوام وکړي او له مشروع حق څخه څرنگه ګټه واخلي. رښتیا خبره داده تر هغه چې د هېواد خلک د جنایتکارانو پر محاکمه بریالي نه شي، د جهاد پایته رسېدو، د ملي ازادې او خپلواکۍ د ګټلو ادعانه شي کولای.

له جنایتکارانو سره حساب کتاب کول، د اصولو له مخې د افغانانو د مسئولیت احساس څرګندوي او دافغاني ټولنې د سیاسي بلوغ نښې بلل کېږي.

تر لاس لاندې لیکنه کې د ناپېیلتوب اصول په ټینګه مراعات شوي دي، په دې مانا چې یوازې د بشر حقوقو درناوی او ملاتړ شوی دی. هره هغه ډله چې تورنه ګڼل شوې ډول کمونیست دی، هندو دی که مسلمان او که نور... په لوړ غږ او څرګند ډلويي د محاکمې غوښتنه شوې ده.

که چېرې ددې کتاب تر بحث لاندې موضوع، پر شاوخوا توندې او ارامې خبرې وشي، کولای شو ووايو، چې لیکوال خپله لومړۍ موخه (د قضیې د هېرېدا مخنیوی) تر لاسه کړې ده، دا لاسبری به د وروستۍ موضوع (د جګړې جنایتکارانو محاکمه) د تر لاسه کولو لپاره ډېره ښه لاره چاره وي. له ګران ورور محمد اقبال پښتونیار څخه چې ددې کتاب چاپ لګښت یې برابر کړ او په دې ډول یې (په افغانستان کې د جګړې د جنایتکارانو محاکمه) کې خپله ونډه واخیسته مننه کوم.

له با فرهنگه، مبارز او کاري شخصيت پوهنيار محمد اسماعيل
يون خخه هم ډېره مننه څرگندوم، چې هم يې ددې کتاب دري متن
په پښتو وژباړه او هم يې د چاپ چارې ترسره کړې.
په درناوي
پوهنوال محمد عثمان روستار تره کی

لومړۍ برخه

عمومي څرگندونې

د انسان د هوبښ او ذکاوت په انډول د هغه اخلاقي شتمني ډېره کمه او شاته پاتې ده. انسان له پوهې، تخنيکپوهنې او عقلي بریاوو څخه په ګټې اخیستنې سره پر نورو سیارو باندې دواکمنۍ په لټه کې دی، خو پر دې نه دی بریالی شوی، چې د کینې او ځانغوښتنې غریزه، وحشت او وېره، لکه څنګه چې د ځمکې پر مخ یې مدني او سوله ییز ژوند غوښتنه کوي، مهار کړي.

د جګړې حقوق د داسې قوانینو او تعاملاتو ټولګې ته ویل کېږي، چې د انسان د غچ اخیستنې، د بښمنۍ او کینه ییزو ولولو د کمولو او محدودولو په مقصد رامنځته شوې وې.

د جګړې حقوق دوه ډوله اړیکي تنظیموي: د جګړه مارو تر منځ اړیکي اوبل له عامو وګړو سره د جګړه مارو مناسبات. د جګړې حقوق دوه موخې لري: د پوځي هڅو حقوقي اوډون (تنظیم) او د جګړې انساني کول.

لومړۍ برخه به دوو غټو موضوعګانو ته، چې تر بحث لاندې متن په انډول پیلېز (مقدماتي) اړخ هم لري، ځانګړې شي: لومړۍ څپرکۍ - د جنګي جنايتونو په اړه د نړیوالو حقوقو ټولیز اصول.

دویم څپرکۍ - د جزا نړیوال دېوان رامنځته کول.

لومړۍ څپرکۍ

د جنګي جنايتونو په اړه د نړيوالو حقوقو ټوليز اصول لومړۍ-د نړيوالو کانونسيونونو تاريخي شاليد (پس منظر)

((خپلو خلکو سره د يوه دولت د چلند څرنگوالی، هغوی ته د
يو لږ حقوقو ورکړه يا نه ورکړه، د نړيوالې ټولنې د لېوالتيا وړ يوه
موضوع ده.

د ګڼو نړيوالو کانونسيونونو ژمنې او په ځانګړې ډول د بشر
حقوقو نړيواله اعلاميه، په ډاګه څرګندوي، چې د بشر حقوق پالنه
او له هغو نه ځان خبرونه، د نړيوالې ټولنې مشروع دندې دي))^۱
د جګړې حقوق د هغو لوزونو، ژمنو او نړيوالو
کانونسيونونو زېږنده دي، چې د وروستۍ يوې نيمې پېړۍ په
بهير کې رامنځته شوي او موخه يې داده، چې د جګړې په بهير کې
د بشر حقوق وپالل شي او ساتنه يې وشي، ددې کانونسيونونو
ډېر مهم يې په لاندې ډول دي:

^۱-دومنيک کارو، **Domenique Carreau**، نړيوال حقوق، پاريس، ۱۹۸۲ز کال،

- د ژنیو کانوانسیون (۱۸۶۴ ز کال): دا کانوانسیون د هانري دونات ((د سري میاشتي موسس)) ترانسپالو هلوځلو وروسته، چې د جگړې مقرراتو منلو ته یې د نړیوال ذهنیت لاره اواره کړه، د اروپایي هېوادونو له خوا لاسلیک شو، ددې کانوانسیون یوې برخې، د سمندري جگړو په نظم پورې اړه لرله.
- د ((سن پترزبورگ)) اعلامیه (۱۸۶۸ ز کال): ددې کانوانسیون هغه وسلې منع کړې، چې د جنگیالیو او جگړه مارو د درد و کړاو سبب ګرځېدلې.
- د لاهې کنفرانس (۱۸۹۹ او ۱۹۰۷ ز کلونه): ددې کنفرانس په لړ کې د ځمکنۍ او سمندري جگړو د دودیزو قوانینو د تنظیم په باب موافقې وشوې. په دې کنفرانس کې د ژنیو د ۱۸۶۴ ز کال کانوانسیون پر منځپانګې (محتوا) ټینګار وشو.
- د واشنگټن سمندري کانوانسیون (۱۹۲۲ ز کال): ددې کانوانسیون کیمیاوي او باکټریالوژیکه جگړه منع کړه.
- د ژنیو کانوانسیون (۱۹۲۵ ز کال): دا کانوانسیون د جگړې له اسیرانو، ټپیانو او ناروغانو سره د چلند د څرنگوالي په باب لاسلیک شو.
- د لندن سمندري کانوانسیون (۱۹۳۰ ز کال): د سمندري جگړې موضوعګانې یې تنظیم کړې.
- د ژنیو کنفرانس (۱۹۴۹ ز کال): دا کانفرانس د نړیوالې سري میاشتي ((ن، س، م)) تر سرپرستی لاندې

جوړ شوی و، د جگړې د اسیرانو، ټپیانو او ناروغانو په باب یې د مخکنیو کانوانسیونونو پر ځینو موادو بیا کتنه وکړه.

- اروپایي کانوانسیون (۱۹۸۹ز کال): د اکانوانسیون د ناوړه انساني او بشر ضد چلندونو او سزاگانو د مخنیوي لپاره جوړ شو. د ۱۹۲۲ز کال د جنورۍ پر ۲۳مه نېټه ۲۳ هېوادونه په دې کانوانسیون کې شامل شول.

- د ژنیو کانوانسیون (۱۹۹۳ز کال): دې کانوانسیون د کیمیاوي او باکټریالوژیکو ګازونو د تولید او زېرمې د منع کولو په باب پرېکړه وکړه.

دویم- د یالتا کنفرانس:

دا کنفرانس د ۱۹۴۵ز کال د فبرورۍ پر میاشت جوړ شو او په هغه کې د لومړي ځل لپاره پرېکړه وشوه، د هغو نړیوالو ژمنو او لوزونو په رڼا کې، چې د جگړې حقوق یې تنظیم کړي، د جنګي مجرمینو د سزا لپاره هڅه وشي.

د یالتا په کنفرانس کې چرچل، روزولټ او سټالین د دویمې نړیوالې جگړې د برېښنو په توګه، تر جگړې وروسته نړۍ د برخلیک ټاکلو او یا که په څرګند ډول ووايو د المان تر نږدې راتلونکې ماتې وروسته د پیدا کېدونکو ستونزو د حل لپاره سره راټول شوي وو.

د المان په باب په سیاسي او اقتصادي برخو کې داسې توافق وشو:

۱- دنازیم د رینسو د رایستلو تر بریده باید د هغه پر ضد مبارزه وشي.

۲- د جگړې تاوان دې وغوښتل شي.

۳- د جگړې جنایتکارانو قضایي څارنه دې وشي.

د جگړې جنایتکارانو ته د سزا ټاکلو لپاره د ۱۹۴۵ز کال له نومبر څخه د ۱۹۴۶ز کال تر اکتوبره پورې په ((نورنبرگ)) کې یوه نړیواله پوځي محکمه جوړه شوه. دا محکمه چې د اتازوني؛ امریکا، شوروي، فرانسې او انگلیستان استازو په کې غړیتوب درلود، لس میاشتې اوږده شوه او په هغې کې د جنګي سرغړونو پر دې درېیو ډلبنديو غور وشو او وڅېړل شوې.

جنګي جنایتونه، سوله ضد جنایتونه، بشر ضد جنایتونه.
الف- جنګي جنایتونه په دې ډول وو: د اسیرانو وژنه او د یرغلانو نیونه، د ملکي وګړو جبري لېږدونه، د عامه او خصوصي شتمنۍ لوټونه.

ب- سوله ضد جنایتونه: د یرغلیزې جگړې پیل او دوام ته ویل کېږي.

ج- بشر ضد جنایتونه په دې ډول وو: د ملکي وګړو پروړاندې له جنایته ډکې هڅې، لکه: وژنه، تبعید، عامه وژنه (Genocide)، د ملکي وګړو جبري لېږدونه، د سیاسي، توکميزو او مذهبي انګېرنو له مخې د وګړو څارنه او سزا ورکونه.

د نورنبرگ پوځي محکمې، دوه ويشت تنه جنګي
جنايتکاران پر زندان او دولس تنه نور پراعدام محکوم کړل.
د يالتا کنفرانس کارد ((پوتسدام)) کنفرانس
(۱۹۴۵ز کال، جولای- اګست) له خوا تعقيب او ټينګار پرې
وشو.

د نورنبرگ محکمې ددې تيره کېښوده، چې هېڅ بشر ضد
جنايت بې پوښتنې پاتې نه شي.

درېيم- په کورنيو شخړو کې د جګړې د
نړيوالو قوانينو د تطبيق پراختيا:

سره له دې چې د ژنيو د ۱۹۴۹ز کال کانوانسيون، د
نړيوالو جګړو په باب دی، خو د درېيمې مادې له مخې دهغه
پرېکړې په کورنيو جګړو کې هم د منلو وړ دي.
د ۱۹۷۰ز کال په بهير کې د نړيوالې سرې مياشتې
(ن، س، م) کمېټې پر يو نوبت لاس پورې کړ او د يو نړيوال
کنفرانس له لارې يې د ژنيو ۱۹۴۹ز کال پر کنفرانس يو ځل بيا
عمومي کتنه وکړه.

دهمدې لپاره له کانوانسيون سره دوه ضميمه
پروتوکولونه هم مله شول.

کنفرانس هيله لرله چې:

...تيت وپرکې جګړې لکه: د ملېشو ترمنځ اخ وډب، د
۱۹۰۷ او ۱۹۴۹ز کال نړيوالو کانوانسيونونو په چوکاټ کې

تنظيم كړي اود نړيوالې وسلوالې جگړې د حقوقو بشريال
اړخونه، پر سيمه ييزو وسلوالو نښتو پلي كړي.
ازادۍ بښونكې جگړې ته بايد څه ډول حقوقي بڼه ورکړای
شي؟

له ملېشو او اجيرانو سره بايد څه ډول معامله او چلند
وشي؟

کورنۍ جگړه بايد د کومو حقوقي معيارونو له مخې
وارزول شي؟

له دې پورته پوښتنو سره سره چې نړيواله ټولنه يې سره
وېشلې وه، کنفرانس خپلو موخو ته ډېر نږدې شوی و.
د ۱۹۰۷ او ۱۹۴۹ز کال پر کانوانسيونونو، پر ۱۹۷۷ز کال
لومړی او دويم نمبر پروتوکولونه زيات شول.

لومړی نمبر پروتوکول په خپله لومړۍ ماده کې يادونه
کوي: ((که چېرې د ښکېلاکگرې واکمنۍ، بهرني اشغال او
توکمپال رژيم له کبله ازادي بښونکې جگړه پيل شي او يرغلگر
يا توکمپال دولت د پروتوکول لاسليکوونکی وي او ازادي
بښونکی غورځنگ د پروتوکول محتويات او پرېکړې ومني،
نو ملي ازادي بښونکې جگړې ته د يوې نړيوالې شخړې په
توگه کتل کېږي.))

دويم نمبر پروتوکول حکم او څرگندونه کوي، چې: ((د
۱۹۰۷ او ۱۹۴۹ز کال کانوانسيونونو پرېکړې دې په سيمه ييزو
جگړو کې د لاسليکوونکې خوا په خاوره کې د وسلوالو

ځواکونو او مخالفې ډلې ترمنځ، چې د پوځي عملياتو لپاره
بې څه سیمه نیولې هم پلې شي.))

څلورم- د ملکي وگړو، تپیانو او اسیرانو

ملاتړ:

د سن پترسبورگ د ۱۹۲۸ز کال کنفرانس د (بې ضرورته
ظالمانه وسلې نه کارونې) پر اصولو ټینګار کوي د بې
ضرورته ظالمانه وسلې له کارونې څخه د کانونسیون موخه
(چاودېدونکې سرګلولې)) دي. د لاهي د ۱۹۰۷ز کال
کانونسیون څرګندوي چې: ((جګړه کوونکي د خپل دښمن د
ځپلو او ټکولو لپاره د هر ډول وسیلې د کارونې په برخه کې
خلاص مټ نه لري.))

د ژنیو د ۱۹۴۹ز کال کانونسیون د لومړۍ فقرې پنځه
دېرشمه ماده په ډاګه کوي چې: ((په ټولو وسلوالو شخړو کې،
د جګړه ییزو توکو ټاکنې په څرنگوالي کې، د دواړو غاړو حق
محدود نه دی.))

د همدې کانونسیون ۴۸مه ماده یادونه کوي چې: ((د
جګړو غاړې باید د جګړې د موخې په توګه د پوځي او ملکي
تاسیساتو او پوځي او ملکي وګړو ترمنځ توپیر وکړي؛ د جګړه
ییزو عملياتو موخه باید د جګړه ییزو تاسیساتو او پوځي
سړیو له منځه وړل وي.))

د ژنیو څلورګونو (۱۹۲۵-۱۹۲۹، ۱۹۴۹ او ۱۹۹۳ز کلونو
کانونسیونونو) لاندې هڅې او کړنې چې د وګړو یا مالونو پر

ضد ترسره کېږي، د جنګي جنايت په توګه د سزا وړ بولي. لکه: وژنه، تبعید، دوګړو ډله ییزه لېږدونه، یرغمل نیول، د عامه او ځاني شتمنۍ، چې د جګړه ییزو اړتیاوو پر بنسټ یې توجیه شونې نه وي، ضبطونه او له منځه وړنه، د سیاسي، نژادي او مذهبي کتنو او انګېرنو له مخې د خلکو څارنه او سزا ورکونه. درېیمه ماده چې په پورتنیو درېواړو کانونه سیونونو کې راغلې ده، هغو کسانو سره چې د ناروغۍ، تپ، اوږده بند او یا بل دلیل له امله یې د جګړې ځواک له لاسه ورکړی وي، لږترلږه ((د انساني چلند)) هیله او غوښتنه کوي...

د دویم پروتوکول د ۴، ۵ او ۶مې مادې له مخې ((انساني چلند)) کې دا لاندې شیان راځي:

د اسیرانو د فزیکي روغتیا او کرامت درناوی او د هغو دمانیز او مادي ژوند لپاره د ښو شرایطو برابرول.

د ژنیو کانونه سیونونه او دهغه لومړۍ برخه ضمیمه پروتوکول، له ټپیانو، رنځورانو، د جګړې اسیرانو، روغتیايي کارکوونکو او ملکي وګړو څخه غچ اخیستنه منع کوي. د ژنیو کانونه سیونونه د اسیرانو پر وړاندې بد چلند، د بدن د غړو غوڅونه، شکنجه او اعدام، پر بدن باندې رنځوونکې بیولوژیکي ازموینې، د جبهې په لومړیو لیکو کې جبري کار او د دفاع او محاکمې د حق نشتوالی، جنګي جنايت بولي او عاملین یې د سزا وړ ګڼي.

د ژنیو د ۱۹۷۷ز کال کانونه سیون اړوند لومړۍ نمبر پروتوکول یادونه کوي: باید د جګړې له اسیرانو او ټپیانو سره

داسې چلند وشي، چې لږترلږه د انساني حقوقو د رعايت څرگندوی وي. کله چې دښمن ته د جگړې د اسیرانو نیول اعلان شول، بیا دې نو تر جگړې څخه په یوه لړۍ سیمه کې استوگن کړي، هغوی ته د ډله ییزې سزا ورکول منع دي. له اسیرانو او ټپیانو څه باید پوځي غچ وانخیستل شي، ټپیان او رنځوران له روغتیايي پالنې څخه دگټې اخیستنې حق لري.

د ژنیو ۱۹۹۳ز کال کانوانسیون ((درېم کانوانسیون)) په ځانگړې ډول دولتونه مکلفوي، چې د اسیرانو د پېژندنې بشپړ لیست، د نړیوالې سرې میاشتې (ن، س، م) کمېټې ته وړاندې کړي. (ن، س، م) په منظم ډول د اسیرانو کورنیو ته د هغوی احوال وررسوي.

هغه څوک چې د جگړې اسیران ورسره دي، مکلف دي، چې له څارونکي (کنټرولر) پرته، اسیرانو سره د (ن، س، م) کمېټې د منظمې لیدنې کتنې حق ته درناوی وکړي.

تر شخړو وروسته باید اسیران له بشپړ مصونیت سره خپلو سیمو یا هېوادونو ته ولېږل شي، سره له دې لکه څنګه چې مو پورته یادونه وکړه، نړیوال قوانین پر کورنیو شخړو هم تطبیقېږي، خود جگړې د حقوقو پر رعايت باندې دزیات ټینګار لپاره د کورنۍ شخړې دواړه غاړې کولای شي، یو له بل سره یو لړ تړونونه لاسلیک کړي، چې نیول شویو کسانو ته په کې د نړیوالې جگړې د اسیرانو د حقوقي دریځ پېژندنه شامله وي.

پنځم- د جگړې قوانینو د تطبیق څارنه او

سرغړونې:

د جگړې حقوقو د پلي کولو څارنه لږترلږه له دریو لارو څخه ترسره کېدای شي:

الف- د جگړه مارو خواوو ترمنځ د لیکنې موافقې له مخې، یوې ناپېیلې خوا ته د څارنې دندې سپارل. دا ناپېیلې خوا کېدای شي یو دولت وي او یا یوه نړیواله موسسه.

څارونکې ډله کېدای شي هر وخت له کاره گوښه کړای شي. ب- (ن، س، م) کمېټه تر بلې هرې سرچینې څخه په ښه ډول دا دنده سرته رسولای شي. دا کړنلاره چې د ۱۹۴۹ز کال کانوانسیون د ۱۰مې مادې له مخې یې وړاندوینه شوې وه، په څو ځایونو کې پلې شوه:

- پر ۱۹۲۵ز کال د مصر او فرانسې-

انگلستان اتحاد ترمنځ شخړه کې.

- پر ۱۹۶۱ز کال د گواه Goa په پېښه کې.

- پر ۱۹۷۱ز کال د هند او پاکستان ترمنځ

اختلاف کې.

خو دېته مو مو باید پام وي، چې د (ن، س، م) کمېټه تر دولتونو لوړ واک و ځواک نه لري او نه قضایي صلاحیت لري. دا کمېټه ان په جگړه کې د ښکېلو دولتونو له اجازې پرته، ددې صلاحیت نه لري، چې د جگړې قوانینو د پلي کېدو څارنه وکړي، پر دې دندې ټینګار وکړي او پا په کې لاسوهنه وکړي.

تردولت پورته د همدغسې يو جبري حقوقي ځواک د نشتوالي له کبله، د بشر له نړيوالو حقوقو او د جگړې له قوانينو څخه زياتې سرغړونې شوې دي.

ددې ډول سرغړونو زياتې بېلگې کولای شو د ايران - عراق په جگړه کې (۱۹۸۰-۱۹۸۸زکال)، د حبشي او سوماليې په شخړه (۱۹۷۷زکال) او د خليج په جگړه کې (۱۹۹۰-۱۹۹۱زکال) کې وگورو. سربېره پردې د جگړې له حقوقو څخه، لکه څنگه چې د ژنيو د کانوانسيونونو او د هغو د ضميمه پروتوکولونو له مخې بيان شوي، يولي نورې ښکاره سرغړونې هم شوي، چې په لاندې ډول دي:

- په کورنيو شخړو کې: لکه په سريلانکا کې د تاميل بېلتونپالو له خوا، د غه راز په انګولا، موزامبيک، افغانستان، حبشي، سوډان، سوماليې، کمبوديا او نورو کې.

- د بېوسلې ملکي وگړو په باب د ژنيو د ۱۹۹۳زکال کانوانسيون او د هغه ضميمه پروتوکول، يولي حقوق تضمينوي، خو بيا هم له هغو څخه ډېر ځله سرغړونه شوې ده. لکه د ايران او عراق په جگړه کې د ۱۹۸۸زکال د مارچ پر ۲۳مه نېټه کيمياوي بمباريو، په زرگونو ملکي وگړي له منځه يوړول. په لبنان کې (۱۹۹۱-۱۹۹۲زکال)، په يوگوسلاويا او نورو ځايونو کې د جگړې له مقرراتو څخه د سرغړونې ډېرې زياتې بېلگې ليدل شوي دي.

• د نیول شویو سیمو په باب: د سرغړونې څرگنده بېلگه یې پر ۱۹۹۷ز کال، د عربو په اشغالي سیمو کې د اسراییلو کرڼه او د ادارې څرنگوالی دی.

شپږم- د جگړې د مجرمینو او جنایتکارانو سپارنه:

د ژنیو ټول کانونانسیونونه، دا د دولتونو دنده او مکلفیت گڼي، چې د تورنو کسانو د نیونې او د هغوی د محاکمې په برخه کې اسانتیا برابرې کړي.

د ژنیو د کانونانسیونونو پر بنسټ هر لاسلیکوونکی هېواد دنده لري، چې سرغړوونکي او یا هغه کسان چې د نړیوال قانون، مخالف حکم یې صادر کړی دی، وپلټي او محاکمې ته یې وسپاري. دا یوازې د لاسلیکوونکو هېوادونو دنده نه ده، بلکې د جنایت او جرم سیمې ته له پاملرنې پرته، د نورو هېوادونو دنده هم ده.

د ژنیو د دوه گونو کانونانسیونونو (۱۹۰۷-۱۹۴۹ز کال) د لومړي نمبر پروتوکول ۸۸ مه ماده په ډاگه کوي چې:

((که چېرې د حالاتو غوښتنه او هیله وي، باید د ژنیو د کانونانسیونونو لاسلیکوونکي د تورنو کسانو د سپارلو په باب یو بل سره همکاري او ګډه هڅه وکړي.)) په دې ډول نور هېوادونه هم هغه هېواد ته چې جرم په کې ترسره شوی، د تورنو کسانو د سپارلو په برخه کې هڅه کوي.

خو (د حالاتو او وضعې غوښتنه) چې په ۸۸ مه ماده کې يې
 څرگندونه شوې ده، د تورن، سپارونکي دولت ته دا پلمه
 برابروي، چې ووايي د تورن کس د سپارلو لپاره د غوښتونکي
 هېواد له خوا د تورن ټول اسناد او مدارک راټول شوي دي او که
 نه؟ دا شک او گومان کولای شي د تورن د سپارلو موخه او
 بهير ټکنې کړي.

اووم- د جگړې د جنايتکارانو محاکمه:

د ټولو حقوقي لارښوونو اغېز په دې کې دی، چې
 سرغړونکي ته د کومې کړنلارې له مخې سزا ورکوي؟
 په حيراني سره بايد ووايو، چې د جگړې حقوقي يولړ
 سزاوې ټاکلي، چې موخه يې د قرباني شوي ملاتړ دی نه
 سرغړونکي ته سخته سزا. په هر ډول! سرغړونکو
 جنايتکارانو ته د محکمو په واسطه د سزا غوښتنه کېږي. د
 جگړې جنايتکار هغه څوک دی، چې يا يې په عملي او قصدي
 توگه او يا يې د زور او لټۍ له مخې، د جگړې په اړه د نړيوالو
 حقوقي اصولو څخه سرغړونه کړې وي.
 که چېرې د يو مادون له خوا سرغړونه شوې وي، تر هغه
 لوړ پوړی تر جزايي او انضباطي مسئوليت لاندې راځي. که
 لوړ پوړی پردې پوه وي، چې مادون د جگړې له نړيوالو اصولو
 څخه سرغړونه کوي او له خپلو ټول امکاناتو څخه يې، د هغه د
 مخنيوي لپاره گټه پورته نه کړه، مسئول گڼل کېږي. ډېره
 کلاسيکه او جنجاليزه پوښتنه، چې مطرح کېږي داده، چې په
 پوځي برخه کې خو مادون تل د امر متابعت ته اړ وي او د امر د

پرځای کولو مسئولیت لري، نو ایا مادون د آمر د همدغه الزامي متابعت له کبله برائت اخیستلای نه شي؟
 د جگړې د قوانینو د طرحه کولو پر وخت، ددې پوښتنې د ځوابولو لپاره ناندري پورته شوې، ډېرو ګوندونو ونه غوښتل مسئولیت د مادون پر غاړه واچوي. ځکه چې له هغه پرته د اردو ډسپلین چې د آمر د اطاعت پر قاعدې ولاړ دي، ګډوډېږي او له منځه ځي. خو د نورنبرګ محکمې د مادون معذرت ونه مانه او هغه یې مسئول وګاڼه. سربېره پر دې د لومړي نمبر پروتوکول مسودې چې (ن، س، م) کمېټې پر ۱۹۷۷ز کال، د ۱۹۰۷ او ۱۹۴۹ز کال کانوانسیونونو برخه کړه، وړاندیز وکړ، که مادون د قانون خلاف کار ترسره کړي، نو له مسئولیت نه ځان نه شي خلاصولی.

دا وړاندیز ونه منل شو، ځکه چې د کنفرانس ډېرو غړو هغه د اردو ډسپلین لپاره یو خطر وګاڼه، ځکه نو کولای شو داسې وګڼو، د هغې قاعدې د پرېکړې منل، چې د نورنبرګ محکمې په واسطه رامنځته شوې وه، ظاهراً له منځه تللې دي. د جگړو جنایتکارانو څارنه کېدای شي، د ملي او نړیوالو محکمو په واسطه ترسره شي.

الف- که چېرې جنایتکاران په ملي سطحه محاکمه شي، باید د جزا قانون د هغوی د جنایتونو په باب وړ مواد ولري. که چېرې د جزا په قانون کې دا ډول مواد نه وي، لنډمهاله لاره چاره داده، چې د اجر مونه دې د پورتنی فرمان له مخې وڅېړل شي.

په فرانسه کې د دویمې نړیوالې جګړې د جنګي
جنايتکارانو د محاکمې لپاره، پر ۱۹۴۴ زکال پوځانګړی
تقنني فرمان صادر شو، ددې ترڅنګ د جزا په ۲۱۲ ماده کې هم
په دې اړه یو لړ مطالب ځای شول.
د ملي محکمو قضایي واک په لاندې حالاتو کې مطرح
کېږي:

کله چې د دولت اتباع جنګي جنايتونو قربانيان وګڼل شي.
کله چې د دولت اتباع د جنګي جنايتونو تورن وي.
سربېره پر دې، ملي محکمي کولای شي، پر جنګي
جنايتونو تورن کسان، د نړۍ په هر ګوټ کې وڅاري. د ژنيو
کانوانسیونونه پر دې ټکي ټینګار کوي، چې دولتونه مکلف
دي، د تورنو کسانو د نیولو لپاره لاره اواره کړي او هغوی
محکمو ته وسپاري.

((په نړیواله ټولنه کې عمومي لېوالتیا داده، چې د
نړیوالو جرمونو څېړنه دې د دولتونو له خوا وشي، نه د
نړیوالې ټولنې له خوا))

د لندن ۱۹۴۵ زکال د اګست ۱۸ مې نېټې تړون، د جګړې
جنايتکارانو ته سزا ورکول، د کورنیو حقوقو سیستم ته
سپاري. د نورنبرګ او توکیو محکمو (دا محکمه د دویمې
نړیوالې جګړې د برېمنو ځواکونو له خوا د ۱۹۴۹ زکال د
جنورۍ پر ۱۹ مه نېټه په جاپان کې جوړه شوه) اکثره پرېکړې
پر مجرمینو پلي شوي نه دي او په هوا کې پاتې شوي دي.

د خلیج جگړې (پر ۱۹۹۱ز کال د عراق پر وړاندې د لویډیزو دولتونو جگړه) مجرمینو سزا د لویډیزو هېوادونو له بیا بیا غوښتنو سره سره تر اوسه ناځوابه پاتې ده.^{۱۱)} په یوګوسلاویا کې د جگړې د جنايتونو څېړنه یو استثنایي حالت دی. په دې هېواد کې د جنګي جرمونو زیاتون او شدت، امنیت شورا د یوې ځانګړې محکمې جوړولو ته مجبوره کړه.

((ځینې دولتونه دا ډول استدلال کوي، چې نړیوالې ټولنې ته د جگړې د جنايتکارانو د قضیې د څېړنې وړاندې کول، د زیانمن شوي هېواد د واکمنۍ حق ته خطر ګڼل کېږي.))^{۱۲)}

ب- په نړیواله کچه د جگړې د جنايتکارانو قضایي څارنه غالباً له دریو پړاوو څخه تېرېږي:

۱- د څېړنې پړاو: د څېړنې واک نړیوالو کمیسیونونو ته ورکړل شوی دی.

کېدی شي د اکمیسیونونه لنډمهالې (ADHOC) او یادایمي وي.

د ژنیو کانونانسیون د لنډمهالې کمیسیون د جوړېدو وړاندوینه کړې ده، خو د دې کانونانسیون لومړی نمبر پروتوکول د دايمي کمیسیون د جوړېدو سپارښتنه کوي. په هر ډول د څېړنې نړیوال کمیسیون کېدی شي د لېوالو هېوادونو

^{۱۱)} کمبودیا، انګولا او السلوادور هم د محکمې وړ جنګي مجرمین لري، خو نړیواله ټولنه تر اوسه پورې په دې باب د کومې محکمې پر جوړولو بریالی شوې نه ده.

^{۱۲)} ژان کامبه کو Jean Combacau، نړیوال عمومي حقوق پاریس ۱۹۹۳ز کال، ۳۱۵ او ۲۷۸ مخونه.

په نوبت جوړ او يا د امنيت شورا د وړاندیز له مخې داير شي. د امنيت شورا پر ۱۹۹۲ز کال د خپلې ۷۸۰مې پرېکړې له مخې د بوسنيا جگړې د جنايتکارانو په باب يو نړيوال کمیسیون جوړ کړ. د بوسنيا د جنگي جنايتونو تورنو کسانو محکمه وروسته پر ۱۹۹۵ز کال جوړه شوه.

۲- د محاکمې پړاو: د څېړنې تر پړاو وروسته، د محاکمې پړاو مطرح کېږي. لکه څنگه چې دمخه مو اشاره وکړه، دنړۍ تر ټولو نوميالی محکمه چې د جگړې د جنايتکارانو د سزا نوبت يې تر لاسه کړ، دا محکمه له ۱۹۴۵ز کال څخه تر ۱۹۴۲ز کال پورې دايره وه.

تر هغې وروسته د توکيو محکمې له ۱۹۹۴ تر ۱۹۴۸ز کال پورې دنورنبرگ محکمې کار بشپړ کړ.

نړيواله محکمه کېدای شي د لېوالتوب او د نورو په نوبت چې په هغوی کې زيانمن شوي هېوادونه نقش لري، جوړه شي او يا کيدای شي د هغې د جوړېدو نوبت د (ن، س، م) کمېټې په لاس کې وي.

په پخوانۍ يوگوسلاويا کې د جگړې جنايتکارانو د محاکمې په باب د امنيت شورا پرېکړه وکړه.

((د امنيت شورا د بشر حقوقو او د جگړې حقوقو د اصولو ساتنې او ملاتړ لپاره، خپله او يا د (ن، س، م) کمېټې په واسطه هڅې کوي، کله چې د (ن، س، م) کمېټې خبره رامنځته کېږي، پرته له دې چې د محکمې جوړېدل الزامي شي، د سولې د تامين خبره، غالباً د هغې په بشريال چوکاټ کې مطرح کېږي.

لکه پر ۱۹۹۱ز کال د خلیج جګړې تر پایه رسېدو وروسته د عراق کردان د مرکزي حکومت له خوا تر فشار لاندې راغلل. د امنیت شورا اعلان وکړ، چې د عراق دا کرښه سوله او امنیت له ګواښ سره مخامخوي، شورا د عراق له دولت څخه وغوښتل، چې بشريالو سازمانونو، په ځانګړې توګه د ملګرو ملتونو موسسې (م، م، م) عمومي منشي ته اجازه ورکړي، چې دا قضیه وڅیړي.^{۱۱}

۳- د محکمې حکم د پلي کېدو پړاو: د محکمو د حکم پلي کېدنه، د نړیوالې جزایي موسسې د نشتوالي له امله، د دولتونو پر غاړه اچول کېږي، په څرګند ډول وایو، چې جنایتکار ته د سزا ورکولو امتیاز، زیانمن شوي دولت ته ورکول کېږي.

^{۱۱} ژان کامبه کو Combacau، Jean، نړیوال عمومي حقوق پاریس ۱۹۹۳ز، ۳۱۵ او ۲۷۸ مخونه

دویم څپرکی

د جزا نړیوال د پوان جوړېدل

د عدالت نړیوال د پوان، چې په لاهه کې یې مقر دی، په داسې حال کې چې د دولتونو ترمنځ د شخړو په باب د (م، م، م) د قضایي ارگان په توګه پرېکړې صادروي، نړیوالې ټولنې پر ۱۹۹۸ز کال وړاندې د ډلو ټپلو او نورو اشخاصو د څېړنې لپاره کومه درېیمه نړیواله محکمه نه درلوده.

په نړیواله کچه د سختو پېښو څېړنه غالباً د لنډ مهالو محکمو (ADHOC) له لار ترسره کېدله. د دویمې نړیوالې جګړې د جنایتکارانو د محاکمې لپاره د نورنبرګ محکمه، د ۱۹۹۴ز کال د عامه وژنې د مسئولینو د مجازاتو لپاره د رونډا محکمه او د یوګوسلاویا محکمه د وخت له غوښتنې سره سمې جوړې شوې وې. د جزا د یوې نړیوالې دایمې محکمې د جوړېدو اړتیا په ټینګه احساسېدله.

د بشر حقوقو نړیوالې اعلامیې له خپرېدو څخه پنځوس کاله او د نورنبرګ له محکمې څخه نیمه پېړۍ وروسته د یو لړ سختو او خطرناکو شخړو له کبله د ۱۹۹۸ز کال د جولای پر ۱۷مه نېټه په روم ښار کې د جزا نړیوال د پوان (ج، ن، د) د بنسټ ډبره کېښودل شوه. په هغه کنفرانس کې چې د همدې موخې لپاره د (م، م، م) له خوا تنظیم شوی و، (۱۲۰) هېوادونو ګډون وکړ. د تړون متن تر ډېرو اوږدو خبرو اترو وروسته د (۱۲۰) هېوادونو له خوا لاسلیک شو.

امريکا هيله لرله، چې دا نړيوال دېوان ترخپل کنترول لاندې راولي او له هغه څخه د اقتصادي بندیزونو او پوځي لاسوهنې ترڅنگ، د خپلو سيالانو پروړاندې د فشار د يوې نوې هڅې او وسيلې په توگه گټه واخلي.

دا هيله ترسره نه شوه، ځکه نو امريکا کينه او لنډ فکري وکړه او ددې تړون په نه لاسليکولو سره يې خپله قضايي خپلواکي وساتله. هغه دليل چې امريکا ددې تړون د نه لاسليکولو لپاره راوړ دا و، چې نه غواړي سرتېري يې د هغه دېوان له خوا، چې په ټينگه سياسي شوی وي، په ((خيالي)) تورو محاکمه شي.

دېوان به د لويو جنګي جنايتونو د مخنيوي او ياد ترسره شويو جنايتونو د له منځه وړلو لپاره وځايوي او يا معالجوي نقش ولري.

دېوان مقرر په لاهه بنار کې دی او واکونه يې د هغو څلورو کټګوريو په گډون، د جنايتونو څېړنه ده، چې دنړيوالو حقوقو له مخې پېژندل شوي دي، دا جنايتونه دا دي: عامه وژنه (Genocide)، بشر ضد جنايت، جگړه ييز جنايت او د تېري جنايت.

د پورتنیو جنايتونو د تعبير او شننې (تفسير) لپاره د واکمنې سرچينې او دېوان غونډو د جوړېدو د کړنلارې په باب د نظر اختلافونه تر اوسه نه حل شوي نه دي.

هغه تړون چې د هغه پر بنسټ د (ج، ن، د) رامنځته کېږي، د ((سياست او اخلاقو)) ترمنځ له سختو ټکرونو سره مخامخ شوی دی. په دې ټکر کې ((د دولت د بشپړ واک)) پلويان له

يوې خوا او د ((بشپړ عدالت)) پلويان له بلې خوا يو بل ته
مخامخ دي.

له دې سره سره د کنفرانس هېڅ برخوال د دېوان جوړېدو د
گټې په باب، چې په نړيواله کچه د کينوا او جنايتونو د خپرلو
لپاره يو اغېزناک گام گڼل کېږي، شک او گومان نه کوي.
دا تړون هغه مهالې پلې کېږي، چې له لاسليکونکو
هېوادونو څخه يو هېواد د کورنيو موسسو له لارې (له هغې
جملې څخه پارلمانونه) هغه تصويب کړي.

د داسې يوې موخې تامين په ډېرو هېوادونو کې پر
اساسي قوانينو د بيا کتنې غوښتنه کوي.
په دې مانا، چې د جنايتکارانو څېړنه له کورنيو محکمو
څخه د جزا نړيوال دېوان ته لېږدول کېږي.
(په فرانسه کې اساسي قانون د حکومت غړو او د جمهور
رئيس د محاکمې واک (د جمهوري عدالت دېوان) ته ورکړی
دی).

داسې ښکاري چې دېوان به پر ۲۰۰۱ او يا ۲۰۰۲ زکال جوړ
شي. تراو کلونو وروسته دنويو شرايطو په پام کې نيولو سره
د دېوان پر تگلارو باندې د بيا کتنې لپاره، ديو کنفرانس د
جوړېدو وړانديز شوی دی.

د روم تړون غټ ټکي:

د تړون لومړۍ ماده څرگندوي، چې د (ج، ن، د) د يوې داسې موسسې په توگه رامنځته شو، چې واکونه يې د هغو اشخاصو په باب چې لوی جنايتونه يې کړي او نړيوال اړخونه لري، د پلي کېدو وړ دي. دا دېوان د ملي قضايي سيستم بشپړونکی دی. مقرري په لاهه کې دي.

الف- هغه جنايتونه چې څېړنه يې د دېوان واک گڼل کېږي.
۱- ډله ييزه وژنه: دا جنايت هغه ډول هڅې دي، چې د يوې ملي، قومي، نژادي او مذهبي ډلې د ټوليزې او يا قسمي وژنې لپاره ترسره کېږي.

وژنه، جسمي او فکري ځپنه، د ژوند د ناوړه شرايطو تحميل، پرتاکلي ډلې د نسل زېږېدو مخنيوی، د کوچنيانو جبري لېږدونه او نور... د جنايت په لومړۍ ډلبندۍ کې راځي.

۲- بشر ضد جنايت: هغه ډول هڅو ته ويل کېږي، چې پر ملکي وگړو باندې يو منظم او پراخ يرغل وگڼل شي. په دې ډول دي: وژنه، ټوليزه له منځه وړنه، (Extra Mention) شکنجه، تبعيد، جنسي تعرض، جنسي غلامۍ (Esclavage Sexuel)، نژاد پالنه (Aparthid) او نور...

۳- جگړه ييز جنايتونه: هغه وخت يې د دېوان په واسطه څېړنه کېږي، چې په پراخه کچه، ديوټاکلي پلان او سياست د يوې برخې په توگه مطرح وي.

جگړه ييز جنايتونه د ژنيو د ۱۹۴۹ز کال د کانوانسيون او د جگړې له نورو قوانينو او دودونو څخه د سرغړونې له مخې لکه څنګه چې يې په نړيوالو حقوقو کې څرگندونه شوې ده

تعريف شوي دي، وژنه، شکنجه، ناوړه انساني چلند، تبعيد، د خلکو جبري لېږدونه، يرغمل کول، پرملکي خلکو بريد، د(م،م،م) پر پوځي وگړو بری، د جگړې له سيمې څخه پر بهر مېشتو سرتېرو بريد، د مالونو له منځه وړل، تشدد، جنسي تېری او په جبري ډول د سرتېرو راجلبول، د جنايتونو په درېيمه ډلبندۍ کې راځي.

۴- د تېري جنايت: ددې جنايت د تعريف تړون هغه کنفرانس ته لېږدول کېږي، چې اووه کاله وروسته به جوړ شي او پر تړون به بيا کتنه وکړي.

ب- د دېوان غونډې راغونښتونکي سرچينې:

د دېوان واک پر هغه هېوادونو منل کېږي، چې تړون يې لاسليک کړی وي، جنايت يې په خاوره کې ترسره شوی وي او يا تړن د هغه تبعه وي. دا موضوع د تړون په دويمه ماده کې راغلي او د جنجاليزو موادو له جملې څخه حسابېږي، که چېرې دا ماده ومنل شي، نو ددې لټون له مخې به (پول پوت) د کمبوديا په دولت کې د غړيتوب د نشتوالي له امله محاکمې ته وړاندې نه شي. په همدې ډول که چېرې يوگوسلاويا له خوا تړون لاسليک شي، نو که نوموړی هېواد د جگړه ييزو جنايتونو د څېړنې په برخه کې د دېوان واک پلى نه کړي، بيا به همدا پايله وي. د تړون له مخې دولتونو ته داسې امکان ورکړ شوی دی. (۱۱ ماده)^۹

^۹ - د يادونې وړ ده، چې همدا اوس د هغې لنډمهالې محکمې له خوا چې د امنيت شورا د حکم له مخې په لاهه کې جوړه شوې ده، د يوگوسلاويا جنايتکاران محاکمه کېږي.

د دېوان غونډې د تړون د لاسليکونکي دولت، امنیت شورا، (م، م، م) او ملي څارنوال د غوښتنې له مخې جوړېدې شي. که چېرې څارنوال د غونډې د جوړېدو غوښتنه کوي، نو د څېړنې د یوې دویمې د جوړولو لپاره دې له یوې لومړنۍ ملي قضايي سرچینې څخه اجازه ترلاسه کړي.

په دې حالت کې د (م، م، م) امنیت شورا کولای شي د (م، م، م) د منشور د اووم څپرکي په چوکاټ کې د یوه پرېکړه لیک له مخې د څارنوالۍ، د غوڅ شوي څېړنیز بهیر د دولس میاشتو تمديد غوښتنه وکړي. (دا ماده لانجمنه ده)

ج- د تړون نیمگړتیاوې:

د روم تړون چې دېوان یې جوړ کړ، عمومي نیمگړتیا یې داده، چې له یوې خوا انتقالی پړاو کې غړو دولتونو ته ددې حق ورکوي، چې د جگړه ییزو جنايتونو په څېړنه کې د دېوان واک ونه مني او له بلې خوا د دېوان حکم که چېرې د غړو دولتونو له خوا غونډې ته راوبلل شي، پر تېروخت او حالت (Non Retro Act) اغېز نه شي کولای. د وروستۍ کرښې پر بنسټ دېر تاریخي جنايتکاران د دېوان له پوښتنې څخه خوندي پاتې کېږي. هغه وخت نود پول پوت، پنوچي، ببرک، نجیب، کښتمند، برژنيف او داسې نورو کسانو د محاکمې لپاره یوازې دا لاره پاتې کېږي، چې د (م، م، م) امنیت شورا د نوموړو کسانو پر ضد د دېوان غونډه راوبولي.

د امنیت شورا د لنډمهالو محکمو پر ځای، چې د روندې او یوگوسلاویا د پېښو په اړه ولیدل شوې، کولای شي په ځانگړو برخو کې د قضايي څارنې لپاره د (ج، ن، د، غونډه راوبولي.

خو پر همدې وخت چې کومه ستونزه پاتې کېږي، هغه د امریکا او چین درېځ دی، چې تړون یې نه دی لاسلیک کړی او د امنیت شورا غړی ګڼل کېږي، نوموړي هېوادونه که چېرې یې اتباع تر قضایې څارنې لاندې راشي، په قوي اټکل به د ویتوله حق څخه ګټه پورته کړي، د دېوان غونډې د جوړېدو مخه به ونیسي.

د- د دېوان عمومي واکونه:

((د کنفرانس د جوړېدو په خونه کې عمومي روحیه داسې وه، چې د لاسلیکونکو هېوادونو په باب د دېوان واکونه په څلورو برخو کې راټول شي.

- هغه دولت چې جنایت په کې پېښ شوی

دی.

- هغه دولت چې جنایتکار د هغه تبعه دی.

- هغه دولت چې د جنایت قرباني د هغه تبعه

دی.

- هغه دولت چې جنایتکار په کې اوسي.

ناحکومتي موسسو د څلورم الترنيټیف پرمېلو، چې اغېزناک ښکارېده ټينګار وکړ. ځکه چې زیاتره جنایتکاران بهر ته پناه ور وړي. په روندېا کې پر ۱۹۹۴ز کال د عامه وژنې زیاتره مسئولین بهر ته وتښتېدل، اوس دا جنایتکاران د افریقایې هېوادونو په مرسته د روندېا لپاره یوې نړیوالې محکمې ته سپارل شوي دي.

له پورتنیو څرګندونو څخه په ډاګه کېږي، ان د هغو هېوادونو غړي، چې دا تړون یې لاسلیک کړی نه دی، لکه امریکا، که چېرې تر جنایت وروسته هغه هېواد ته پناه یوسي، چې دا تړون یې

لاسلیک کړ، د دېوان له قضایې څارنې څخه خوندي پاتې کېدلای
نه شي).^(۱)

د دېوان نورې برخې یا څپرکي د دېوان ترکیب، د تورن د
څېړنې او څارنې څرنگوالي، د دعوي د طرحې کړنلارې، د
مجازاتو کچ (۳۰) کاله زندان یا تر هغه زیات او یا د لویې جگړې د
پېښېدو له کبله (عمرې بند) د مرافعې غوښتنې ډولونو، د نړیوالې
قضایې ملګرتیا اصولو او د (م، م، م) د غړو هېوادونو له خوا د
دېوان مالي خړوب ته ځانګړې شوې دي.

^(۱) - لوموند ورځپاڼه، پاریس چاپ، د ۱۹۹۸ز کال د جولای ۲۰ او ۲۱ مه نېټه

دویمه برخه

په افغانستان کې د بشر او جگړې له حقوقو څخه سرغړونه

په افغانستان باندې د شوروي تېري لاملونه، ددې تېري پرېکړه کوونکې شوروي سرچينې، د يرغل تائيدوونکي افغاني ډلگۍ، په افغانستان، سيمې او نړۍ باندې د يرغل اغېزې، هغه موضوعگانې دي، چې اوس لاهم داسې ليدلوري لري، چې پلټل شوي نه دي.

دې خبرې ته کولای شو درې علتونه په گوته کړو:

يو- د پېړۍ د سترې پېښې (شوروي يرغل) په باب د نړۍ د خپرونو د پېرې لېوالتيا نشتوالی دی، دا کار په لويديزه نړۍ کې د خپرونو د سياسي رسالت د نشتوالي له کبله رامنځته شوی دی. بل- د پخواني شوروي د سرغړونو پر وړاندې د روسيې دولت د بړايت د يو اړخيز اعلان هڅه ده، چې نه غواړي د پخواني شوروي پر ه ومني.

- او په پای کې د پانگوالو هېوادونو پر وړاندې د روسيې تر ايډيالوژيکي ماتې وروسته د اقتصاد او سياست په برخه کې د هغه هېواد له خوا د ليبراليزم غوره کول دي.

د لیبرالیزم غوراوی د لویدیزو هېوادونو د خولې خبره ده،
نوموړي هېوادونه غواړي روسیه په دې برخه کې ډېره وهڅوي او په
ډېر پام سره پرې ډېر زیات، بې گټې سیاسي جنجالونه بار کړي.
په افغانستان کې له شوروي یرغل څخه را پیدا شوي غميزه،
دا ده درېیمې لسيزې ته داخله شوه، په هېواد کې وژنه او ویرنه
روانه ده.

په ملي کچه د یو ملي حکومت د نشتوالي له کبله، د
جنایتکارانو محاکمه کول، یوازې یوه هیله ده، هغه هم د رواندو
په څو وړو ټولگيو او ډلگيو کې موږ تر اوسه پردې نه یو بریالي
شوي، چې دا د عوه د ډله ییز جنجال له دایرې څخه د یوې ملي
دعوې کچې ته پورته کړو او له کمونیزم او جگړې څخه د هر
زیانمن شوي هېوادوال او نړیوالو عامه افکارو پاملرنه ورته
راواړوو.

په افغانستان کې ځینو کمونیستو ډلو په (دوه گامه شاته) چل
او تکتیک سره مجاهدینو ته ځان ورنژدې کړ، په اصطلاح له
(عمومي بڼې) نه یې گټه پورته کړه، د مجاهدینو له یو شمېر ډلو
سره یې ائتلاف وکړ، نه یوازې د خپلو کړو جنایتونو ځواب یې ورته
کړ، بلکې د کمونیستانو په نومونه (د ملګرتیا او همکارۍ) او د
اسلامي ډلو په وېتاد (ورورۍ) په فضا کې یې لستونې بد وهل،
او له دې کار څخه یې د ملت ضد سازشونو په مقصد، چې پخوا یې
لا سمبال کړي وو، د خپلو جنایتونو د پټولو لپاره، د یوې ډاډمنې
پردې په توګه کار واخیست.

سربېره پردې، کمونیستانو په هېواد کې د هغه اړ دور له کبله، چې د کمونیستانو له دوه گونو ډلو سره د اسلامي تنظیمونو د سازښت له امله رامنځته شوی و او د مجاهدينو په لاس یې د گڼو جنایتونو د ترسره کولو لپاره لاره اواره کړې وه. د خپلو جنایتونو د پټولو او هېرولو لپاره یې ډېره زیاته گټه پورته کړه، همدا اوس گڼو افغاني کمونیستانو، هغو هېوادونو ته پناه وروړې، چې به یې (نړۍ خور امپریالیزم) گانه، خو اوس دوی ته؛ ((لنگه غوا)) ده اوس په ارام وجدان (!) له کومې وېرې او پوښتنې پرته په دې لټه کې دي، چې د همدې (امپریالیستي نړۍ له نعمتونو څخه) گټه پورته کړي او خپل سوکاله ژوند نور هم سوکاله او خړوب کړي.

رښتیا خبره داده هغو هېوادونو، چې په نړیواله کچه یې له کمونیزم سره سیالي کوله او د هغو پر ضد یې هلې ځلې کولې، له افغانستان څخه د شوروي پوځونو تر وتلو وروسته [پرتله له دې چې زموږ د هېواد ملي گټې په پام کې ونیسي، افغانستان یې په داسې حال کې یوازې پرېښود، چې هر څه یې په جگړه کې بایللي وو.

زموږ هېواد سره یې یو سوداگریزه معامله ییز چلند وکړ. افغانستان پاتې شو او د جگړې د جنایتکارانو او ملي ځاینانو د محاکمې ستونزمنه موضوع].

له څو کلونو راهیسې په افغاني ټولنو او په ځانگړي ډول، په افغاني خپرونو کې، د جنایتکارانو د محاکمې موضوع په هېرېدو ده. د شوروي دیرغل ناتار په کال کې یوازې یو ځل په افغاني خپرونو کې یادېږي او هغه هم په داسې ډول چې د غمیزې او ناتار جنایتکارو مسولینو او د هغو د محاکمې په باب نه پوره بحث

کېږي او نه تبصره، داسې ښکاري چې هره میاشت او کال تېرېږي،
پر جنايتونو یو دروند سیوری غوړېږي. په دې لیکنه کې زما موخه
یوازې او یوازې ددې پېښې د هېرېدو مخنیوی دی، ځکه نوزده
کلیاتو په طرح کولو بسنه کوم او د قضیې جزیات د پوهانو د خپرې
او د ملي او نړیوالې څارنوالی همت ته سپارم. خدای (ج) به په
راتلونکي کې د جگړې د جنايتونو او جنايتکارانو د خپرولو لپاره
ځانگړې ملي او نړیواله محکمه جوړه کړي. ان شاء الله په افغانستان
کې د جگړې جنايتونه په دوو پړاوونو کې خپرل کېږي.

- د شوروي تېري پړاو.
- تر شوروي تېري وروسته پړاو.

لومړۍ خپرکۍ

کمونيسټ حکومت

(د شوروي تېري پړاو)

په دې پړاو کې د شوروي له خوا د افغانستان د پوځي اشغال
لس کلونه (۱۹۷۹-۱۹۸۹ فبروري) او د جهادي او ملي
ځواکونو پر وړاندې د کمونيسټ حکومت د مقاومت درې کلونه
(۱۹۸۹-۱۹۹۲ زکال د اپريل وروستۍ شپې ورځې) راځي. په دې
ډول د شوروي د مستقيم او نامستقيم تېري وخت لسو کلونو ته
رسېږي.

پيرماري ديو پويي M.Dupuy وايي:

((پوځي اشغال کېدۍ شي د دوو دولتونو تر منځ تر تړون
وروسته رامنځته شي او يا د دوو دولتونو تر منځ د وسلوالي
شخړې په نتيجه کې په يو اړخيز ډول ترسره شي. په دواړو حالتونو
کې سيمه ييز واکونه Competence Terretoriale د اشغالگر
دولت لاسته ورځي.^(۱)

((دا اشغال دويم ډول اوس د اسرائيلو له خوا د اردن پر شاوخوا
او غزه کې تر سرسترگو کېږي.))^(۲)

^(۱) - د پويي له څرگندونو څخه په افغانستان کې د جگړې د جنايتونو د پېښېدو په اړه د اشغالگر
شوروي غوڅ مسئوليت په ډاگه کېږي.

^(۲) - دا نظر د اشغالي سيمو له ځينو برخو څخه د اسرائيلي ځواکونو تر وتلو دمخه (۲۰۰۰، جون)
څرگند شوی و.

دا حالت د شوروي له خوا د افغانستان له پوځي اشغال سره توپير لري.

دې حکومت اصولاً خپل سيمه ييز واکونه له لاسه وکړي نه وو. پوځي اشغال د هر لامل له کبله چې وي، تر هغو احکامو لاندې راځي چې د وسلوالو شخړو او انساني حقوقو کانوانسيونونو اعلان کړي دي. په دې برخه کې کولای شو، تر ټولو لومړۍ د لاهې د خلوم کانوانسيون (۱۹۰۷ز کال) او همدارنگه د ژنيو د ۱۹۴۹ز کال د کانوانسيونونو يادونه وکړو، وروستی کانوانسيون د لومړي نمبر پروتوکول په واسطه بشپړ شو.

نن ورځ د پوځي اشغال مشروعيت په ښکاره ډول د ځواک نه کارونې له آرسره، چې د (م، م، م) منشور د څلورم پراگراف په دويمه ماده کې يې يادونه شوې او د نړيوالو حقوقو يوه برخه گڼل کېږي، ټکر کوي.^(۱)

موږ په دې باب چې د کابل حکومت د لاسوهنې د غوښتنې پر وخت (د دې ډول لاسوهنې د غوښتنې په باب هېڅ ډول سند نه شته) خپل سيمه ييز واکونه له لاسه ورکړي نه وو. له ديوپويي سره هم نظره نه يو.

ځکه چې د کابل د حکومت واکونه ان د جهاد د پيل پر وخت، په کليو او بانډو کې په زياته کچه لږ شوي وو، خو دا چې ديوپويي وايي د نړيوالو حقوقو پر وړاندې لاسوهونکي او رابلونکي هېواد د بشر د حقوقو په برخه کې برابر مسوليت لري، يو واقعيت دی. په افغانستان کې د جگړې د جنايتونو په ترسره کولو کې پر شوروي واکمنو او د هغو جنرالانو سربېره، چې په هېواد کې پر

^(۱) - پ، م، ديوپويي، نړيوال عمومي حقوق، پاریس، دويم چاپ، ۱۹۹۳ز کال ۴۹ مخ.

جگړه اخته وو، لکه دبیرک کارمل په واکمنۍ کې د شوروي لښکرو پوځي سلاکار جنرال مایوروف، د گرباچوف د واکمنۍ پر مهال په افغانستان کې د شوروي لښکرو قوماندان جنرال گروموف، په کابل کې ټول شوروي سفیران د خپل او مسوول گڼل کېږي.

پوزانوف، احمد جانوف، موژایف او وړانسوف له همدې ډلې څخه دي. وړانسوف او سه په (م، م، م) کې د روسیې استازی دی. د افغانستان د اشغال پر لومړیو کلونو د شور د غمیزې یو اساسي طرحه کوونکي (اوبلوف) په کابل کې د شوروي سفارت مشتسارو، وروسته دا شخص د جمهور رئیس (یالتسین) له خوا د برهان الدین رباني دربار ته د گرځنده سفیر په توگه وټاکل شو. لومړۍ د نړیوالو سیاسي، مدني حقوقو او شکنجې ضد کانوانسیونونو له اصولو څخه سرغړونه: د (م، م، م) د خپلې عمومي جرگې د ۲۰۷۸۴۹ گڼې پرېکړه لیک له مخې څرگنده کړه، چې د (م، م، م) یو ځانگړی کمیسیون باید په افغانستان کې د بشر له حقوقو څخه شوې سرغړونې وڅېړي، په دې باب دې مستند راپورونه برابر او د (م، م، م) د عمومي منشي له لارې دې امنیت شورا ته وړاندې کړي.

د شوروي تېري کوونکي حکومت او د کابل کمونیست حکومت د افغانستان د جگړې په بهیر کې له ټولو هغو نړیوالو کانوانسیونونو او تړونونو څخه چې د بشر د حقوقو د پالل او مراعتولو سپارښتنه کوي، سرغړونه کړې ده. موږ دلته د سیاسي او مدني حقوقو د نړیوال میثاق او د شکنجې ضد کانوانسیون له حکمونو څخه ددغو دوو حکومتونو سرغړونو ته یو څه اشاره کوو.

د بحث په پای کې به د کمونیست حکومت پر مهال، د مجاهدینو پر سرغړونو هم وغږېږو. د زیاتې یادونې وړ ده، چې پورتنیو معتبرو نړیوالو اسنادو، له حکمونو څخه سرغړوونکي او د جگړې جنایتکاران د محاکمې وړ گڼل کېږي.

د کابل کمونیست حکومت پر ۱۹۸۳ز کال د سیاسي او مدني حقوقو نړیوال تړون لاسلیک کړ، د همدې تړون په چوکاټ کې د بشر حقوقو یوه کمېټه چې د مدني او سیاسي حقوقو د نړیوال تړون د حکمونو تطبیق د څارنې دنده یې لرله، جوړه شوه.

د تړون اوومه ماده څرگندوي: ((هېڅوک تر شکنجې، مجازاتو، ځورونو، سپکوونکي او بشر ضد چلند لاندې نیول کېدی نه شي)).

د همدې تړون د روحیې له مخې هڅه شوې ده، چې غړي هېوادونه (دیواستثنایي خطر د پېښېدو پر وخت، چې د یو ملت شتوالی له گواښ سره مخ وي او رسماً اعلان شي، کولای شي خپلې یو شمېر دندې چې په تړون کې یې یادونه شوې، څنګ ته کړي، خو د اوومې مادې رعایت چې شکنجه یې منع کړې ده، هېڅوخت په هېڅ پلمه، نه شي کولای شاته وغورځوي.

د کابل کمونیست حکومت د ۱۹۸۵ز کال د جنورۍ پر ۴مه نېټه د ملګرو ملتونو د شکنجې، مجازاتو، ناوړه، ظالمانه او سپکوونکو انساني چلندونو ضد کانوانسیون لاسلیک کړ. دا کانوانسیون په خپله درېیمه ماده کې څرگندوي: ((ټول غړي دولتونه دنده لري، چې د شکنجې د مخنیوي لپاره قانوني، قضایي، اداري او نورې اغېزناکې هڅې وکړي)). کانوانسیون زیاتوي: ((جگړه، د جگړې گواښ، د کورني سیاسي ټيکاو

نشتوالی، اضطرابي اوبل هېڅ حالت ددې دليل کېدی نه شي، چې
پر شکنجه دې لاس پورې شي.))

د بشري حقوقو کمیټه چې د مدني او سياسي حقوقو د نړيوال
تړون د تطبيق د څارنې دنده لري. د تړون د ۷مې مادې د تطبيق د
څرنگوالي په باب څرگندوي:

د ۷مې مادې د تطبيق لپاره يوازې دا خبره پوره نه ده، چې د
شکنجې د منع کولو اعلان دې وشي او يا دې هغه جرم وگڼل شي.
دولتونه بايد د تړون د ۷مې او د کانونانسیون د دويمې مادې د
محتوياتو د سم تطبيق لپاره د څارنې د يواغېزناک او عملي
ميکانيزم پر جوړولو مکلف شي.

د شکنجې په باب غوښتنليکونه بايد د واکمنو مقاماتو له
خوا وڅېړل شي، د شکنجې له مسئولينو څخه بايد پوښتنه وشي او
شکنجه شويو کسانو ته د قضايي سلسلې له مخې د خپل حال د
بيان امکان برابر شي. عارضين او شاهدان بايد د خپل ښه سپيناوي
لپاره له گواښ او وېرې څخه خوندي وساتل شي. (کانونانسیون
۱۳مه ماده).

د شکنجې قربانيان بايد د زيان د جبران له حق څخه برخمن
شي، د شکنجې مخنيوي د اغېزناکې او عملي څارنې لپاره کېدی
شي لاندې هڅې ترسره شي:

(۱) په ساتنځي کې د تورن د ساتنې
منع کول: هڅه دې وشي، چې تورن کسان په هغو
ځايونو کې وساتل شي، چې په رسمي ډول د تورنو کسانو
د ساتنې لپاره اعلان شوي وي. د رسمي او ښکاره
ساتنځايونو نوم او ځای بايد په يوه مرکزي اداره کې ثبت

شي اود هغو لست بايد له غوښتنې سره سم لېوالو خواوو،
له هغې جملې نه کورنۍ ته وسپارل شي.

(۲) په ساتنځي کې بايد له تورن
کس سره ډاکټرانو، مدافع وکیلانو او دکورنۍ غړو ته د
لیدو اجازه ورکړای شي.

(۳) د هغو اعترافونو د باور سلبولو
لپاره بايد لازمي هڅې وشي، چې په محکمه کې له تورن
څخه د تړون د ۷مې مادې او د کانوانسیون د ۱۵مې مادې
خلاف د شکنجې په واسطه ترلاسه کېږي.

(۴) د قوانینو د پلي کولو مسولینو
ته د داسې ټینګو، دقیقو زده کړو او کړنلارو ښوول، چې
تر شکنجې دمخه د هغې مخنیوی وکړي.

(۵) که چېرې د شکنجې په باب
پوره او کره دلایل په لاس کې وي، په ناپېیلي او ګړندي
ډول د هغو څېړنه له او راسپړنه.

د ښښنې نړیوال سازمان (ب، ن، س) پردې باور دی، چې په
افغانستان کې د بشر حقوق په ټینګه تر پېښو لاندې شوي. د
(ب، ن، س) له خوا ډېرې داسې پېښې ثبت شوي، چې په هغو کې یو
تورن، پرته له دې چې کوم تور پرې پورې شي او یا یې دوسیه
اړوندې محکمې ته ولېږل شي، په میاشتو میاشتو زندان کې
ساتل کېږي.

نیول شوي کسان د اعتراف لپاره په پټو ساتنځایونو کې
شکنجه شوي دي. د شکنجې مخنیوي یا منع کولو کانوانسیون، تر
شکنجې وروسته اعتراف، محکمې ته نه راجع کوي. (۱۵مه ماده).

د (ب، ن، س) کره اسنادو له مخې وايي، چې په افغانستان کې ډېر ځله د محکمې حکم، د شکنجې له لارې، پرلاسته راغلي اعتراف ډډه لگولي ده.

هغه باور چې د شکنجې په واسطه له اعتراف څخه ترلاسه شي، پر هغه باندې د تورن شخص له نیوکې، چې د شکنجې ضد کانونسیون کې یې یادونه شوې، نیولې، یو لړ تدبیرونه او هڅې چې دیوې عادلانه محاکمې د جوړېدو هیله لري، داټول د مدني او سیاسي حقوقو د تړون له خوا په ګوته شوي دي. له هغې جملې نه:

❖ دیوې بې پرې او ناپېیلې محکمې له خوا دیوې عادلانه او ښکاره محاکمې حق.

❖ د واکمنې محکمې له خوا تر هغه پورې چې تورن محکوم شوی نه وي، د براءت اصل رعایت.

❖ د مدافع وکیل د ټاکنې حق.

❖ د مرافعې حق.

د (ب، ن، س) په ډاډ سره اعلانوي، چې د کابل کمونیست حکومت استثنایي انقلابي محکمه د خپلو دندو پر ترسره کولو کې نه خپلواکه وه او نه هم ناپېیلې. د (ب، ن، س) ته د راغلو اطلاعاتو له مخې، د تورنو کسانو محاکمه ښکاره نه ده. (یو شمېر هغه ډېرې لږې محاکمې چې تبلیغاتي او ننداره ییزې ښې او موخې لري، هغه پر عمومي قاعدې څه اغېز نه شیندي.)

تورن کسان له خپل مدافع وکیل څخه د مرستې غوښتنې حق نه لري. هغوی په محکمه کې د خپل ځان په ګټه له شاهدانو څخه ګټه نه شي اخیستلای. د براءت قاعدې او حالت ته پام نه کېږي، د انقلابي پرېکړې په باب د مرافعې امکان نه شته. دیادونې وړ ده،

چې ددې سياسي محكمې رئيس د انقلابي شورا غړى دى. سربېره پر دې، د انقلابي شورا رئيس محكمې ته كړنلاره ورپه گوته كوي او ټاكي. د شور انقلاب حقيقت ورځپاڼې ديو خبر له مخې د ۱۹۸۴ز كال د نومبر پر مياشت، د انقلابي شورا رئيس بېرك كارمل، د خادم مسئولينو، د انقلابي محكمې او انقلابي څارنوالۍ د منسويينو په يوه غونډه كې برخوالو ته دقيقې انقلابي كړنلارې په گوته كړې.

د سياسي او مدني حقوقو تړون له يوې خوا او د شكنجې د مخنيوي كانوانسيون له بلې خوا، پر دې خبرې ټينگار كوي، چې په زندانونو او ساتنځايونو كې بايد لږ تر لږه روغتيايي حالت ته پاملرنه وشي.

د مجازاتو د و سيلې په توگه دې د اوسپنې زنځير له كارونې څخه په ټينگه ډډه وشي، نيول شويو كسانو ته دې ددې خبرتيا حق ور كړي شي، چې په كوم ځاى كې اوسېږي او له كوم ځايه كوم ځاى ته لېږدول كېږي.

د نيول شويو كسانو كورنۍ بايد د هغوى له ساتنځي څخه خبر وي او تورن كس د ليدنې كتنې حق ولري.

د هغو موثقو اطلاعاتو له مخې، چې د (ب، ن، س) ته رسېدلي دي، د خاد په مركزونو او نورو افغاني زندانونو كې هغه ډول اسانتياوې او تنظيمونه نه شته، چې د مخه مو ورته اشاره وكړه، ډېر ځلي يوتورن شخص له ظالمانه او بشر ضد سزاوو سره مخ شوى دى، چې دا په خپله د مدني او سياسي حقوقو د تړون ددې مادې پر ضد عمل دى. د شوروي تېري كوونكې دولت د مدني او سياسي حقوقو د نړيوال تړون او شكنجې ضد كانوانسيون يو

لاسلیکونکی گڼل کېږي. د کانوانسیون د ۵مې مادې له مخې غړي هېوادونه د خپلې واکمنۍ په سیمه کې له پورتنی تړون او کانوانسیون څخه د سرغړاوي مسولیت لري؛ ان که سرغړونکی د هغه غړی وي او که یا نه وي. د شکنجې ضد کانوانسیون ۴مه ماده اعلانوي چې: (ټول غړي هېوادونه) دنده لري، چې د ټاکلو قوانینو په واسطه د خلکو ملاتړ وکړي او له شکنجې څخه یې وژغوري. دا قانوني تدبیرونه او هڅې باید ضرور، د هغو سرغړونو په باب هم وي، چې په مستقیم ډول په کې شکنجه ترسره شوې وي. د (م، م، م) عمومي جرگه د ۱۹۷۹ز کال د ۱۷مې نېټه د قوانینو د تطبیق لپاره مسولینو ته لارښوده نظامنامه تدوین او نافذ کړه. د دې نظامنامې ۵مه ماده په ډاگه کوي چې: ((د قوانینو د تطبیق هېڅ موظف شخص په هېڅ پلمه نه شي کولای، ظالمانه او بشر ضد چلند وکړي، خلکو ته سزا ورکړي یا د ډول کارونه وکړي او یا دې ډول هڅو په باب چوپتیا غوره کړي.))

د (ب، ن، س) په ټوله پازوالۍ (مسولیت) په ډاگه کوي، چې شوروي پرسونل په مستقیم ډول د افغانانو په زنداني کولو او شکنجه کولو کې لاس درلود. په څو نورو برخو کې شورویانو په خپله د شکنجې بهیر لیدلی او پر هغه یې سترگې پټې کړې، چې دا په خپله په شکنجه کې د گډون مانا لري.))^{۱۱}

دویم- د نورنبرگ محکمې د ډلبندۍ له مخې د جگړې له حقوقو څخه سرغړونه: د نورنبرگ محکمې د جگړې حقوقو له اصولو څخه سرغړونه، د جگړې جنايتونو تر عنوان لاندې، پر درېو

^{۱۱} - د (ب، ن، س) افغانستان د سیاسي زندانیانو شکنجه، لندن، ۱۹۸۴ز کال ۳۹-۴۰ مخونه.

ډلبنديو وېشلي ده. جگړه بيز جنایت، سوله یز جنایت او بشر ضد جنایت.

۱- جگړه بيز جنایت:

دملکي وگړو اجباري لېږدوني، د ځاني او عامه شتمنۍ لوټ او تالان او د جنګي اسيرانو وژنې ته ويل کېږي. د نورنبرګ محکمې د ژنيو د څلورگونو کانوناسيونونو د پرېکړې له مخې چې مخکې ورته اشاره وشوه، دا جنایت د ټينګې سزا وړ ګڼل کېږي. موږ په دې برخه کې له سلګونو بېلګو څخه پريو دوو بېلګو بسنه کوو.

الف- دملکي وگړو جبري لېږدونه:

شوروي ځواکونو د خپلو دښمنانو پر ضد له ډېرو عصري الوتکو څخه کار واخيست، ددې هوايي بمباريو په پايله کې، په کليوالي سيمو کې په زرګونو ملکي وگړي مړه او ټپيان شول، په مليونونو مهاجرت ته اړ شول، کرنه، حاصلات او څاروي له منځه ولاړل.^(۱)

د (م، م، م) عالي کمشنري پر ۱۹۸۲ز کال د افغان مهاجرينو شمېر د ځمکې پر مخ د مهاجرينو غټ شمېر وګاڼه، پر همدې کال په پاکستان کې د افغان مهاجرينو شمېر ۵مليونو تنو ته نږدې شو. درې مليونه افغانانو ايران ته پناه وړې وه، په دې ډول نو د يو بې غرضه او بې ضرره هېواد پر وړاندې د يو ستر زبر ځواکي او يرغلګر هېواد د جگړه بيز ماشين او ويجاړوونکو وسايلو د

^(۱) - (ب، ن، س) افغانستان، د بشري حقوقو د غميزې په باب نړيوال مسوليت، ۱۹۹۵ز کال.

نومبر، ۱۷ مخ.

کارونې له امله، د افغانستان نیم نفوس تر هېواد دباندې د مهاجرت له سخت ژوند سره لاس او گړېوان و.

(پر کلیوالو سیمو باندې د شوروي د هوايي ځواکونو د بمبارۍ له امله په زرگونو ملکي وگړي مړه او ټپیان او په ملیونونو تنه مهاجرت ته اړ شول، کرڼه، حاصلات او څاروي له منځه ولاړل)

ب- د ځاني او عامه شتمنیو لوټ او تالان:

د شپې گرځېدنې بندیز په بهیر کې شوروي سرتېرو د گزمې دنده لرله، د لوټ او تالان یوه پېښه چې زیاته رسوایي یې رامنځته کړه، د کابل تر اشغال یوه میاشت وروسته د کب میاشتې پر یوه شپه رامنځته شوه، څرنگوالی یې په دې ډول دی:

د روسي پوځ یو ډلگۍ سرتېري د شپې پر درېو بجو افغان لوی پلورنځي (فروشگاه بزرگ افغان) ته نږدې له خپلو موټرو څخه کښته شول، دنوي مارکیټ یو شمېر قفلونه یې مات کړل او د هغوی مالونه او شیان یې خپلو موټرو ته ولېږدول، وروسته یې پر دکانونو پترول وپاشل او بیا یې اور ورته کړ، چې ددې اور له کبله ۱۰۰ دکانونه وسوځېدل.

یو څوکیدار دا پېښه له پیله تر پایه پورې لیدلې وه، وروسته یې نورو ته کیسه کوله، بیا د امنیتي ساتندویانو له خوا ونیول شو او داسې ویل کېږي چې ووژل شو.

مسولینو د اور لگېدو علت د بریښنا شارټي وښوده، په داسې حال کې چې هتیوالو ویلې، که چېرې بریښنا شارټي کړې وای، نو تر اور لگېدنې وروسته به د ځینو مالونو او شیانو پاتې شونې او

نښې نښانې پاتې وای، هتېوالو خپلو د کانونو ته چې لومړی تش شوي وو او بیا ورته اوراچول شوی و، په ډېرې نهیلۍ کتل.^۵

د المان مسیحي دیموکراتیک ګوند پر ۱۹۸۵ز کال (په افغانستان کې د بشر له حقوقو څخه سرغړونه) په نوم یو کتابگوټی چاپ کړ، په دې کتابگوټي کې راغلي دي: ((د څلورو کلونو په بهیر کې د افغانستان پر هر کلي او باندې لږ تر لږه یو ځل بمباري شوې ده.))

د وکتور (کارفری کانګ) چې په افغانستان کې یې دوه کاله د طبیب په توګه دنده ترسره کوله، گزارش ورکوي: په پکتیا او لوګر ولایتونو کې چې په سلګونو کیلومتره وګرځې نو له بمبار شویو کلیو نه پرته به نور څه ونه وینې. د ولایتونو په مرکزونو کې هم پر مارکیتونو او داستوګنې پرسیمو زورور هوايي بریدونه کېږي.

د وژنو ډېره زیاته برخه، چې شمېر یې تر سلګونو زرو تنو هم اوړي، له همدې اړخه دي. له تائید شویو او منل شویو گزارشونو څخه څرګندېږي، چې روسانو په افغانستان کې د کیمیاوي وسلو، د بمونو چوولو او کیمیاوي ګازونو په وسیله د څښلو اوبه، غلې دانې او نور خوراکي خیزونه مسموم کړي دي.

د ګاز ضد هغو ماسکونو، چې په افغانستان کې له روزل شوي روسي سرتېرو څخه لاسته راغلي او لابر اتواري کتنه یې شوې او همدانګه دروسانو له خوا د هغو ۱۲ تنو وژل شویو ملګري وګړو د وینې او تشو متيازو تر لابر اتواري کتنو وروسته په ډاګه شوې، چې روسي ځواکونو د مجاهدینو پر ضد د (میکو توکسین) په نوم له یو ډول کیمیاوي ګاز څخه ګټه اخیستې ده.

^۵ - نیازی امیدوار، ۱۳۷۵ل کال، د ثور کودتای ملونه او پایلې، پېښور ۱۳۷۸ل کال، چنگاښ.

ج- د اسیرانو شکنجه او وژنه:

د شوروي له خوا د پوځي اشغال پر کلونو د افغانستان په زندانونو کې په سلو کې ۷۰ جنگي اسیران ساتل کېدل. د کره معلوماتو له مخې روسانو زموږ د هېواد لس ګڼ اشغال په بهیر کې نږدې شل زره جنگي اسیران په زندانونو یا د جګړې په ډګرونو کې اعدام کړي دي.

((طالبانو د ۲۷۴۹ تنو لست چې د اشغال په کلونو کې د جګړې په لړ کې لادرکه شوي دي، روسي مقاماتو ته وسپاره.))^۱
البته پورتنی لست بشپړ نه دی او ځانګړي سارايي اعلانونه په کې په پام کې نه دي نیول شوي.

شورويانو په افغانستان کې هغه ټپي اسیران، چې د جګړې په ډګر کې یې له وسلې سره نیول، له قضايي پړاوونو (چې هغوی تېروستونکې تبلیغاتي بڼه درلودله او د تورن د دفاع لپاره یې کوم سیستم نه درلود) پرته اعدامول.

شورويانو د ژنیو د ۱۹۹۳ز کال د کانوانسیون خلاف، نه یوازې له اسیرانو څخه (ن، س، م) کمېټې د ازادې لیدنې کتنې له مخنیوی کاوه، بلکې د (ن، س، م) ته یې د اسیرانو د بشپړ لست په نه ورکولو سره خپلې دندې او مکلفیت ته شا اړوله.

[ب، ن، س) د ۱۹۸۰ز کال د فبرورۍ پر میاشت، کابل ته یو پلاوی ولېږه، چې د اسیرانو د عامه وژنې په باب د خپرو شویو اوازو خپرنه وکړي. پلاوي بڼه کره اسناد ترلاسه کړل، نه یوازې دا چې په زرګونو بنديان وژل شوي اولادرکه شوي، بلکې له

^۱ - د افغانستان اخبار، په فرانسه یې ژبه، پاریس، ۱۹۹۲ز کال، ۲۹، ۱۷ مخونه.

۱۹۷۸ز کال څخه تر ۱۹۷۹ز کال پورې له شکنجې څخه هم په منظم ډول کار اخیستل شوی دی.^(۱)

[ب، ن، س) په ډاگه اعلانوي، چې شکنجه د هغه څه د دفاع لپاره، چې د کابل کمونیست حکومت ورته انقلاب وایي، یو دود گرځېدلی دی.

بنديان(جنگي اسیران) دخاد د استنطاق په مرکزونو، د زندانونو په انګړونو او پوځي ځایونو کې له ډول ډول سختو شکنجو سره مخامخېږي، ان هغه جنگي اسیران، چې د جګړې په بهیر کې تسلیمي ته اړوزي، هم بې شکنجې نه پاتې کېږي. هغو اسیرانو ته چې شکنجې ورکول کېږي، د ژوند پرتول بهیر یې نښې نښانې پاتې کېږي، ډېر اسیران د شکنجې پړوخت مري، د ټول نښو نښانو او تورو له مخې، شوروي مقامات، یا د شکنجې په مستقیمو برخوالو او یا هم دهغې د لیدونکو په توګه د شکنجې په مسولیت کې شریک ګڼل کېږي.^(۲)

شوروي مقاومت د اسیرانو له شکنجه کولو څخه انکار کوي، خو عیني شاهدانو او شکنجه شویو کسانو په شکنجه کې د شورویانو د مستقیم او نامستقیم ګډون خبره تائید کړې ده. په افغانستان کې د شوروي پوځونو سلاکار ستر جنرال الکساندر مایوروف د اسیرانو د وژنې پر ه او مسولیت د افغانستان پر کمونیست حکومت وراچوي او وایي: ((نجیب او خاد په هرات کې لېونتوب پیل کړ، هو! پرته له پوښتنې او محاکمې د اسیرانو اعدامول دوام لري.

(۱) - (ب، ن، س) افغانستان، سیاسي بنديانو شکنجه، لندن ۱۹۸۲م کال، ۵ مخ

(۲) - (ب، ن، س) افغانستان، سیاسي بنديانو شکنجه، لندن ۱۹۸۲م کال، ۵ مخ

زه خبر وم، چې ډاکټر نجيب الله ډېر سخت زړی دی، خو پردې نه پوهېدم، چې زموږ له خوا د خپرو شويو تبليغاتي پاڼو، چې تسليم شوي د بنسټ ته په کې د بنسټي ژمنه شوې وه، سره سره د اسيرانو د اعدامولو حکم ورکړ شي...

ما غوښتل د اعدامونو مخه ونيسم، خو نجيب ويل، چې موږ په دې برخه کې د کارمل صاحب امر عملي کوو.^(۱)

(ب، ن، س) د ۱۹۸۸ز کال د مارچ پر مياشت يو لړ داسې اسنادونه وړاندې کړل، چې په هغو کې د شوروي ځواکونو او افغانستان دولت له خوا د ۱۹۸۸ز کال د قصدي وژنو په باب معلومات وړاندې شوي وو. دې سازمان د ۱۹۹۱ز کال د مارچ پر مياشتو له غور او محاکمې پرته د سياسي بنديانو د ساتلو او شکنجې په باب خپله اندېښنه څرگنده کړه او د کابل له کمونيست حکومت څخه يې وغوښتل، چې ددې کارونو مخه ونیول شي او هغه کسان چې سرغړونه وکړي، بايد محاکمه شي.

د يو بل گزارش له مخې چې پر ۱۹۹۱ز کال خپور شو، د عقیده يي زندانيانو په گډون د زرگونو هغو سياسي بنديانو په اړه اندېښنه څرگنده شوه، چې په اختصاصي محکمو کې په ناعادلانه ډول پر قيد او مرگ محکوم شوي دي.

۲- سوله ضد جنايت:

ددې جنايت تور د يرغليزې جگړې په باب استعمالېږي او د نورنبرگ په محکمه کې مطرح شو.

^(۱) - الکساندر مايوروف، په افغانستان کې رښتيا څه تېرېدل؟ د داود جنبش ژباړه، پېښور،

۱۹۹۹ز کال ۲۷۲ مخ.

نړيوالو کانوناسيونونو او د (م، م، م) منشور (۲مه ماده، ۷مه فقره) يرغليزه جگړه منع کړې ده.

د نړيوالو حقوقو کلاسيک مولفين ديرغل او لاسوهنې د ردولو لپاره دوه دليلونه راوړي:

الف- ملي ټولنه د خپل برخليک ټاکلو يوازینی واکمنه سرچينه ده.

د يو هېواد په کورنۍ جگړه کې د يو بل هېواد لاسوهنه ان که د يو قانوني او مشروع حکومت د ملاتړ لپاره هم وي، عامه ارادې ته يو ډول سپکاوی دی.

ب- بهرنۍ لاسوهنه که څه هم د واکمن حکومت د ملاتړ لپاره وي، د دولت واکمنۍ ته زيان رسوي او د حکومت د ملاتړ په باب د عامه ارادې د نشتوالي دليل گڼل کېږي او بيا لا هغه حکومت چې د پاڅون له کبله يې د ملت د ارادې استازيتوب تر پوښتنې لاندې راغلی وي.

په دې ډول نو د نورو په چارو کې لاسوهنه او يرغل په نړيوالو کلاسيکو حقوقو کې يو اساسي اصل گڼل کېږي.

کلاسيک حقوق يوازې په يوه ځای کې لاسوهنې ته اجازه ورکوي، هغه دا چې د يو دولت غړي په يوه بهرني هېواد کې له گواښ او خطر سره مخ وي او دا پېښه له ډپلوماتيکي لارې د حل وړ نه وي.

کلاسيک حقوق په ډېرو لږو برخو کې د بشري حقوقو د ساتنې لپاره لاسوهنې ته اجازه ورکوي، لکه (پر ۱۸۲۲ز کال د ترکانو له خوا د يونان له گوله کونکو ځپنه) خو څرنگه چې له دې فارمول څخه ناوړه گټه اخيستل کېدای شي، نو ځکه د هغه په باب د نړۍ په کچه

اند پښني وې او همدغو اند پښنو له هغه څخه عملي گټه اخيسته
له منځه وړې وه.

پ.م. ديوپويي په همدې باب وايي:

په دوديز ډول دوه لاملونه ديو دولت لاسوهنه دبل دولت په
کورنيو چارو کې د توجیه وړ گڼي: يوه غوښتل شوې لاسوهنه
(Entervention Sollicitef) ده، چې د يوه دولت د مشر ورو
مقامونو له خوا يې غوښتنه شوې وي او بله بشري لاسوهنه
(Entervention Dhumantie) ده لکه (پر ۱۸۲۰ز کال د مسيحيانو د
ملاتړ لپاره په لبنان کې د فرانسې لاسوهنه).

له ډېرې مودې راهيسې په نړيواله کچه د داسې يو مانيز
فورمول د جوړولو په باب، چې (د نړيوالې لاسوهنې دندې) وټاکي،
د نظريو والی له گډوډو او لوړو ژورو تبصرو سره مخامخ شوی او
ديو واکمن دولت په کورنيو چارو کې د نه لاسوهنې آراو د هغه
حدودو ته پام اړول شوی دی.

د غوښتل شوې لاسوهنې لپاره چې د بلونکي دولت د کورنيو
اساسي حقوقو له احکامو سره سمون ولري، د نړيوالو حقوقو له
مخې دوه دليلونه وړاندې کېږي:

- يو: که چېرې غوښتل شوې لاسوهنه د بلونکي دولت د
واکمنۍ په چوکاټ کې وي او لاسوهونکی دولت د هغه
دولت د واکمنۍ حق ته زیان ونه رسوي.
- دوه: که چېرې غوښتل شوې لاسوهنه ((د ډله ییزې مشروع
دفاع حق)) په مانا وي، هغه هم په داسې حال کې چې
لاسوهونکی دولت او بلونکی هېواد د دوه اړخيز تړون له
مخې يو بل ته ژمن وگڼل شي.

پر دې وخت بايد وضعه په ډېرې ځيرتيا سره و ارزول شي، چې
د يوې اصولي لاسوهنې لپاره د (م، م، م) منشور د ۵۱مې مادې
شرائط پوره شوي دي او که نه؟^(۱)

موږ به په دې باب لږ وروسته تبصره وکړو، اوس دا خبره
کوو، چې ايا د کابل کمونيست او شوروي دولت د بهرني يرغل
پروړاندې د مشروع دفاع په دريځ کې [لکه څنگه چې يې ادعا
کېدله] وو او که نه وو؟ بايد ووايو: لومړی هغه څه چې شوروي
ادعا کوله حقيقت نه و، هېڅ بهرني خطر افغانستان له بهر څخه نه
تهدید اوه (دا خبره به هم وروسته سپينه کړو).

دويم که چېرې د مشروع دفاع له حق څخه گټه اخيستنه مطرح
واي، نو له دې حق څخه بايد يوازې د مقاومت ځواکونو گټه پورته
کړې واي، نه يو بهرني يرغلگر ځواک.

که فرضاً د کابل کمونيست دولت او شوروي دولت له دې حق
څخه د گټې اخيستو اجازه ولري، نو هغه شرايط، چې د هغو په
چوکاټ کې د مشروع دفاع حق څخه گټه اخيستل کېږي او دواړو
کمونيسټو دولتونو (افغاني او شوروي) له هغو څخه تېری کړي،
نه شو کولای له پامه وغورځوو:

- د مشروع دفاع حق د يرغل پروړاندې يوه لنډمهالې نړيواله
هڅه او تدبير گڼل کېږي.
- له دې لنډمهالې تدبير څخه يوازې هغه وخت گټه اخيستل
کېږي، چې د هغه په لړ کې امنيت شورا، د نړيوال امن
اوسولې د ټينگښت لپاره لازمي هڅې وکړي.

^(۱) - پ، م، ديوپوټي، نړيوال عمومي حقوقو، پاريس، دويم چاپ، ۱۹۹۳ز کال، ۴۱۹ مخ

د (م، م، م) منشور د ۱۵مې مادې له مخې د مشروع دفاع له هڅې څخه بايد د امنیت شورا ژر تر ژره خبره شي. دا شورا د نړيوالې سولې د ټينګښت لپاره په کومه بڼه چې ضروري وګڼل شي، د لازمې تدبيرونو امکان څېړي او پر هغو لاس پورې کوي.

د پورته يادونو له مخې ويلاى شو، چې د ډله ييزې مشروع دفاع له حق څخه (د دوه اړخيز تړون په شتوالي کې) يوازې (د امنیت شورا تر څارنې لاندې) ګټه اخيستل کېدای شي.

(د مشروع دفاع حق) په چوکاټ کې د لاسوهنې طرح کول بايد داسې وي، چې د لاسوهنې قانونيت له بدلېدونکو حقوقي حالاتو سره، چې پر يوه ټاکلي وخت کې د دولتونو په اړيکو کې رامنځته کېږي په ډېرې ځيرتيا سره مطالعه او وارزول شي.

څرنگه چې د لاسوهنې غوښتنه د وسلوالې کورنۍ جګړې د پېښېدو پر وخت مطرح کېږي، نو دې ټکي ته بايد زياته پاملرنه وشي، چې ايا د لاسوهنې غوښتونکى مقام د خپلې خاورې پر کومې برخې واکمني لري او که نه؟ که چېرې ځواب منفي وي يانې داسې شرايط وي، چې مخالف ځواکونه له لاسوهنې غوښتونکي مقام څخه د ملي واکمنۍ يوه برخه ونيسي، له دې سره هم د لاسوهنې بلونکي حکومت مشروعيت تر ټينګې پوښتنې لاندې راځي او هم د لاسوهنې اصوليت.

په عملي ډګر کې ستر ځواکونه زياتره د لاسوهنې غوښتنې له فورمول څخه د خپلې واکمنۍ د تثبيت لپاره کار اخلي، ښکاره بېلګه يې د ۱۹۷۹ز کال د ډسمبر پر مياشت په افغانستان کې د شوروي او پر ۱۹۸۳ز کال په ګريناډا کې د امريکا لاسوهنه ده.^(۱)

^(۱) - د پ. م. ديوپويي، نړيوال عمومي حقوق، پاریس، دويم چاپ، ۱۹۹۳ز کال، ۷۷-۷۲ مخونه

که چېرې په افغانستان کې شوروي لاسوهنه د مطرحو قوانینو له مخې وارزول شي، د ((پ، م، د، یو، پو، یی)) د وینا له مخې باید ووايو، چې دا غوښتل شوي لاسوهنه د هغو شرایطو په چوکاټ کې چې ((د یو، پو، یی)) یې یادونه کوي عیاره شوې نه وه، ځکه چې:

الف: د حفیظ الله امین د حکومت له خوا د پوځي مرستو غوښتنه نه وه شوې، ددې دلیل هم دادی، چې دا حکومت د شوروي لښکرو د یرغل په لومړیو ورځو کې وځپل شو او په زوره سقوط کړای شو.

د کارمل حکومت په څرگند ډول اعتراف ونه کړ، چې د شوروي پوځي ټولګي یې رابللي دي، دغه راز د کارمل حکومت د داسې یو ډول غوښتنې لپاره اصولي دریغ نه درلود. دا حکومت له شوروي یرغل سره یو ځای رامنځته شو او تر هغې وړاندې اصلاً و، نه، چې د مرستې غوښتنه وکړي.

له یو بهرني هېواد څخه د داسې یو حکومت له خوا د پوځي مرستې غوښتنه، چې په خپله د هماغه دولت د یرغل زېږنده وي، ددې ښکارندويي کوي، چې د لاسپوڅي او اشغالګر ترمنځ د اړیکو انډول نه شته او دا په خپله د مرستندوی هېواد له خوا د مرسته غوښتونکي هېواد پر ملي واکمنۍ تېری ګڼل کېږي او په حقه ویلای شو، چې مرستندوی هېواد تېری کوونکی دی. څنګه چې افغانستان ته د شوروي لښکرو رالېږل د حکومت د بدلون (د حفیظ الله امین حکومت پر ځای د خپل لاسپوڅي ببرک کارمل حکومت د ځای پر ځای کولو) لپاره و، نو ځکه زموږ د هېواد په کورنیو چارو کې یوه بشپړه لاسوهنه ګڼل کېږي.

څرنگه چې دې لښکرکشی په زور او جبر سره د افغانستان ملي واکمني گواښوله، نو ځکه یو پوره اوبشپړ یرغل گڼل کېږي. دغه راز شوروي پوځي او ملکي مشاورینو د افغانستان د کورني او بهرني سیاست په طرحه کولو او د هېواد د سیاسي او پوځي اشخاصو په مقرري کې فعال رول درلود، نو ځکه شوروي پوځي لاسوهنې د افغانستان پر ملي او دولتي واکمني څرگند تېری گڼل کېږي، لنډه دا چې په افغانستان کې هېڅکله د لاسوهنې رابلونکې سرچینه (د دولت رییس، د حکومت رییس، انقلابي شورا، مرکزي کمیټه او نور) معلومه نه شوه.

سره له دې چې د ببرک کارمل حکومت د لاسوهنې (مرستې) له غوښتنې انکار کاوه، خو څرنگه چې د شوروي پوځونو په زور واک ته ورسېد، په عملي ډول د دې مرستې! تائیدوونکی گڼل کېږي. خو له دې سره سره که موږ د کارمل حکومت د دې مرستو یوه اټکلي سرچینه وگڼو، نو بیا هم باید ووايو، چې دې حکومت کوم مشروعیت نه درلود، د خلکو د رایوله مخې نه و رامنځته شوی او د ملي واکمني یوه برخه ترې د مقاومت ځواکونو نیولې وه.

ب- شورويانو ادعا کوله، چې افغانستان ته یې د ۱۹۲۱ز کال د دوستي تړون له مخې مرستې ورکړې دي! شورويانو دا ادعا هم کوله، چې ۱۹۷۹ز کال د دوستۍ او نه تېري تړون له مخې یې د بهرني یرغل د له منځه وړلو لپاره د افغانستان د حکومت په بلنه خپل ((محدود ځواکونه)) افغانستان کې ځای پر ځای کړي دي.

پورتني دواړه تړونونه پر یوبل باندې د نه تېري د اصل له مخې لاسلیک شوي وو، چې شورويانو پر افغانستان باندې د تېري پروخت د هغو اصلي روحیه په پام کې ونه نیوله. سر بېره پردې پر

افغانستان باندې د شوروي پوځي يرغل پروخت د (م، م، م) منشور د ۵۱مې مادې محتوا هم له پامه وغورځول شوه. ددې مادې له مخې د مشروع دفاع حق څخه هغه وخت گټه اخيستل کېږي، چې د امنيت شورا تر څارنې لاندې وي، د کابل کمونيست حکومت او شوروي تېري کوونکو ځواکونو افغانستان ته د سولې د بېرته راوستو موضوع د امنيت شورا ته وړاندې نه کړه او کله چې د امنيت شورا خپله په نوښت لاس پورې کړ، د پورتنیو هېوادونو له خوا ورته چندان وخت او ارزښت ورنه کړای شو.

د کابل کمونيست حکومت به شوروي لښکرې د افغانستان انقلاب سره د مرستې په نامه توجیه کولې او ددې مرستو د غوښتنې لپاره به يې تل د وسلوالو ډلو په واسطه په افغانستان کې بهرنۍ لاسوهنه پلمه کوله، په دې باب بايد څرگنده شي چې: لومړی دا چې هېڅ کوم بهرنی هېواد افغانستان ته لښکر نه و لېږلی، بلکې يوازې يې د پوځي توکو د لېږلو له لارې د ملي مقاومت ځواکونه مبارزو ته هڅول. هغه هم ددې لپاره چې په خپله د افغانستان خلک خپله خپلواکي او ملي واکمني وساتي. ان له ۱۷ پېړۍ څخه را په ديخوا د نړيوالو حقوقو يو شمېر پوهانو هڅه کوله، چې د نړۍ په کچه د نړيوالو حقوقو له جملې څخه د حقوقو يو شمېر پېژندل شوي اصول په گوته کړي، (خپل برخليک ټاکنه) له همدې جملې څخه ده.

په ۱۷مه پېړۍ کې د نړيوالو حقوقو يو پوه څرگندوي چې: ((ټول بهرني ځواکونه حق لري، له هغو خلکو سره مرسته وکړي، چې تر يرغل لاندې راغلي وي.))

مارتینس (Martens) هم همدا ډول څرگندونې کوي: ((اخلاق حکم کوي، چې د ستمگر پر وړاندې باید د ستمکښ ملاتړ وشي.))

بله دا چې که کابل حکومت د خلکو د استازیتوب بڼه لرلای، له بهر څخه به د افغانستان پر خلکو نه تپل کېده، یوازې به له اله گوله کوونکو سره مخ و، نه د ملي مقاومت له غورځنگ سره. که چېرې هېواد له کورنۍ جگړې سره مخامخېده، کولای یې شول له (م، م، م) څخه د مرستې هیله وکړي، نه له یو بهرني هېواد څخه، (لکه څنگه چې وړاندې ورته نغوته وشوه، په هېواد کې د ۱۹۷۹ او ۱۹۲۱م کلونو تړونونه د له ییزې مشروع دفاع لپاره بڼه پاڅه منطقي اسناد گڼل کېږي. د (م، م، م) منشور دخپلې دویمې مادې په ۷مه فقره کې د بل هېواد په کورنیو چارو کې لاسوهنه منع کړې ده، خو که چېرې ((سوله له گواښ سره مخامخ شي)) نوبیا د (م، م، م) لاسوهنې ته اجازه شته.

۳- بشر ضد جنایت:

بشر ضد جنایت د هغو جنایتونو له جملې څخه دی، چې د نورنبرگ په محکمه کې خپرل شوی او د ژنیو څلورگونو کانوناسیونونو هغه سزا ورکولې دی. هغه بشر ضد جنایتونه چې شوریان زموږ هېواد کې پرې تورن دي، ځینې یې په لاندې ډول دي: عامه وژنه، د ملکي سیمو ویجاړونه او بمبارونه، د سیاسي، مذهبي او توکمیزو انګېزو له مخې د خلکو څارل او سزا ورکول.

الف: عامه وژنه:

د نیویارک د ۱۹۴۸ ز کال کانوانسیون له مخې، عامه وژنه یو جنایت گڼل شوی دی.

روسانو ډېر ځله د افغانستان پر کلیو بمونه او گولۍ وروولي او ملکي وگړي یې د ژوند له نعمت څخه یې برخې کړي دي. په ځانگړي ډول هغوی بنځې او ماشومان چې له کلیو څخه یې د تېښتې وس نه او چار نه درلود، په ډله ییز ډول وژلي دي. د لوگر ولایت د برکي برک کلي یو اوسېدونکی وايي: روسانو شل ورځې سر پر سر زموږ پر کلي بمونه و وروول، چې د هغو له کبله ۲۰ تنه شهیدان شول.

پر سبا روسي پلي سرتېري پر کلي راتوی شول او په درېو کلو کې یې پر نورو عامه وژنو لاس پورې کړ، چې شمېر یې (۱۳۰) تنو ته رسېده.

یو ختیځپوه مکباري Mecbari چې د بشر حقوقو د نړیوالې ټولنې له خوا د ۱۹۸۰ ز کال د فبرورۍ له ۲۴ مې څخه د مارچ تر ۱۰ مې نېټې پورې په افغانستان کې د کمونیستانو د جنایتونو د څېړنې دنده ورکړل شوې وه، په خپل گزارش کې لیکي: ((د کونړ په دره کې ۱۹۸۰ ز کال د فبرورۍ له ۲۸ مې نېټې څخه د مارچ تر ۴ مې نېټې پورې د یوې نړیوالې جگړې په شان او تر هغې لاهم یوه تېزه او بشپړه جگړه ترسره شوه، چې ټول شیان یې له خاورو سره برابر کړل. استوگنځایونه او کرښه ټول له منځه لاړل، د هغې سیمې د (۱۲۰) زرو تنو څخه یوازې ۳۷۷۳۴ تنه ژوندي پاتې شول، چې هغوی هم په ډېرې وارخطایۍ او ټپي حالت ځانونه پاکستان ته ورسول. بنځو د روسي عسکرو او افغاني کمونیستانو د اسارت له وېرې ځانونه د کونړ سیند ته واچول او ځانونه یې وکړه. نو خلک د

کمونستانو له خوا د هغوی د ماشومانو او ښځو د اسارت له کبله سخت وېرېدلي وو))^(۱)

((شورويانو د ۱۹۸۲ز کال د مې پر میاشت د مقرر او اندېرو ولسوالیو پر اړوندو کلیو باندې د ځمکې او هوا له لارې د بمونو او گولیبو باران ووراهه، کورونه وړان او د کلیو په زرگونه او سېدونکي ووژل شول))^(۲)

د ۱۹۸۴ز کال د فبرورۍ پر ۲مه نېټه روسي ځواکونه د کابل شمال په ۵۰ کیلومترۍ کې د استالف کلي ته ننوتل، د هغه ځای او سېدونکي یې ووژل او بیا یې د هغوی مړي د کارپزونو په څانګانو کې خطا کړل، عینې شاهدان وايي: ((روسانو وروسته د استالف کورونه وسوځول... روسانو (۴۰) تنه ملکي وګړي ونيول او ټول یې ژوندي وسوځول. له هرچا څخه چې پوښتنه کېدلې دا پېښې یې تائیدولې.))^(۳)

((د ۱۹۷۹ز کال د مارچ پر میاشت د هرات فرقي صاحب منصبان او پرسونل له مجاهدينو سره همغږي شول او کمونستانو پر ضد یې وسلوال پاڅون وکړ. شورويانو درې شپې او درې ورځې د هرات ښار او د هغه شاوخوا کلي د خپلو میګ هلیکوپترونو په وسیله، چې نېغ په نېغه له شوروي خاورې څخه را وتلې، په

^(۱) - البدر جريده، هالنډ چاپ، ۲۰۰۰م کال، د اپریل ۲۰مه نېټه، لومړۍ مخ.

^(۲) - زرمالوال، غلام محی الدین، پرافغانستان باندې د روسانو وسلوال یرغل، ۱۳۸۲ل کال مرغومی، ۲۷مخ.

^(۳) - زرمالوال، غلام محی الدین، پرافغانستان باندې د روسانو وسلوال یرغل، ۱۳۸۲ل کال مرغومی.

دېرې بې رحمۍ سره بمبار کړل، تر (۴۰) زرو څخه زیات وگړي، چې
په سلو کې (۹۰) بې بېوسلې وگړي وو، ووژل شول. (۱)

(۱) - زرمالوال، غلام محی الدین، پرافغانستان باندې د روسانو وسلوال یرغل، ۱۳۸۲ل کال
مرغومی.

ب- د ملګي سيمو ويجارونه او بمبارونه:

د (لاهي) حقوق او ژنيو حقوق د جګړې له اغېزو څخه، په ټوليز ډول د ټول بشر او په ځانګړي ډول د ملګي وګړو او موسسو د خوندي ساتلو په لټه کې دي. بېوسلې کسان، د جګړې پروسايلو يو ډول بنديز (د جګړې وسيله، وسلې او د جګړې ډول، د هغې کارونې څرنگوالي ته ويل کېږي) له لارې خوندي ساتل کېږي.

د ژنيو د ۱۹۴۹ز کال کانوانسيون ۴۸ ماده ماده څرګندوي چې: ((د جګړې خواوې بايد د پوځي او ملګي عملياتو په بهير کې د پوځي او ملګي موسسو او وګړو توپير وکړي. د جګړې موخې بايد پوځي بنسټونه او وګړي وي.)) (د شوروي يرغلګرو ځواکونو پر خوا د دې مادې له روحيې څخه په ښکاره ډول سرغړاوی شوی دی. پر استوګنځايونو باندې د هوايي بمباريو د کولو او توغنديو وړولو له کبله ډېر ملګي وګړي وژل شوي دي.

داسې هم شوي، چې شوروي او افغان پوځي ټولګي، د مجاهدينو د څارنې پر وخت يو شکمن کلي سپړلی، چې د هغه له امله په سلګونو خلک وژل شوي دي.

ځينې ملګي وګړي د شوروي او افغان پوځي ټولګيو د څارنې له وېرې په کارېزونو کې پټ شوي چې له سختې او دردوونکې بدمرغۍ سره مخامخ شوي. ((روسانو پر ۱۹۸۳م کال، د پاتخواب سيمې د يوه کارېز په سوري کې تر (۱۰۵) تنو زيات وګړي د کيمياوي بم په واسطه مسموم کړل او ويې وژل.

د ۱۹۷۹ او ۱۹۹۲ز کلونو تر منځ پر کليوالي سيمو باندې د شوروي د هوايي بمباريو له امله په زرګونو ملګي وګړي ټپيان

شوي او وژل شوي دي. مليونونه تنه مهاجر شوي، غله دانه او
خاروي له منځه وړل شوي دي))^۹

په اشغال شوي افغانستان کې د شوروي پوځونو لوی سلاکار
الکساندر مایوروف وایي: ((د فبرورۍ د څوارلسمې ورځې په
لومړۍ نیمیا کې د فرقي د کشف کنډک د گزې یوه لس کسيزه
ډله د لومړي برید من (ک) تر قوماندې لاندې جلال اباد ته خپرمه
پرگزمه بوخته وه. د ډلې قوماندان پتېلې وه، چې خپل کنډک نه د
کبابونو لپاره د پسونو ډالۍ له ځانه سره یوسي، کله چې (ک) اود
هغه ډله دیو خټین کور له دېوال نه د پسونو په لټه ورواوبسته،
هله یې درې ځوانې بنځې، دوه سپینږيري سړي او له شپږو تر لسو
کلونو شپږ یا اووه ماشومان په نظر ورغلل. یوه واړه ضابط، چې
خپل شهوت یې پټولی نه شو، یادونه کړې وه، چې (پېغلوتې بدې
نه دي). د واړه ضابط خبرې لکه سپرغو غوندې پر نورو هم اوربل
کړ، دلته دغه واړه ضابط خپل عسکري بالاپوش غورځولی اود
یوې بنځې د نیولو په نیت خوځېدلی و...

زموږ انترناسیونالستانو د سپینږيرو او ماشومانو تر مخه تر
پایه د بنځو پر عزت تېری کړی و. دا تېری دوه ساعته روان و،
ماشومان چې یوه گوټ ته په منډه خلاص شوي وو، په ژړا او نارو
له خپلو مېندو سره د مرستې هڅه کوله. سپینږيري چې لږ بدل
خدای (ج) ته زاری پیل کړې وې، چې رحم پرې وکړي او ویې
ژغوري.

^۹—د (ب، ن، س) افغانستان د بشري حقوقو غمیزې په باب نړیوال مسولیت، لندن، ۱۹۹۵ز کال
نومبر، ۱۷مخ.

وروسته واره ضابط امر کړی و: ((اور)) لومړی یې هغه ښځه وويشته چې همدا شېبه وړاندې یې پر عزت تېری شوی و. وروسته یې نور ټول وويشتل، بیا یې د زغروال گاډي د تیلو له ټانکۍ نه تېل راخيستي، پر مړو یې شیندلي، له پاسه پرې کالي، زړې لټې او دکلیوال بېوزلي کور کټونه، لمځي او پوزي غورځولي او بیا یې اور وراچولی دی. سرو لمبو د خټین کور غولی رانغښتی و.

(ک) او ډلې یې بیا هم څو پسونه کنډک ته له ځان سره بېولي وو، چې گواکې کلیوالو د شوروي پوځ ته د ورځې ډالۍ استولې ده.

د یوې وژل شوې ښځې یو دوکلن ماشوم ورور چې په یوه کوټه کې پټ شوی و او دا هرڅه یې په خپلو سترگو لیدلي وو، ژوندی پاتې شو، هغه همدغه بریدګی پېژندلی و.)^{۱)}

ج-د سیاسي، توکمیزو او مذهبي انگېزو له مخې څارنه او ځورونه:

په افغانستان کې د شوروي پوځونو د لس کلن شتوالي په بهیر کې د بنديانو شمېر (۱۵۰) زره تنه ښودل شوی دی. دا کسان له دولتي او رسمي اندېښنو پرته، د سیاسي فکر و خیال له کبله زنداني شوي وو. ((د هغوی یو زیات شمېر له اسلامي ډلو سره د اړیکو او یا هم قومي تربیت (په ځانګړي ډول د بیرک کارمل او کښتمند په واکمنۍ کې پښتانه قوم ته انتساب) له امله ځورول شوي دي.

^{۱)} - په افغانستان کې رښتیا څه تېرېدل؟ پېښور، ۱۹۹۹ز کال، جولای، ۳۳۴-۳۳۵ مخونه

په زرگونو نور سياسي کسان بنديان شوي او اعدام شوي دي. په ځانگړي ډول عقیده يي زندانيانوته د بيان ازادي، د ټولنو ازادي او داسې نورې ازادۍ، چې د قوانينو له خوا تضمین شوي دي، د سوله یيزې گټې اخیستو لپاره حق نه دی ورکړل شوی. همدغه کار (ب، ن، س) ډېر خواشیني کړی دی.)^{۹۹}

((د اردو په تشکیل کې د هزاره گانو او ازبکانو د قومي غوندو نو جوړول، په وسلوال پوځ کې د پښتنو او تاجکانو دواکمنۍ پروړاندې د تلې برابرول، په افغانستان کې د روسانو د بېلتونپالي سیاست یو بل اړخ و.

د کابل کمونیست حکومت تل د یوې سیمې او قوم له پوځي ټولگیو څخه د بل قوم د سیمې د ځینې او لوټونې لپاره کار اخیستی دی.

د دري ژبو او په ځانگړې توگه د پښتنو سیمو ته د لوټ او تالان لپاره د جوزجاني ((دوستم)) ملېشو لېږل، چې له ازبکانو او ترکمنانو څخه جوړې شوې وې، د سياسي موخو لپاره، له قومي کینو نه د گټې اخیستنې څرگنده بېلگه ده.))^{۱۰۰}

د بیرک او کشتمند دواکمنۍ پرمهال پښتنو ته د انقلاب د اساسي دښمن په سترگه کتل کېدل.

پر دې مهال د (خاد) ټوله اداره او د اردو د لارښودې ادارې یوه برخه د افغانستان د تاجکانو په لاس کې وه، چې د شوروي تېري په

^{۹۹}-(ب، ن، س) افغانستان، د سياسي زندانيانو شکنجه، لندن، ۱۹۸۲ز کال ۲مخ.

^{۱۰۰}-تره کی، ع، د ټولنپوهنې له نظره د افغانستان د واک جوړښتونه، پېښور، ۱۹۹۸ز کال، ۹۹-

۱۰۰مخونه

مرسته واک ته رسېدلي وو. دغو دوو ادارو د شورويانو په مرسته په بېلابېلو پلمو د انقلاب د بنمنو په نامه د هېواد د نورو سيمو په انډول پښتون مېشتې سيمې زياتې وځپلې او د هېواد لوی اکثريت قوم ته منسوب کسان يې په زور او پلمو زندان ته لېږل او زياتره يې اعدامول. په هېواد کې د شوروي ځواکونو د شتوالي پروخت، د څرخي پله د بنديانو له درېو څخه دوو برخونه زيات زندانيان پښتانه وو.

دهېواد د تاريخ پر دې مهال هزاه مېشتو سيمو بشپړ امن او سوله کې ژوند کاوه.

برنارد دوپينو وايي: ((شورويانو غوښتل د دوی پروړاندې طبيعي مقاومت له منځه يوسي، نو د دوديزې افغاني ټولنې د ماتولو او د افغانستان د ويجاړۍ لپاره يې هڅه کوله، پر پښتنو قبایلو باندې چې د دوی پروړاندې جنگېدل، سخت او بې رحمه يرغلونه وکړي. (چورلکوله هوا څخه د څارويو رمې په نښه کولې او نورو پوځي ټولگيو په ځمکه کې لوټ او تالان کاوه.

ښه موثق گزارشونه ترلاسه شوي، چې ښځې يرغل شوي، جنسي تېري پرې شوي او بيا له هوا څخه ځمکې ته راغورځول شوې دي.

پښتانه هېڅکله نه شي کولای دا ظلمونه او غميزې له ياده وباسي.))^(۱)

^(۱) - برنارد دوپينو Bernard Dupaigne، د افغانستان لارښود، لیون، ۱۹۸۹ز کال، ۲۷ مخ.

له پورتنیو خبرو څخه څرگندېږي، چې د جگړې له حقوقو څخه
د سرغړاوي په مسولیت کې د کابل کمونسیت حکومت او شوروي
یرغلگر ځواکونه دواړه شریک دي:
د افغاني کمونیستو حکومتونو غړي، د وسلوالو ځواکونو
لارښود چارواکي، د خادغړي، د ځانگړې انقلابي محکمې اولویې
څارنوالۍ غړي، په جگړه ییزو جرمونو کې د شوروي تېري
کوونکي پوځ تر کچې زیات مسولیت لري.

دويم څپرکی

د مقاومت غورځنگ

(د شوروي تېري پړاو)

کله چې موږ په افغانستان کې د کمونيستانو د جنايتونو څپرکی بشپړ او وتړو، نو د ((مقاومت پرمهال)) د جگړې له اصولو څخه، د مجاهدينو او د مقاومت د ځواکونو له سرغړولو څخه، نه شو کولای سترگې پټې کړو.

د يادونې وړ ده، چې د تېري پړاو پړاندې افغان ملت او مجاهدين د خپل مقاومت له امله د ((مشروع دفاع)) په دريځ کې وو، چې دا خبره د (م، م، م) منشور د تائيد وړ ده، خو مشروع دفاع هېڅکله د بشر له حقوقو او د جگړې له حقوقو څخه سرغړاوی توجیه کولای نه شي.

لومړی مشروع دفاع: ((د مشروع دفاع د قاعدې اصولو له کورني حقوقي نظام څخه نړيوالو حقوقو ته لار کړې ده. په کورنيو حقوقو کې په داسې حال کې چې د مشروع دفاع اصوليت وروسته د قاضيانو له خوا خپرل کېږي، نړيوالو حقوقو کې د مشروع دفاع د حق کارونې اصوليت ډېر جدي نه دی.))^{۱)}

نن ورځ د مشروع دفاع حق د (م، م، م) منشور يو ټولنيز آر(اصل) گڼل کېږي، د (م، م، م) د ۵۱مې مادې له مخې، د خپلو

^{۱)} - د اومنيک کارو، د پاریس نړيوال حقوق، ۱۹۸۲ز کال، ۵۰۶ مخ.

ټولو غړو د مشروع دفاع حق په رسمیت پېژني. په همدې ماده کې دا حق یو ((طبیعی حق)) ګڼل شوی دی. په منشور کې د ((طبیعی)) نومونې کارونه یوازې په همدې باب کارول شوي ده. د مشروع دفاع حق طبیعي ګڼلو نتیجه دا کېږي، چې دا حق د دولت د واکمنۍ اصل دی. په بله اصطلاح دا ډول حق د یو دولت د واکمنۍ له حق څخه نه بېلېدونکی دی.

(د مشروع دفاع طبیعي حق)، د (م، م، م) منشور د څلورمې فقرې له دویمې مادې څخه یوه استثنا ده. دا ماده په نړیوالو اړیکو کې ځواک کارونې ته اجازه نه ورکوي، د مشروع دفاع حق څخه په ځاني یا ډله ییز ډول (د پوځي تړونونو له لارې) ګټه اخیستل کېږي. د (م، م، م) منشور ۵۱مه ماده څرګندوي چې د یو (وسلوال یرغل) پروړاندې د مشروع دفاع حق څخه ګټه اخیستل کېږي.

هغه هڅې چې د مشروع دفاع په نامه ترسره کېږي، باید د امنیت شورا تر ګټنې تېرې شي. کېدی شي دا شورا د سولې او امن د ټینګښت لپاره د وسلوال یرغل پر وړاندې (د منشور له دې څپرکي سره سم) یو لږ نورې سختې او قهرجنې لارې چارې ولټوي.

که څه هم د (م، م، م) منشور د مشروع دفاع له حق څخه د ګټې اخیستنې په برخه کې، دولتونو ته اشاره کوي، خوبیا هم هېڅ دلیل نه شته، چې ملي غورځنګونو ته هم دا حق ورکړای شي. د افغانستان مقاومت غورځنګ د منطق له مخې له دې حق څخه برخمن و. له افغانستان څخه (د بهرنیو ځواکونو) د ایستلو په باب د امنیت شورا پرېکړې ددې خبرې پخلی کوي، چې د افغاني مقاومت غورځنګ د مشروع دفاع حق لري.

له دې حق څخه گټې اخيستني په نړيواله کچه جهاد ته لوی
پرستيژ وربانځي.

دويم: د اشرارو او مقاومت غورځنگ حقوقي دريځ: تر
۱۹۱۲ زکال وروسته د (ن، س، م) کمېټه د کورنۍ جگړې د قربانيانو
په برخه کې د بشر حقوقو د تطبيق په لټه کې شوه، د (ن، س، م)
هڅې، د څلور وارو کانوانسيونونو (۱۹۲۹، ۱۹۲۵، ۱۹۹۳، ۱۹۴۹)
لپاره د يوې گډې دايمي مادې د جوړېدو سبب شوې.

ددې مادې له مخې تړون د يو غړي هېواد په خاوره کې د يوې
وسلوالي شخړې د پېښېدو له امله، چې نړيواله ځانگړنه ونه لري،
د شخړې هره غاړه (دولت او اله گوله کوونکي) ((لږ تر لږه)) د بشر
حقوقو د اړوند تضميناتو پر مراعتولو مکلف دي.

د ۳مې مادې د تدوين پر وخت، لاسليک کوونکو هېوادونو په
خپله خاوره کې له باندې تيزم Bandetisms څخه د راپيدا شوې
گډوډۍ د مقابلې لپاره د خپل واک د محدوديت په اړه اندېښنه
لرله، سربېره پردې دوی وېره لرله، چې د شخړې د يوه لوري په توگه
باغي ډلو پېژندنه به ددې ډلو تشخيص زيات کړي او هغوی به د
خپل سياسي دريځ ټينگښت ته وهڅوي. ځکه نو دولت غوره وبلله،
چې په دې برخه کې نړيوالو کلاسيکو حقوقو ته مراجعه وکړي. د
هغو له مخې دولت د يو اړخيزې پرېکړې له کبله کولای شي، چې
(اله گوله کوونکي) د شخړې د يوه لوري په توگه وپېژني. دا
پېژندنه به خپله اله گوله کوونکي اړ باسي چې د جگړې حقوق او د
بشر حقوق ومنې.

ډېر پوهان په دې اند دي، چې لږ تر لږه د ۳مې مادې تضمینونه (چې په خپله یو کانوانسیونګوتی ګڼل کېږي) د جګړه ییزې غاړې د پېژندنې په پام کې لرلو سره په اتوماتیک ډول پلي کېږي. په بله وینا د ۳مې مادې غوښتنې، د شخړې د دواړو غاړو له خوا د کوم متقابل شرط له وړاندې کولو پرته د اجرا وړ نه دي.

د پورتنیو څرګندونو له مخې، تردې وروسته د بشر حقوقو د هېواد کورني نظام ته ورننوزي: دولتونه نه شي کولای د خپلو اتباعو پر وړاندې هر ډول چلند وکړي، چې د دولت پر ضد یې وسلې ته لاس کېږي.

دا وخت یوناپېیلی سازمان (ن، س، م) کولای شي، د شخړې دواړو لوریو ته خپل خدمت وکړي. اټکل کېږي، چې دا خدمتونه به د هغه دولت له استنکاف سره مخامخ شي، چې د شخړې یو لوری دی. خوله دې سره سره یې بیا هم د بشريالې لاسوهنې د حقوقي بنسټ ډېره کېښوده.

((پروفیسر Guggenheim باور لري، چې ۳مه ماده مخکې تر دې چې د دولت له خوا د اله ګوله کوونکو د پېژندنې موضوع مطرح وي، هغوی د بحث وړ حقوقي موضوع ګڼي، خو پروفیسور پنتو (Pinto) بیا ددې خلاف عقیده لري او وایي: چې اله ګوله کوونکي د بحث وړ حقوقي موضوع ګڼل کېدی نه شي، ځکه نو په دې کې خو کوم شک نه پاتې کېږي، چې یوازې دولتونه د حقوقو لېږدوونکي دي او نړیوال نظم لپاره یوازینی واکمنه سرچینه ګڼل

کېږي، نورې ډلې باید دهغو د څومره والي او څرنگوالي له پلوه په پام کې وساتل شي.)^{۷۱}

دا چې ۳مه ماده د نړيوالو بشري اړتياوو د تامين لپاره، پر اله گوله کوونکو د ځينو واکونو د پلي کولو ټينگار کوي، پروفيسر((پانتو)) پرې کومه نيوکه نه لري، خو دی د ترونيزو (کانوانسيوني) او نا ترونيزو دندو ترمنځ توپير کوي او وايي: په کورنۍ جگړه کې د ترونيزو دندو اجرا کول، د دولت پر غاړه دي، نه د هغه بل لوري. جگړه د دولتونو د اړيکو يوه بڼه ده او بايد د داسې يو، سرچينې له خوا ترسره شي، چې د دولت د مسووليت او اهليت تمثيل وکړای شي.

اله گوله کوونکي د نړيوالو عمومي حقوقو د(عمومي احکامو) پر رعايت مکلف گڼل کېږي.

لکه دمخه مو چې وويل په کلاسيکو حقوقو کې د جگړې د يو لوري په توگه د اله گوله کوونکو پېژندنه د قانوني او برحال حکومت په پرېکړې پورې اړه لري، يوازې د قانوني دولت پرېکړه ده، چې اله گوله کوونکو باندې د جگړې حقوقو او بشري حقوقو تطبيق ته لار برابروي.

په هر ډول: په اوسنيو ترونيزو حقوقو کې پر جگړه ييزو غاړو (هم دولت او هم اله گوله کوونکو) باندې لږ تر لږه د بشري حقوقو د تضمينونو اتوماتيک تطبيق مطرح دی.

خو د بشري حقوقو په چوکاټ کې هېڅکله د يوې حقوقي موضوع په توگه د اله گوله کوونکو پېژندنه مطرح نه ده.

^{۷۱} - شارل ژورگيب Charles Zorgbibe، لاسوهنې حق، پاریس، ۱۹۹۴م ۸۴مخ.

د یادونې وړ ده، چې د (اله گوله کوونکو) نومونه د یو قانوني دولت پرضد، یوې باغي ډلې ته کارول کېږي، په افغانستان کې د ملي مقاومت غورځنگ ته د ((اشرارو)) نومونې هېڅ ډول حقوقي اسناد نه لرل. په خپله د کابل کمونیست حکومت، د یو بهرني یرغلگر ځواک له خوا پر خلکو تېل شوی و او مشروعیت یې نه درلود. د دې حکومت پر وړاندې د ملي مقاومت غورځنگ ولاړ و، چې د جهاد لپاره د خلکو د بشپړې او پوره ارادې څرگندونه یې کوله. تر لاس لاندې بحث کې د اله گوله کوونکو موضوع له راگلېدلو څخه زموږ موخه دا وه، چې دا موضوع روښانه کړو، چې د کابل حکومت په اصطلاح ((اشرار)) او د افغانستان خلکو په نومونه د ((مقاومت غورځنگ)) دواړه د جنگ د قوانینو تابع گڼل کېږي.^(۱)

رښتیا خبره دا ده، په داسې حال کې چې د کابل کمونیست حکومت او شوروي تېري کوونکي دولت د جگړې حقوقو او د بشر د حقوقو نړیوال لاسلیک کوونکي گڼل کېدل او په همدې نامه یې د دې تړونونو د مراعتولو دنده پر غاړه وه، د مقاومت ځواکونو چې نه کومه حکومتی اډانه درلوده او نه یې د نړیوالو تړونونو د لاسلیک واک، له کومې حقوقي دندې او الزام پرته یوازې له اخلاقي پلوه د نړیوالو تړونونو پر منلو مکلف گڼل کېدل. د دې تړونونو ځینې یې داسې احکام لري، چې یوې وسلوالې ډلې ته که څه هم حکومتی اډانه ونه لري، دنده سپاري، چې د تړون

(۱) - په کورنیو شخړو کې د نړیوالو قوانینو پلي کېدو پراختیا (د لومړۍ برخې لومړۍ څپرکۍ، ۳مې گڼې ته دې مراجعه وشي).

د عمومي روحيې درناوی وکړي. زما په نظر په دې ځای کې د وسلوالي ډلې یوازې اخلاقي مکلفیت مطرح دی.

((پټه دې پاتې نه وي، چې د بشر حقوق تر هرڅه دمخه، د حقوقي قواعدو په منځ کې د اخلاقي لارښوونو تعبیه کول دي، هغه وخت چې مدرنې جگړې پر جگړه ییزو جدان باندې په بشپړ ډول ډاډینه له منځه نه وه وړې، ((جگړه ییزو جدان)) په جگړه کې د ډېریاتي د مخنیوي لپاره ښه ضمانت و.

د نورنبرگ محکمه کې پورتنۍ خبره په دې ډول راغلې ده: ((اخلاقي خپلواکي او جزایي مسولیت دیوې سکې دوه مخونه دي.))^(۱)

د لاهې تگلارې د لومړۍ مادې او د ۱۹۴۹ز کال د کانوانسیون د ۴مې مادې له مخې په یوه نړیواله شخړه کې لاندې ډلې متحاربې ګڼل کېږي.

- وسلوال ځواکونه او دهغوی نورې برخې، لکه ملېشي او خپل خوښي کسان.
 - ملېشي، خپل خوښي کسان او مقاومت جوړونکي (متشکله) غورځنګ.
- د پورتنۍ ډلې د یو بهرني ځواک له خوا، د هېواد د اشغال پر وخت، کېدای شي، تر هېواد دننه او بهر پر پوځي هڅو اخته وي، خود شخړې د یوې خوا په توګه د هغو پېژندنه د دغو لاندې څلورو شرطونو په بشپړېدو سره شونې ده.

^(۱) - موریس تورلی، د بشري وال حقوق، پاریس ۱۹۸۵م کال، ۲۳ مخ.

الف: دډلې مشري د داسې يو شخص پر غاړه وي، چې د خپلې
ډلې غړو ته مسوليت ولري.

ب: دډلې غړي له نورو سره د توپير ځانگړې نښې ولري، چې له
يوه ټاکلي واټن څخه وليدل شي.

ج: په ښکاره ډول وسيله ولېږدوي.

د: د جگړې په بهير کې د جگړې قوانينو او تعاملاتو ته غاړه
کېږدي. د منظم مقاومت غورځنگونو ته، چې پورتنې شرايط يې
پوره کړي وي، په تېره بيا په نيول شويو سيمو کې، د دغو سيمود
خپلواکۍ لپاره مبارزې حق ورکول کېږي.

د لاهې تگلارې اول نمبر پورتو کول څرگندوي، چې: ((پر
جگړې اخته ډله په جگړه کې د تطبيق وړ نړيوالو حقوقو پر
مراعتولو مکلفه گڼل کېږي))

((که چېرې يو جنگيالي ددې حقوقو له پولو څخه سرغړاوی
وکړي، د يو جنگي اسير په توگه خپله ځانگړنه له لاسه ورکوي.))^{۱)}

سرغړونې:

ځينې مجاهدين د دوه ډوله جنايتونو په ترسره کولو تورن دي.

جنگي جنايت.

بشر ضد جنايت

۱- جنگي جنايت:

الف- د عامه شتمنيو ويجاړونه او لوټونه:

^{۱)} - شارل ژورگييب، د لاسوهني حق، پاریس ۱۹۹۴ز کال، ۸۴ مخ.

((فرخيار^(۱) د سکر توغندیو په باب لیکي: دا توغوندي سل په سلو کې خپله نښه ولي او هدف يې ځانگړی ځای؛ کابل د افغانستان پلازمېنه ده.

سره له دې چې کوتلي شمېر نه شته، خو ټول پوهېږي، چې ددې توغندیو زیات شمېر پر خلکو لگېږي او کله هم پر قومونو او د مجاهدينو پر دوستانو^(۲))

((د ۱۳۲۷ل کال د کب پر میاشت لري واته توغندیو ښار په نښه کاوه او اوريې پرې بلاوه.

... د ۱۳۲۷ل کال د غويي پر میاشت د کابل-جلال اباد لارې ورېښمو تنگي په سیمه کې مجاهدينو پر یوه پوځي کتار، چې تر شا يې ملکي گادي هم روان وو، برید وکړ او ټولو ملکي او پوځي وسایطو ته يې اور واچاوه، پر پوځیانو سربېره يې ملکي وگړي؛ کوچنيان، ښځې او سپینږيري، چې د مساپرو له جملې څخه وو، شهیدان کړي.

د یو شمېر ښځو پر عفت تېری وشو، یو شمېر نورې يې له خپل ځان سره غره ته پورته کړې اوله ټولو شرعي او انساني قوانینو څخه يې تېری وکړ.

مجاهدينو د خوست د نیولو په مناسبت داسې جشن! جوړ کړ، چې د بشر تاریخ يې ساری ډېر کم لیدلی، داسې یو جشن! چې چنگیز او هلاکو يې هېرول. دا داسې یو جشن! و، چې د زرگونو وسلوالو کسانو په ډزو پیل او د خوست د کورونو د تیرانو او ډېرو په لوټ او تالان سره پایته ورسېد...

^(۱) - فرخيار، شهاب الدين، سرزمین دره ها، تهران، ۱۳۷۱ل کال لومړی چاپ.

^(۲) - عظیمي، جن، اردو و سیاست، پېښور، ۱۳۷۷م کال، ۵۷۱ مخ.

کړکۍ، دروازی، تیران او د ښار پر دېوالونو داغونه پاتې شول. (۲)

... دهغې درې ورځنۍ جگړې په بهیر کې چې د ۱۳۷۱ ل کال د غویی له ۵مې څخه تر ۷مې نیتې پورې روانه، د کابل په بېلابېلو سیمو کې زیات کورونه ږنگ اوزیات خلک تپیان شول. د خلکو مال او شتمني لوټ شوه او په ځینو ځایونو کې د هغوی پر ناموس تېری وشو.

په دې جگړو کې د وژل شویو کسانو شمېر هره ورځ لږ تر لږه (۱۰۰۰) تنوته رسېده. (۱)

لوستونې باید د هغو خبرو په منلو کې له ډېر پام نه کار واخلي، چې په دې لیکنه کې د کمونیستانو له خولې د مجاهدينو په باب شوي دي.

د جهاد په بهیر کې د کمونیستانو ځواکمن خپرنځي، ملي غورځنگ ته اشرار ویل او د هغوی د بدنۍ لپاره یې ان په نړیواله کچه ډېر زیاتې سپکې سپورې کولې او حقیقتونه یې تحریفول. کله چې مجاهدين د واک پر گدی کېناستل او د خلق و پرچم ډلو غړي بېوسلې شول، نو دوی هڅه کوله، چې د مجاهدينو جرمونه له خپلو جنایتونو سره پرتله کړي او د هغوی تېروتنې ډېرې لویې ښکاره کړي؟ له کاني نه غر جوړ کړي او بیا له همدې غره څخه د خپلې مبارزې د یو ځواکمن مورچل په توگه گټه پورته کړي.

ب- د زندانیانو شکنجه کول او اعدامول:

(۱) - عظیمي. م. ن، اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ ل کال، ۳۸۲-۳۹۲ مخونه.

(۲) - عظیمي. م. ن، اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ ل کال، ۵۸۴ مخ.

((د بنسني نړيوال سازمان (ب، ن، س) ته داسې گزارشونه رسېدلي، چې په دښتو کې له کومې محاکمې پرته دولتي او شوروي اسير شوي سرتېري وژل شوي دي. دا گزارش د هغو (۲۵) تنو دولتي پوځي افسرانو يادونه کوي، چې د ۱۹۸۷ز کال په پای کې د جلال الدين حقاني له خوا په ((ژوره)) زندان کې اعدام شوي وو. دغه راز گزارش ورکړل شوی چې همدې ډلې د ۱۹۸۸ز کال د نومبر په لومړيو ورځو کې (۷۰) تنه دولتي سپاهيان چې د تورخم په پوسته کې ځای پر ځای شوي وو، اعدام کړي دي. ليدونکو گزارش ورکړ، چې دوی ټول تر پولې هاخوا د پاکستان په خاوره کې له محاکمې پرته اعدام شول.

د يو گزارش له مخې د ۱۹۸۹ز کال د مارچ او اپريل پر مياشت مجاهدو ډلو، د جلال اباد د محاصرې پر وخت، دولتي سرتېري او افسران تر خپلې تسليمۍ وروسته ووژل. په يوه پېښه کې چې د جلال اباد ښار د سوېل ختيځ په ۱۳ کيلومترۍ؛ ثمرخېلو په سيمه کې، چې د ۱۹۸۹ز کال د مارچ په لومړيو کې د مجاهدينو لاسته ورغله وشوه، (۲۰) تنه دولتي سرتېري تر خپلې تسليمۍ وروسته بې له ځنډه ووژل شول.

شوروي اسير شوي سرتېري هم له محاکمې پرته ووژل شول.)) (۱)

((د ۱۳۷۱ کال د غويي پر ۲مه نېټه د جنرال دوستم ځواکونو د لوگر دواخجان په سيمه کې، د اسلامي حزب په يو کمين کې

۱- (ب، ن، س) افغانستان، د بشري حقوقو غميزې په باب نړيوال مسوليت، ۱۹۹۵م کال، نومبر،

کېوتل، په دې جگړه کې جنرال جمعه عظیمي او د ۵۳مې فرقي یو شمېر پرسونل اسیران او بیا ووژل شول. (۲)

پر ۱۹۸۹ز کال د کابل کمونیست حکومت سرتېری احمد شاه د اسلامي جمعیت له خوا اسیر شو، خو اوونۍ وروسته تر شکنجې لاندې و، دده په باب چې کوم وروستی گزارش تر لاسه شوی، ددې څرگندونه کوي، چې دی تر ۱۹۹۱ز کال پورې د پنجشیر په زندان کې و او تر هغه وروسته دهغه په باب هېڅ اطلاع نه شته.

د پنجشیر درې د بازارک په زندان کې، چې د احمد شاه مسعود تر کنترول لاندې و، په ډېرو زندانیانو جبري کارونه کېدل. زندانیانو ته د اسلامي محکمو له خوا سزا ورکول کېده او غالباً پر مرګ محکومېدل. (۳)

۲- بشر ضد جنایتونه:

الف- عامه وژنه:

((هرکله چې د خلکو استوګنې سیمې لاس په لاس کېدلې، نو له خلکو څخه غچ اخیستل کېده، هم سزا ورکول کېده، هم شکنجه کېدل او هم په ډله ییز ډول وژل کېدل.)) (۴)

((د ۱۹۹۲ز کال د اپریل پر ۱۳مه نېټه جلال اباد ښار ته نږدې یوه کنده پیدا شوه، چې (۵۰۰) تنه په هغې کې ښخ شوي وو او ویل کېږي، چې دا د ۱۹۷۸ او ۱۹۹۲م کلونو عامه وژنې دي.)) (۵)

(۴) - عظیمي، م.ن، اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷م کال، ۵۷۱ مخ.

(۳) - (ب، ن، س) افغانستان، د بشر حقوقو د غمیزې په باب نړیوال مسولیت، ۱۹۹۵م کال نومبر، ۴۲-۲۴ مخونه.

(۵) - (ب، ن، س) افغانستان، د بشر حقوقو د غمیزې په باب نړیوال مسولیت، ۱۹۹۵ز کال نومبر، ۳۰ مخ.

ب- د سياسي، توکميزو او مذهبي انگېرنو له مخې د خلکو څارنه او مجازاتونه:

((د کمونسيت رژيم په پېر کې پوهان او کارپوهان يوازې د يوې حکومتي ضد اشتباه له کبله د انقلاب ضد شخص په نامه د حبس، شکنجې او ان اعدام له خطر سره مخامخېدل. نوځکه خويې د ځان ژغورنې لپاره پاکستان، پېښور او کوټې ښار ته مخه کوله هلته هم دمجاهدو ډلو له ځورونې او کړاو سره مخامخېدل. په لسگونو مهاجر پوهان، د افغانستان مسلې د سوله ييز حل پلويانو په تور، د مرگ له گواښ سره مخامخ شول. په ځينو وختونو او ځايونو کې د گواښونو تر څنگ له ترور څخه هم کار اخيستل کېده.))^(۳)

دلته به د څو تنو هغورون اندو (روشنفکرانو) نومونه واخلو چې شهيدان شوي دي:

((عبدالجبار اشرف (۱۹۸۲م کال، نومبر)، بهاوالدين مجروح (۱۹۸۸م کال، فبروري)، محمد ذاکر (۱۹۸۹م کال، نومبر)، سعادت شگيوال (۱۹۹۰م کال، د مارچ ۲۲)، عبدالرحيم چين زايي (۱۹۹۱م کال، نومبر)، عزيز الرحمن الفت، غروال، ځدراني، انجينر عزيز عثمان، نجم الدين مصلح، مينا کشور او نور...)))^(۴)

(۲) - د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس، ۱۹۹۲م کال ۷۲مه گڼه، ۱۲مخ.

(۳) - (ب، ن، س) افغانستان، د بشر حقوقو د غميزې په باب نړيوال مسوليت، ۱۹۹۵ز کال نومبر، ۲۴مخ.

(۱) - په دې لست کې هغه کسان نه دي شامل، چې دمجاهدينو ترواکمنۍ وروسته ترور شوي دي، لکه عبدالاحد کرزی، ولي خان کړوخیل، عبدالحکيم کتوازی (۱۹۹۵م کال، نومبر) او نور...

درېم څپرکی

د مجاهدينو حکومت او د طالبانو حکومت

(ترشوروي تېري وروسته پړاو)

دا پړاو د ۱۹۹۲ز کال د اپريل له پيله بيا تر ننه (۲۰۰۰ز کال تر جولای) پورې موده رانغاړي، ددې مودې په بهير کې لومړی مجاهدينو او يا وروسته (۱۹۹۴ز کال په پای کې) طالبانو پر هغو خلکو چې د ۱۳ کلونو په بهير کې يې دکمونستي اختناق او غضب پر وړاندې مبارزه کړې وه، کړاوونه يې گاللي وو، خو په سرشاره روح او غرور يې خپل سرهسک کړی و، خپله واکمني پيل کړه. په دې پړاو کې په تېره بيا مجاهدينو ثابته کړه، چې له بشري او جنگي حقوقو څخه سرغړونه کې تر افغاني کمونستانو او شورويانو څخه کم نه دي. په ځينو ځايونو کې يې لا ان تر هغو هم تېری وکړ.

لومړی-د مجاهدينو له سرغړونو څخه دکمونستانو گټه اخيسته:

د ۱۹۹۹ز کال په اوږدو کې د ا.خ.گ، کادرونو دکمونست حکومت د واکمنۍ په بهير کې د خپل سياسي دريځ د توجيه لپاره د ((اردو و سياست در سه دهه اخير افغانستان)) په نامه يو کتاب خپور کړ.

په دې ۲۴۰ مخيزه کتاب کې په داسې حال کې، چې په عمومي ډول د افغانستان د خلکو پر ضد د ا.خ.د.گ، د غړو او د شوروي تېري کوونکي پوځ له خوا د ترسره شويو جنايتونو په باب په

قصدي ډول سترگې پټې شوي او په ډېرې هوښيارۍ يې له هغو خڅه چې يو شمېر مجاهدين پرې تورن دي، په ژوره توگه اود شيطانۍ له مخې پرده پورته کړې ده. دا کار يې ددې لپاره کړی، چې د کمونيستانو په اندول د مجاهدينو د گناهونو تله درنه ښکاره شي. خلک د خير او شر په برخه کې د خپلې ارزونې له مخې مجاهدين زيات ملامت کړي او د خپلو تېرو له لاسه وتلو طلايي ورځو ارمان وکړي.

په دې کتاب کې راغلي دي: ((د کابل ښاريانو، چې کله د مجاهدينو برياوې وليدې، چې له وژنې او ويجاړۍ پرته بل څه نه و، نو ډاکټر نجيب الله سره يې مينه زياته شوه، ځکه چې د خلکو قضاوتونه د هغو د مادي گټو پر بنسټ ولاړ دي.

خلک د تېروخت په فکر کې وو. د نجيب د وخت په فکر، نه په خپله د نجيب په ارمان. د هغه په وخت کې لږ تر لږه په ښارونو، له هغې جملې نه په کابل ښار کې د يو تمدن ساده او انساني څرکونه اوس هم تر سترگو کېدل او لانا بود شوي نه وو. کله چې پروڼ له نن سره پرتله کړي، نو بېشکه د پرزيات توپير په کې ليدل کېږي، نو ځکه خو ډاکټر نجيب الله حق په جانب، معصوم او مظلوم گڼي)) (۱)

د (اردو و سياست) کتاب نه يوازې دا چې په هېواد کې د کمونيستانو جنايتونو پر پراخوالي اعتراف نه کوي، بلکې دا خبره هم هېروي، چې په جگړه کې د يو شمېر مجاهدينو زيات په خپله د هغې يرغليزې جگړې زېږنده ده، چې د هغې د پيل گناه

(۱) - عظيمي، م: اردو و سياست، پېښور، ۱۳۷۷ ل کال، اوړی، ۵۴۳ مخ

د کمونیستانو پر غاړه ده، په دې ډول دوی خپله گناه نوره هم درنوي.

((کابل خلکو ویل؛ کلونه مو دعاوې کولې، زاری مو کولې چې خدای (ج) کمونیستانو ته د خپلو عملونو سزا ورکړي، مجاهدین بریالي کړي او موږ ته سوله او امن راولي، نذرونه مو ورکړل، زیارتونو ته لاړو، زامن مو د کمونیستانو خدمت ته پرې نه بنودل، هغوی مو هېواد پلورونکي او د روسانو لاسپوڅي گڼل او مشران یې موږ ته د شاجاع په شان ښکارېدل، د هغوی له یوې زرې گناه نه تېرېدلو، نجیب الله مو د شوروي جاسوسي سازمان (کی، جی، بی) د غړي په نامه نوم بدی کړ او د هغه د ملي پخلاينې غږ ته مو اهمیت ور نه کړ، د هغوی پروړاندې زموږ زړونه له کینو ډک وو، په دې هیله چې مجاهدین، زموږ عزیزان، زموږ زامن او پلرونه او ددې هېواد اصلي وارثان به یوه ورځ بریالي شي. خو او خدایه تاڅه وکړل؟

ددې څوارلسو کلونو په اوږدو کې دې له هغو څخه څه شی جوړ کړ؟ هغوی پر هرڅه لوگډ کړی، هر شی له منځه وړي، په توپ، توغندي، گولی او باروتو وینې تویوي، هغوی د خپلو خویندو او میندو وینې بهوي...) (۱)

کمونیستان داسې فکر کوي، چې د جگړې حقوقو څخه د مجاهدینو د سرغړاوي له (برکته) په غوڅ ډول د هغو جنايتونو له پوښتنې څخه د تل لپاره بېغمه شوي، چې دوی پورې تړلي دي. زیاتوي:

(۱) - عظیمی، من: اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ل کال، اوړی، ۲۲۰-۲۲۱ مخونه

((...خو زیاتو اوسېدونکو فکر کاوه، چې دا گډوډی، سړي وژنه، وحشتونه، غلاوې او لوټونې لنډمهالي دي. د کابل دې ډول خلکو چې له کلونو راهیسې د تېر نظام د ړنگېدو شېبې شمېرلې... د لوی خدا (ج) دربار ته یې د نجیب الله درژیم د ړنگېدو لپاره دواړه لاسونه پورته کول. بیا هم باوره کاوه، چې بالاخره به دې ټولو گډوډیو ته د پای ټکی کېښودل شي، خو وضعه نوره هم خرابه شوه.)) (۲)

له پورتنیو څرگندونو څخه په ډاگه کېږي، چې کمونیستان د خپرنیزې مبارزې، کنفرانسونو او په دې نږدې وختونو کې په نا اشنا نومونو د نویو سیاسي ډلو د جوړولو له لارې، زیاتې هلې ځلې کوي، چې د مجاهدينو له سیاسي او پوځي تېروتنو او زیاتو څخه گټه پورته کړي. هغوی هڅه کوي د کمونیست حکومت د واکمنۍ پر وخت، له شویو جنایتونو څخه د ملي او نړیوالو عامه افکارو پاملرنه د دې نویو سرغړونو خواته راواړوي.

هغوی په دې لټه کې دي، چې خپل درانه جنګي جنایتونه د جگړې حقوقو څخه د مجاهدينو د نویو سرغړونو تر سیوري لاندې راولي او پټې کړي. هغوی د خپلې دغې هیلې د خړوب په برخه کې یو څه بريالي شوي هم دي. په څو ورستیو کلونو کې افغاني ټولۍ او کړۍ زیاتره د مجاهدينو پر تېروتنو غږېږي او لویډیز هېوادونه د اسلامي بنسټپالو پر وړاندې د یوې گډې لیکې په جوړولو سره، پر جنایتونو، تورنو کمونیستانو ته سیاسي پناه ورکوي.

(*) - عظیمی، من: اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ل کال، اوړی، ۲۱۷ مخ.

کمونستان په لويديځ کې د سياسي اسلام ضد روحيې څخه
 گټه اخلي او د خپلې پناه غوښتنې لپاره د اسلامپالو له خوا څارنه
 او پلټنه پلمه کوي. عجيبه خولا داده، چې د اپلمې په ډېرو برخو کې
 (مستدلې) گڼل کېږي او د هغو کسانو پناه غوښتنې ته مثبت
 ځواب ورکوي، چې پر جنايتونو تورن دي.
 په هر ډول: د جگړې حقوق د خپلو اصولو له مخې پر ټولو
 کمونستانو او مجاهدينو يو ډول پلي کېږي، په دې برخه کې چې د
 هر چا د جنايتونو تله درنه وي، زياته سزا به ويښي.
 يو ځل بيا د يادونې وړ بولو، سره له دې چې د شوروي ځواکونو
 تر وتلو وروسته، د افغانستان جگړې کورنۍ بڼه ونيوله، خود ژنيو
 کانوناسيون د ۳مې مادې له مخې د جگړې نړيوال قوانين پر
 کورنۍ جگړې هم د تطبيق وړ دي.
 له همدې کانوناسيون سره ضميمه يو بل پروتوکول، چې پر
 ۱۹۷۰ز کال د (ن، س، م) په نوبت تنظيم شو، پر کورنۍ جگړې
 باندې د ژنيو کانوناسيون د پرېکړې پر پلي کېدو ټينگار کوي. موږ
 د تېر بحث په شان د جگړې حقوقو له مقرراتو څخه د مجاهدينو د
 سرغړونې په باب، پر يوې يا څو بېلگو بسنه کوو، چې د هغو له
 مخې د لوستونکو په ذهن کې د مدعي اليه پر وړاندې د افغان ملت
 د دغې طرحې د عمومي چوکاټ يو ابتدايي تصور پيدا شي.

دويم: سرغړونې

۱- جگړه ييز جنايتونه:

الف: د ملکي وگړو جبري لېږدونه:

د ژنيو څلورگونو کانوناسيونونه (۱۹۴۹، ۱۲۲۹، ۱۹۲۵ او ۱۹۹۳م) د ملکي وگړو جبري لېږدونه د سزا وړ يو جنګي جنايت بولي. د جگړې له قوانينو څخه د سرغړونې دا نښې نښانې په بادغيس ولايت (د افغانستان شمال لويديځ) او پروان ولايت کې ليدل شوي دي:

((د ۱۹۹۷ز کال د نومبر پر ۲۸ نېټه د بادغيس ولايت (۴۰-۵۰) زره تنو اوسېدونکو، د طالبانو او دوستم ځواکونو ترمنځ د جگړې د پېښېدو له وېرې خپل استوګنځايونه پرېښودل. له پورته شمېر څخه (۱۵-۱۰) زره پښتانه د ترکمنستان پولې ته نږدې راټول شوي وو. په عشق اباد کې د (م، م، م) د مهاجرينو د عالي کمېشنرۍ استازي وايي: د سيمې د پښتنو پر ضد د ازبک ځواکونو له خوا يوه بشپړه توکميزه پاکونه روانه ده، ددې کار علت له طالبانو سره د پښتنو د همکارۍ وېره ده.

د ډسمبر پر لسمه نېټه د طالبانو د بهرنيو چارو وزير د بادغيس د خلکو پر وړاندې د دوستم ځواکونو پر قهرجن او ناوړه انساني چلند اعتراض وکړ. (۱)

((د ۱۹۹۹ز کال د اګست پر ۴ نېټه طالبانو بگرام، چاريکار او جبل السراج ونيول، له دواړو غاړو څخه ۱۵۰۰ تنه مړه او ټپيان شول.

^۱ د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس، ۱۹۹۷م کال، ۷۲ ګڼه، ۳۴-۳۵ مخونه

ملکي وگړو نېغ په نېغه کابل ته مخه کړه، تر سلو زرو تنو څخه زیات پنجشېر درې ته وتښتېدل.

خو د اگست پر ۱۲ نېټه مخالفینو طالبان د فتحه شویو سیمو پر لوب او تالان او له خپلو استوگنځایونو څخه د ملکي وگړو پر جبري لېږد تورن کړل.

طالبانو کابل او د سرشاهي کمپ (جلال اباد) ته د زرگونو وگړو لېږد ومانه، خو ویې ویل، چې دا کار د هغوی د امنیت ساتنې په خاطر شوی دی. ((۲)

د (م، م، م) په وینا د اگست پر ۱۵ مه نېټه طالبانو په فتحه شویو سیمو کې کورونو ته اوږورته کړ او کرڼه یې له منځه یووړه. د اگست پر ۱۳ او ۱۴ نېټه نږدې لس زره تنه کابل ته مهاجر شوي دي.

د ملکي وگړو په جبري لېږدونه کې د طالبانو په انډول، د هغوی د مخالفانو نقش زیات څرگند ښکارېږي.

د افغانستان اخبار مجله لیکي: ((گڼ شمېر کورنۍ د مسعود په امر له پنجشېره وځي چې نوموړی د خپلو پوځي موخولپاره په خلاص مټ کار وکړي.)) ((۱)

څیړونو وروسته د طالبانو له خولې وویل، چې د کابل شمال د ملکي وگړو په تشو کورونو کې مخالفو ملېشو مورچلونه جوړ کړي وو، طالبانو له کومي خبرتیا پرته مخ پر وړاندې لاړل، بیا نو د طالبانو مخالفان له همدې پټو ځایونو څخه رابهر شول او طالبانو

^۱ د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس، ۱۹۹۹م کال، ۲۰-۲۱ مخونه

^۲ د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس.

ته يې درانه زيانونه واړول او د طالب ځواکونو د پر شا کېدنې سبب شول.

ب- د ځاني او عامه شتمنيو لوټونه:

د ژنيو څلور واړه کانونسيونونه د ځاني او عامه شتمنيو نيونه يا ويجاړونه، چې د جگړه ييزو اړتياوو له پلوه د توجيه وړ نه وي، جنګي جنايت او د سزا وړ کار بولي. په افغانستان کې د کمونيستي نظام تر ړنګېدو وروسته، د کارپوهانو د ارزونې له مخې په سلو کې ۷۰ برخې عامه او ځاني تاسيسات له منځه تللي دي. اقتصادي بنسټونه لکه صنعتي او کرنيز جوړښتونه په ټوليز ډول له منځه وړل شوي دي.

د (اردو و سياست درسه دهه اخير افغانستان) کتاب هڅه کوي، چې د کمونيستانو په انډول، د مجاهدينو د ګناه پټې دروند وښيي، نو ځکه خو غواړي حالاتو ته بل ډول رنګ ورکړي. وايي: کابل ته د مجاهدينو په رانتوتو سره ((هره څلورلار کې قومانداني، پوسته، مورچل، زغروال ګاډي او ټانک ليدل کېدل. قومندان د څلورلارې خپلواک پاچا و... څه يې چې ويل او څه يې چې کول هغه قانون و او پوښتنه ترې کېدلای نه شوه، همدا څلور لارې قانون و، ځکه نو هر څوک چې له هغه ځايه تېرېدل، له بایسکله نيولې تر څره، پسه او سړي پورې د قومندان شخصي مال ګڼل کېده او د هغه په يوه اشاره نيول کېده، څه دوران و. داسې دوران چې د يو انسان قيمت د ټوپک يوې ګولۍ او د توغندي يوې وړې ټوټې ته راټيټ شوی و.

پر هغه وخت په کابل کې د انساني تمدن هېڅ نښې نښانې پاتې نه وې. برېښنا، اوبه، گاډي او تېلفون چې د تمدن ښکارندويي کوي، نه وو. مغازې او هټۍ لوت شوې او يا د لوت له وېرې ترل شوې او مېنځ شوې وې. سرکونه او ودانۍ په زرگونو گوليو، توغنديو او توپونو سوري سوري شوي وو، په هره سيمه کې، هر غره او کوڅه کې ژورې کندي ايستل شوې وې، دا کندي تيارو او شومو قبرونو ته ورته وې...

د پرمختيا او انساني تمدن پرتابوت باندې وروستي مېخونه ټکوهل کېدل)) (۱)

((پر ۱۹۹۲ ز کال د افغانستان اسلامي دولت تر جوړېدو وروسته، په کابل کې وسلوالي ډلې چې د قومي او مذهبي انگېرنو له مخې جوړې شوې وې، نه يوازې پر خونړيو خپلمنځي جگړو اخته شوې، بلکې د خلکو بنديانولو، د ځاني او عامه شتمنۍ لوټونې او د ښځو پر عزت باندې تېري ته يې هم لاس واچاوه.)) (۱)

لکه څنگه چې د مخه مويادونه کړې وه، پر ۱۹۹۲ ز کال د جمعيت او پرچم ائتلاف د (م، م، م) د سولې پلان پر ضد د يو سياسي سازښت له لارې په کابل کې واک تر لاسه کړ، جمعيت تنظيم (پردي او ښان خيرات کړل) پرچم ډلې ته يې زيات امتيازات [له هغې جملې نه عمومي بښنه] وړاندې کړل، ځکه چې پرچم ډله د نوموړي تنظيم، چې له خپلو ځواکمنو، سياسي او پوځي سيالانو

۱ - عظيمي، م: ن: اردو سياست، پېښور، ۱۳۷۷ ل کال، اوړی، ۲۱۴ مخ

۲ (ب، ن، س) راپور، لندن، ۱۹۹۳ م کال، سپتمبر، ۱۴ مخ

سره سخت لاس او گربوان و، پوځي ملاتړ وکړي او هغه په پښو ودرروي.

د جمعیت تنظیم غټو کادرونو په عامه ذهنیت کې د جهاد او مجاهد مقام د سپکاوي او پرچمي کمونیستانو د باورد لوړاوي لپاره له هر فرصت څخه ګټه اخیستله. په دې باب د جمعیت یو وتلي کادر عبدالباقي ترکستاني پر ۱۳۷۳ل کال دمزار شریف په تلويزیون کې داسې ویلي وو:

((کمونیستانو د خپل ځوارلس کلن حکومت په بهیر کې د ملت او دولت یوه ستن هم لوټ نه کړه، خو موږ مجاهدینو دیوه کال په اوږدو کې دولت او خلکو ته یوه ستن هم پرې نښوده.))^(۱)

لکه څنګه چې مولوي ترکستاني ادعا کوي، د جمعیت او پرچم ایتلافي حکومت په پیل کې، د مجاهدینو له خوا لوټ او تالان کېده، ددې زیات مسولیت ځکه د جمعیت ډلې ته راجع کېږي، چې د کابل پر زیاتې برخې واکمنه ډله ګڼل کېده، نه ټولو مجاهدینو ته.

د بښنې نړیوال سازمان په دې باب وایي: ((حکومتي عسکرو (د اسلامي جمعیت اړوند وسلوال کسان) د ۱۹۹۵ز کال د مارچ پر لومړۍ نېټه، په ټوله درېیمه کارته کې یو قیامت جوړ کړ. کورونه یې لوټ کړل، ملکي وګړي یې وټکول، ویې ځپل، مړه یې کړل او پر ښځو یې تېری وکړ.

د ۱۹۹۵ز کال په مارچ کې د نظار شورا ځواکونو د کابل سویل لویديځ ناحیې، د درېیمې کارتې د ملکي وګړو پر سلګونو کورونو

(۱) - عظیمي، م: اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ل کال، ۲۰ مخ.

یرغل وکړ، د کورنیو ټول غړي یې ووژل او یا یې وټکول. د کورونو مالونه یې لوټ کړل او پر هزاره بنځو یې تېری وکړ... په سیمه کې روغتیا یې کارکوونکو ددې خبرې پخلی کړی، چې پر هغه وخت د بې شمېره بنځو پر عزت تېری شوی دی.)^(۱)

ج- له اسیرانو سره ناوړه انساني چلند، د اسیرانو وژنه: د جگړې له قواعدو څخه د وسلوالو افغاني ډلو د سرغړونې تر ټولو او زړه بوږنوونکی سرغړاوی، همدا د جنګي اسیرانو په برخه کې دی.

((هر مجاهد قومندان د خپلې واکمنۍ په سیمه کې یوه اسلامي محکمه جوړه کړې، چې نېغ په نېغه د هغه تر نظر لاندې دنده سرته رسوي: د کابل حکومت هم د خپلې واکمنۍ په سیمو کې زیات شمېر محکمې جوړې کړې دي. په دې محکمو کې محاکمه د یوې عادلانه محاکمې له دودیزو معیارنو سره سمون نه خوري. په زیاترو برخو کې یوه محاکمه د هغه امر د په رسمیت پېژندنې لپاره د ايربېرې، چې د قومندان له خوا صادر شوی وي. تورن نه د دعوي وکیل د ټاکلو حق لري او نه د مرافعې حق، هغه جرمونه چې ترسره کوونکو ته یې د اعدام او د بدن د غړو د پرېکولو سزا ورکول کېږي دا دي: وژنه، زنا یا غلا.

په کونړ او کندهار ولایتونو کې له کومې قانوني اجازې او کومې رسمي محاکمې پرته یوازې د قومندان په حکم په سلګونو تنه اعدام شوي دي.)^(۱)

(۱) - (ب، ن، س) لندن، ۱۹۹۳ز کال، سپټمبر، ۸۴ مخ.

تقریباً په هر هغه زندان کې چې د وسلوالو سیاسي ډلو له خوا اداره کېده، شکنجه او ټکونه ورځنۍ دودیزه چاره ګرځېدلې وه. زندانیان دې ته اړ کېدل، هغه څه وڅوري، چې ورته ویل شوي وو. ان د انسان غوښې، ځینو ته برېښنايي ټکانونه ورکړل شوي، ځینې ان د مرګ تر بریده پورې خپېټه شوي او خصیان کړای شوي دي، تقریباً ټول زندانیان وهل شوي او ټکول شوي دي. ډېر وخت ورته غذا هم نه ورکول کېده او له سختې ګرمۍ او یخۍ سره مخامخېدل.

ویل کېږي چې ګڼ شمېر زندانیان د همدې شکنجې له کبله مړه شوي او یو شمېر نور وژل شوي دي. زندانیان معمولاً په تلخونو (زېرمینيو) کې ساتل کېدل. ویل کېږي، چې د خونو کړکیو کې هم ځبستې ایښودل کېدې، چې اتاقونه شپه او ورځ تیاره کې ډوب شي.

د خونو ځمکه غالباً نمناکه وي او پر متن یې لږ څه خواره وي او بیا هم هېڅ نه وي. هر بندي ته یوه کمپله ورکول کېږي، د ورځې یوازې یو ځل زندانیانو ته اوبه ورکول کېږي، هغه هم چټلې اوبه، د شکنجې له کبله د زندانیانو مات شوي هډوکي او ټپونه د بد بویي سبب ګرځي او د ژوند د ناسم حالت له کبله یې ستونزه نوره هم زیاتېږي. څرنگه چې د زندانیانو خونې نه پاکېږي، نو زندانیان ډېر ژر پر هغو ناروغیو اخته کېږي، چې پخواني زندانیان پرې اخته دي. زندانیان معمولاً څو میاشتې په همدې ډول پاتې کېږي. د خلاصون یوازینی لار داده، چې ساتونکي د پیسو په بدل کې

(۲) - (ب، ن، س)، لندن، ۱۹۹۳ز کال، سپټمبر، ۱۴مخ.

هغوی ته ازادي ورکړي او د زندانيانو خپلوان دهغوی د ورکړې وس ولري. که چېرې زنداني کورنۍ دهغه د خلاصون لپاره هغه پیسې ورنه کړای شي، زنداني به ووژل شي او یا به کوم بل لوی زندان ته یوړل شي. د دایمي اسانتیاوو له مخې زندان شرایط ښه نه دي. زندانيانو ته اوس هم کمه غذا رسي او تشناب ته د تگ امکانات یې هم لږ دي. دوی اوس هم له خپلو کورنیو سره له لیدنې کتنې منع کېږي، له شکنجې او ناوړه چلند سره مخامخېږي. پخوانیو زندانيانو د (ب، ن، س) په دې خبره خبر کړی و، چې دوی د پوځي مورچلو کېندلو او د ماینونو پاکولو ته مجبور شوي دي. (۱))

((د نظارشورا ځواکونه د خپلې واکمنۍ په سیمو کې د پخواني خاد څو پټ ساتنځایونه لري، د اوږدې مودې زندانيان په پنجشېر کې د نیونې مرکزونو ته لېږدول کېږي، هلته مورچل جوړولو او ماین پاکۍ ته اړ ایستل کېږي. د رپوټونو له مخې په پنجشېر کې لږ تر لږه پنځه زندانونه شته، چې په هغو کې سیاسي زندانيان ساتل کېږي، د هغو زندانيانو دوینا له مخې چې وروسته خوشې شوي دي، د پنجشېر زندانونو بنديان د لاجوردو په کان کې سختو کارونو ته اړ ایستل کېږي، د لویو ډبرو او وړو کانود ښو پیدو او ټوټه کېدو له امله یو شمېر زندانيان مړه شوي او ځینې نور ټپیان شوي دي. (۲))

((د ۱۹۹۷ز کال د اګست په لومړیو ورځو کې په پنجشېر کې د زندانيانو شمېر نږدې ۱۲۰۰ تنوته رسېده، یو شمېر بهرني خبريالان د اګست پر ۲مه نېټه پر دې بریالي شول، چې د بهارک زندان

۱- د (ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غمیزې په باب، نړیوال مسولیت.

۲- د (ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غمیزې په باب، نړیوال مسولیت، لندن.

وگوري. هلته په (۱۸۰۰) متره مربع ساحه کې (۳۵۰) تنه زندانيانو ژوند کاوه، هغوی جبري کارونو ته اړ ایستل کېدل، غذايي وضعه یې ډېره بده نه ښکارېده.^(۱)

د ۱۹۹۹ز کال د فبرورۍ میاشتې پر ورستیو ورځو د افغانستان مرستې مرکز یو هیئت د بلخ ولایت زندانيانو حالت د خپرې په باب مزار شریف ښار ته سفر وکړ، دې هیئت پېښور ته تر خپل راتګ وروسته دیو خبري کانفرانس په ترڅ کې څرګنده کړه، چې: ((له زندانيانو سره د مستقیم تماس له مخې څرګنده شوه، چې طالبان پر زندانيانو شاقه او سخت کارونه نه کوي.))^(۲)

په داسې حال کې چې د ژنیو ۱۹۹۳ز کال کانوانسیون هغه ډله یا سرچینه چې اسیران ورسره دي پر دې مکلفوي، چې له اسیرانو سره (ن، س، م) کمېټې د لیدنې کتنې حق ته درناوی وکړي او هغې ته لاره اواره کړي. د شمال ائتلاف ازبک او هزاره برخې هېڅکله هم د (ن، س، م) کمېټې ته د اسیرانو د لیدنې کتنې او پوښتنې حق نه دی ورکړی.

سربېره پر دې د جګړه مارو غاړو له خوا (ن، س، م) کمېټې ته د اسیرانو بشپړ لست نه دی ورکړ شوی. ((طالبانو پهلوان عبدالملک تورن کړ، چې د (ن، س، م) کمېټې ته یې د زندانيانو د لیدنې کتنې اجازه نه ده ورکړې.

(۱) - د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس، ۱۹۹۸م کال، ۸۰مه ګڼه.

(۲) - د (ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غمیزي په باب، نړیوال مسولیت.

[ن، س، م) د ۱۹۹۷ ز کال د اگست پر ۱۲ مه نېټه په فارياب کې، جوزجان او بلخ ولايتونو کې له بنديانو سره د (ن، س، م) د هيئت د کتنې دمخنيو له کبله، له عبدالمالک څخه سر وټکاوه.^(۱)

د زياتېدونکي نړيوال فشار له امله د ۱۹۹۷ ز کال په وروستيو کې يو شمېر جنګي ډلو د (ن، س، م) کمېټې ته د زندانونو د ليدنې کتنې اجازه وکړه.

[ب، ن، س) په پنجشير، کابل، مزار شريف، شبرغان، کندهار او هرات کې له (۸۰۰۰) زندانيانو سره وکتل.^(۲)

((پر ۱۹۹۷ ز کال (ن، س، م) په ۷۴ ساتنځايونو کې ۸۸۴۵ تنه زندانيان وکتل، د (۵۳۰۰) تنو زندانيانو ليکونه يې د هغو کورونو ته ورسول.))^(۳)

((له ۱۹۹۲ ز کال څخه تر ۱۹۹۲ ز کال پورې سيالو ډلو په ځانګړي ډول، د کابل په جګړو کې د ملکي او پوځي وګړو پر يرغملۍ، چې د ژنيو څلورگونو کانوناسيونونو هغه منع کړي دي، لاس پورې کړ، دا يرغمليان شکنجه شوي او ان وژل شوي هم دي.

د ۱۹۹۷ ز کال د جولای پر ۲ مه نېټه د (ن، س، م) مسول اعلان وکړ، چې په افغانستان کې له جنګي اسيرانو سره انساني چلند نه کېږي، ساتنه يې نه کېږي او تل يې د ډله ييزې وژنې امکان وي.))^(۴)

(۱) - د (ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غميزې په باب، نړيوال مسوليتو لنډن،

۱۹۹۵ ز کال، نومبر

(۲) - د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، پاریس، ۱۹۹۹ ز کال، ۸۴ مه ګڼه، ۲۲ مخ

(۳) - د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، ۱۹۹۸ ز کال، ۸۰ مه ګڼه، ۲۱ مخ

(۴) - د افغانستان اخبار مجله، په فرانسوي ژبه، ۱۹۹۷ ز کال، ۷۹ مه ګڼه، ۲۹ مخ

په داسې حال کې چې د ژنيو کاناو انسيون او د هغو ۳۰۰۰۰۰
 ضميمه پروتوکول له اسيرانو څخه غچ اخيستنې او هغوی ته په ډله
 بيزه ول سزا ورکونه ډېر سخت جنايت بولي او د سزا وړ يې گڼي. د
 غچ اخيستنې له مخې د اسيرانو ډله بيزه زړه بوږنوونکې وژنه پر
 ۱۹۹۷ز کال د افغانستان په شمال کې وشوه. د افغانستان اخبار
 مجله چې په پاریس کې په فرانسوي ژبه چاپېږي (۱۹۹۸م کال،
 ۸۰مه گڼه) د لي براسيون ورځپاڼې (۱۹۹۷، ۱۲-۱۷ گڼې) او د بښنې
 نړيوال سازمان (۱۹۹۷م کال، سپتمبر) د راپور په حواله لیکي:
 ((نړيوالو خپرونو د شبرغان په اړوندو سيمو کې له ۲۰ تر ۳۰ کڼدو
 او کارېزونو (د کارېزونو سوريو له ۱۰-۳۰ مترو پورې ژوروالي او
 ۱۰-۵۰ مترو پورې اوبه درلودل) په باب چې په هغو کې (۲۰۰۰)
 طالبان په ډېر بد حالت کې وژل شوي وو، راپور ورکړ.

د (م، م، م) ژر تر ژره غبرگون وښوده، د (م، م، م) ځانگړی
 راپورټر (شونگ شون يگ) په سيمه کې د نومبر له ۱۳-۳۰ نېټې
 پورې په افغانستان کې د بشر حقوقو څارونکي په توگه وټاکل
 شو، نوموړي دا ومنله چې پر سلگونو اسيران او زندانيان
 کارېزونو ته غورځول شوي، وروسته يې د کارېز خوله ډېم په واسطه
 الوزولې ده، په هر کارېز کې ۱۰۰ جسدونه ليدل شوي دي.
 اسيران په گاهو کې د تبادلې په پلمه لېږدول شوي، وروسته بيا
 ژوندي او بيا که مقاومت يې کاوه وژل شوي، تر وژنې وروسته
 کارېزونو ته غورځول شوي دي. وروسته بيا د کارېز پر لوري ډزې
 شوي او خوله يې د ډېم په واسطه الوزول شوې ده. وروسته بيا د
 بلېوزر په واسطه دا ژورې کنډې له خاورو نه ډکې شوي او سطحه
 يې اواره شوې ده.

په ځينو برخو کې لا د کار پېژندو والی دومره هم نه، چې
جسدونه په کې ځای شي.

خبريال کولای شي دانسان د بدن يوه برخه، چې داوبو سطحې
نه رابهر شوې وه، وويني.))

((د ۱۹۹۸م کال د دسمبر پر ۱۲مه نېټه د (م، م، م) يو وياند ومنله،
چې په سلگونو طالبان لومړی په شاه گانو کې غورځول شوي او بيا
وژل شوي دي.

په پاکستان کې يوه لويديز دپلومات هيله څرگنده کړه، چې
(پروژنې تورن) مالک دې د هماغه برخليک انتظار وکړي، لکه
د پخوانۍ يوگوسلاويا جنگي جنايتکاران چې ورسره مخامخ
شول.)) (۱)

پورتني پېښه د افغانستان په جگړه کې دگڼو جنايتونو
يو ازميني بېلگه ده، چې (م، م، م) له هغې سره لېوالتيا وښوده او ددې
پېښې څېړنې لپاره يې يو کميسيون وټاکه، په خواشيني سره چې
ددې کميسيون کار دوام ونه کړ او د هغو مسولينو ته د هېڅ ډول سزا
د ورکړې لپاره هڅه ونه شوه. په خواشيني سره چې هغه وخت
افغانستان داسې يو مسول حکومتي کادر نه درلود، چې په ټينگار
سره نړيواله ټولنه ددې پېښې څېړنې ته وهڅوي. د جمعيت تنظيم
ړنگ شوي حکومت، چې په (م، م، م) کې يې استازی درلود، دې
مسلي ته لېوالتيا ونه ښوده او ان هڅه يې کوله (م، م، م) وهڅوي،
چې ددې مسلي اړوند دوسيه غلې او ويې ساتي. د طالبانو

^{۱)} - د افغانستان اخبار مجله، پاریس، ۱۹۹۸ز کال، ۸۰-۲۱ مخونه

حکومت چې ددې مسلې زیانمن شوی اړخ و، په نړیواله کچه ددې مسلې د پورته کولو نړیوال باور نه درلود.

د ۱۹۹۹ز کال د دسمبر پر ۵مه نېټه د (م، م، م) عمومي منشي اعلان وکړ، چې د افغانستان په درېو لویو ښارونو کې ۱۲ څارونکي ځای پر ځای کوي، چې د بشر حقوقو څخه سرغړونه وڅاري، خو د اپروگرام هېڅکله هم عملي نه شو.

۲- بشر ضد جنایت:

الف- عامه وژنه:

د افغانستان اخبار مجله د پاکستان چاپ مسلم جریدې له خولې لیکي: ((۱۹۹۷ز کال د دسمبر پر ۱۰مه نېټه د مزار شریف ختیځ، قزل اباد کې، د یوې ډله ییزې وژنې نښې نښانې لیدل شوي دي. د ښځو، کوچنیانو او سپینږیرو (۷۰) جسدونه چې ظاهراً له شکنجې او د بدن غړو ترغوځولو وروسته، وژل شوي وو، یه یوه ډله ییز قبر کې پیدا شول. وحدت گوند وویل: دا وژنه د طالبانو د پرشاتگ پروخت دهغوی له خوا شوې ده.

ددې کار علت پر ملکي وگړو فشار راوړل و، چې د وسلې پټ ځایونه ونښي.))

د [ب، ن، س) ناتائید شوي راپورونه ددې څرگندونه کوي، چې په بلخ کې په ډله ییزه توگه ناپېستانه وگړي نیول شوي دي. نیول شوي کسان پټو ځایونو ته لېږدول کېدل، ملکي هزاره گان د لېږدولو پروخت وژل کېدل.

د ۱۹۹۸ ز کال د مارچ پر ۲۹ مه نېټه د طالبانو مشر ملا محمد عمر خیلو پلویانو ته لاسوونه وکړه، چې ملکي اسیران ونه وژني.^(۶)

((د (ب، ن، ی) د ۱۹۹۸ ز کال د سپټمبر پر ۳ مه نېټه طالبان تورن کړل، چې مزار شریف د فتحې پروخت یې په زرگونو هزاره ګان وژلي دي، طالبانو دا تور رد کړی دی.))^(۷)

[د (ب، ن، س) پر ۱۹۹۹ ز کال د بامیانو د فتحې پروخت د طالبانو له خوا په ډله ییز ډول د ملکي وګړو د وژنې یادونه کوي او هم د هغو مخالفو ځواکونو د تشدد یادونه. ملا محمد عمر په داسې حال کې چې د مخالفینو وژنه تائیدوي، زیاتوي چې دا کار د مخالفینو له خوا په سیمه کې د طالب پلوو وګړو د وژنې او د هغو کورونو د سوزونې په ځواب کې شوی دی.

ده خپلو پلویانو ته امر کړی چې غچ اخستنه بنده کړي.^(۸)
ب- د ملکي سیمو ویجاړونه او بمبارونه:

((د دوو سترو جهادي تنظیمونو؛ اسلامي حزب او اسلامي جمعیت ترمنځ پخوانۍ او ژوره دښمني، د بې دفاع ملکي خلکو د استوګنځایونو د بمبارۍ سبب شوه، اسلامي حزب په داسې حال کې چې په پټو سترګو، لکه د حافظ د غونډاري په څېر، د ښوونځیو، روغتونونو په ګډون، د ښار د ملکي وګړو د راټولېدو پر مرکزونو توغندي وروړل، دولتي الوتکو د اسلامي حزب تر واکمنۍ لاندې سیمې بمبارولې. د دې کار له کبله ګڼ جوماتونه او

^(۶) - د افغانستان اخبار مجله، پاریس، ۱۹۹۸ ز کال، ۸۱ مه ګڼه، ۱۸ او ۲۸ مخونه.

^(۷) - د افغانستان اخبار مجله، پاریس، ۱۹۹۸ ز کال، ۸۲ مه ګڼه، ۱۸ مخ.

^(۸) - د افغانستان اخبار مجله، پاریس، ۱۹۹۹ ز کال، ۸۲ مه ګڼه، ۱۸ مخ.

روغتونونه له منځه لاړل، استوگنځایونه ویجاړ او په زرگونو ملکي وگړي مړه او ټپیان شول. د همدې جگړو له کبله تېر کال د کابل ښار له دوه ملیوني وگړو څخه نیم ملیون امن ځایونو ته لاړل.)^(۱)

[د(ب،ن،س) د وینا له مخې د ۱۹۹۴ز کال د ډسمبر پر میاشت د توغندیو د لگېدو له امله ۱۱۰۰ تنه مړه او ۲۳۰۰۰ تنه ټپیان شوي دي.]^(۲)

((د ۱۹۹۲ز کال له اپریل څخه راپدېخوا د ټولو ډلو له خوا د درنو وسلو د ډزو له امله په سلگونو زره ملکي وگړي وژل شوي او ټپیان شوي دي.

داسې ښکاري، چې ددې یرغلونو یو شمېر په قصدي ډول، پر هغو استوگنځایونو شوي، چې گومان کېده ددې سیمې خلک د مخالف پوځي مشر ملاتړ کوي.)^(۳)

اسلامي حزب پر هغو خلکو باندې چې د غذايي توکو د پیدا کولو لپاره راټول شوي وو، (کلستر) توغندي و وروړل. دولتي ځواکونو هم پر هغو استوگنځایونو چې د وحدت گوند تر واکمنۍ لاندې وو، لکه پرازده گانو د بنسټه، غزني سرای، درېیمې او څلورمې کارتې باندې کلستر توغندي و توغول.)^(۴)

^(۱) - (ب،ن،س) لندن، ۱۹۹۳م کال، سپټمبر، ۱۴ او ۲۸ مخونه

^(۲) - د افغانستان اخبار مجله، پاریس، ۱۹۹۴م کال، ۳ مخ.

^(۳) - (ب،ن،س)، افغانستان، دبشر حقوقو غمیزي په باب، نړیوال مسولیت، لندن، ۲۴، ۴ مخونه

^(۴) - (ب،ن،س) ۴۷، ۴۹ مخونه

((په داسې حال کې چې يو زيات شمېر ملکي وگړي پر پوځي سيمو باندې بريدونو له امله وژل شوي، خو د(ب،ن،س) له دې کبله ډېر خواشينی دی، چې ډېر بريدونه پر استوگنځايونو او يوازې د ملکي هدفونو لپاره ترسره شوي دي ټولو ډلو پر استوگنځايونو باندې خپل بريدونه توجیه کړي، ادعايي کړې، چې دهغو سيمو او سېدونکي دسيالې ډلې ملاتړي وو.))^(۱)

يوه ليدونکي د والي اسمعيل خان د غچ اخیستونکي بريد په باب چې د ۱۹۹۵ز کال د می پر لومړيو ورځو کې په فراه ولايت کې وشو، (ب،ن،س) ته، وويل:

((هغوی زيات ټوټه کېدونکي(کلستر) بمونه وغوځول، چې دهغو له کبله(۲۲۰-۲۵۰) تنه ووژل شول. زياتره وژل شوي کسان عادي خلک و، چې نه يې د کومې ډلې پلوي کړې وه او نه يې له هغو سره مخالفت درلود. جگړه درېدلې وه، خو ورځې هېڅ کومه پوځي هڅه نه وه، خو د اسمعيل خان ميگ ۲۱، ميگ ۲۳، سو ۱۷ او ۱۸ الوتکې راوالتې، استوگنځايونه يې بمباري کړل، کورونه يې ويجاړ او ډېر ملکي وگړي يې ووژل.))^(۲)

(۱) - د(ب،ن،س) ۴، ۲۴ مخ.

(۲) - د(ب،ن،س)، افغانستان، د بشر حقوقو غميزه، نړيوال مسوليتو لندن، ۴۹، ۲۷ مخ.

ج-د سياسي توکميز او مذهبي انگېرنو له کبله د خلکو څارنه او مجازاتونه:

((په کابل کې د مجاهدينو حکومت پرمهال د ماشومانو په گډون د قومي، مذهبي او ديني ډلو غړي ډېر ځله د بريد له خطر سره مخامخېدل، ناڅرگندو کسانو د کابل ښار د هندوانو او سکانو پر کورونو لاسي بمونه غورځول او ان د هغو دښځو پر عزت يې تېری کاوه. له بشري حقوقو څخه دزياتو سرغړونو له کبله، دغه دوه مذهبي ډلې ناچاره شوې، چې له کابل نه پاکستان او له پاکستان نه هندوستان ته وتښتي.

لومړۍ مجاهدي ډلې، چې د ۱۹۹۲ز کال پر اپريل کابل ته دننه شوې، (د احمد شاه مسعود اړوند) تاجک او د (رشيد دوستم اړوند) ازبک ځواکونه وو. هغوی د کابل پښتنو وگړو پر ضد چې تقريباً د کابل د ټولو اوسېدونکو نيمايي شمېر يې جوړاوه، خپل بريدونه پيل کړل. دا کار له کابل څخه د هغوی دزيات شمېر د وتني سبب شو.

د راپورونو له مخې ديوې شيعه مذهبي ډلې هزاره لږکی، د اسلامي اتحاد له پښتانه تنظيم سره د سخت مخالفت له امله تر ځانگړي گواښ لاندې راغی. د کابل د افشارو په سيمه کې د هغو پر کورونو باندې د حکومتي اردو (اسلامي اتحاد تنظيم متحد) له خوا ناترسه بريدونه وشول.))^(۱)

^(۱) - د (ب، ن، س)، لندن، ۱۹۹۴م کال، سپټمبر، ۲۵، ۲۶ مخونه

((د ۱۳۷۱ل کال د چنگاښ پر ۲۳ مه نېټه، وحدت حزب، حرکت تنظیم او نظارشوار ترمنځ لومړۍ په مامورینو کارته او بیا په درېیمه کارته کې دویمه نښته پیل شوه. جگړې قومي او ژبني بڼه غوره کړه او هر اړخیزه شوه، د ټلويزيون او ((توپ چاشت)) له غونډیو څخه هزاره مېشتې سیمې وځپل شوې، د هزاره گانو جسدونه چې په ډانگیو، برېښنا مزو او تېرانو وژل شوو، پیدا کېدل.

وحدت گوند هم د نظارشورا اسیران شوي قوماندانان وهل ټکول او د هغو سپکاوی یې کاوه، یو تن پښتون یې په وزیر اباد کې په موټر پورې تړلی و او دومره یې کش کړ، چې ټوټې ټوټې شو.))^۱
 ((سیاسي ډلې اکثره د یو ټاکلي قوم او قبیلې غړي او د هغې سیمې وگړي، چې د سیاسي ډلې تر واکمنۍ لاندې دي، د بنسټان گڼي. ځکه نودوی پر داسو کسانو هم برید کوي، چې په جگړه کې هېڅ گډون نه لري. ټولې ډلې پر استوگنو سیمو باندې خپل بریدونه توجیه کوي او ادعا کوي، چې د هغو ځایونو او سېدونکي دسیالې ډلې پلویان دي.))^۲

هغه بېوسلې ملکي وگړي، چې د سیاسي قومي ډلې د ملاتړ گمان پرې کېده، پرله پسې وهل کېدل، ټکول کېدل او له ناوړه چلندونو سره مخامخېدل.))^۳

^۱ - عظیمي، م، ن: اردو سیاست، پېښور، ۱۳۷۷ل کال، ۲۲۷ مخ
 (۲) - د(ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غمیزې په باب، نړیوال مسولیت، لندن، ۱۹۹۵ز کال، نومبر، ۱۲ مخ

^۳ - د(ب، ن، س)، افغانستان، د بشر حقوق غمیزې په باب، نړیوال مسولیت، لندن، ۱۹۹۵ز کال، نومبر، ۱۲ مخ

د افغانستان اخبار مجله د فرانس پريس خبري اژانس د ۱۹۹۲ز کال د نومبر د ۲۷مې نېټې د خبر له مخې ليکي: ((هغو مهاجرينو چې د کابل شمال جگړو له کبله کابل ته پناه راوړې ده، وايي: چې د دوستم ځواکونو د شمال ايتلاف تر واکمنۍ لاندې سيمو کې د خلکو عامه شتمنيو پر لوت او تالان لاس پورې کړي دي.

همدارنگه د دوستم ځواکونو له خوا (۱۸۰۰۰) تنه پښتانه له طالبانو سره د ملگرتيا په گمان له خپلو کليو او بانډو څخه ايستل شوي دي.

په عشق اباد کې د مهاجرينو عالي کمشنري دې پېښې ته د لومړي ځل لپاره د (توکميزي پاکونې) اصطلاح کارولې ده. سربېره پردې، کله چې طالبانو دويم ځل شمالي سيمې ونيولې، د سيمې او سپدونکي يې له مسعود نه د اټکلي همکارۍ په گمان، له سيمې څخه وايستل او کابل ته يې راماهاجر کړل.))

د افغانستان د اخبار مجله د نېشن (Nation) ورځپاڼې په حواله ليکي: ((کله چې وخت حزب پر طالبانو برلاسی شو، ۱۹۹۲ز کال د جولای له (۵-۱۵) نېټې پورې يې د غوربند درې (۵۰۰۰-۲۰۰۰) تنه پښتانه له طالبانو سره د ملاتړ په تور له خپلو کورونو او بانډو څخه وتلو ته اړ کړل، هغوی د کابل په خير خانه مېنه استوگن شول.))^{۱)}

((د ۱۹۹۲ز کال د نومبر په شاوخوا کې، ۴۵۰۰ تنه (اکثر پښتانه کوچيان) په بادغيس کې د جگړو له سيمو څخه وتښتېدل.

^{۱)} -د افغانستان، مجله اخبار، پاریس، ۱۹۹۸ز کال، ۸۰ مخ

د(ب،ن،س) په وينا په افغانستان کې طالب چارواکو ۲۰۰۰ تنه
تاجکان بنديان کړل، هغوی په څرخي پله زندان کې ترسختو
شرایطو لاندې بنديان شوي دي. (۴)
(په شمالي کې طالب مخالفینو د طالبانو زیات پلویان په
زندان کې واچول. (۵))

۴- د افغانستان، مجله اخبار، پاریس، ۱۹۹۸ زکال، ۷۴ مه گڼه ۲۳ مخ.

۵- بی بی سی راډیو، ۲۰۰۰ زکال، جون، پښتو ماښامنی خپرونه.

درېمه برخه

د افغاني جنگي جنايتکارانو محاکمه

سره له دې چې موږ په تېرو څپرکو کې په افغانستان کې تر شوروي يرغل وروسته د جگړې لويو او گڼ شمېره جنايتونو ته څه ناڅه اشاره وکړه، خو همدا بېلگې هم په پوره ډول د جگړې له حقوقو څخه د سرغړونې جاج وړاندې کولای شي او د هغوی له مسولينو څخه د پوښتنې بڼه پياوړې انگېزه راکوي.

په افغانستان کې د جگړې له مقرراتو څخه د سرغړونې په برخه کې د مجاهدينو د مقاومت ځواکونو په انډول د حکومتي مقاماتو، کمونيست او مجاهد حکومت دواړو مسوليت زيات دی. کمونيست حکومت او وروسته بيا د مجاهدينو حکومت د کورنيو قوانينو او نړيوالو تړونونو پر وړاندې پر خپلو حقوقي دندو خبر وو.

په افغانستان کې د هر بل مخ پر ودې هېواد په څېر، جگړې د مدني ژوند د نظم ډېر سرسري ضوابط د هغو نالوستو خلکو له سرزورو غريزو او گرمو ولولو سره لاس او گرېوان کړل، چې د مجاهدينو په ډلو کې تنظيم شوي وو.

اکثرو جهادي ډلو سره د مدني احساس مسوليت ډېر لږ و، سياسي اخلاقو هم تر هغې کچې وده نه وه کړې، چې عملاً د قانون تشه (خلا) ډکه او جبران کړي. دلته د جگړې حقوقو له مقرراتو څخه سرغړونه ناشعوري بڼه لري.

عام خلک د جگړې پر نړيوالو قوانينو نه پوهېدل، ددې
قوانينو له متن او مانا څخه پوره ناخبره وو او بلې کومې سرچينې هم
د داسې قوانينو د پلي کېدو ضمانت پر غاړه نه واخيستی.
په افغانستان کې د جگړې په شل کلن بهير کې د (ن، س، م)، د
بنسني نړيوال سازمان او نورو بېلابېلو هيئتونو، د جگړې له
مقرراتو څخه دخلکو د خبرولو لپاره، تبليغات او خپرونې ونه کړې
او نه يې دې کار ته پاملرنه وکړه، خو له دې سره سره مسلم حقوقي
اصل دا دی، چې له قوانينو څخه ناخبري، سرغړونکي له پرې نه
شي خلاصولای، لکه څنگه چې دمخه مو اشاره وکړه، کله چې
جگړه پيل شي، دهغې گډونوال؛ هم دولت هم مخالفين، د هغې د
مقرراتو پر مراعتولو مکلف دي.

لومړۍ څپرکۍ

جنايتکارانو ته د سزا ورکولو اړتيا

په يوه خپلمنځي افغاني غونډه کې

د موضوع طرح کول

لومړۍ جنايتکارانو ته د سزا ورکولو اړتيا:

مخکې تر دې چې هغه لاملونه وڅېړو، چې په هېواد کې
پرجنگي جنايتونو تورنو کسانو د محاکمې اړتيا حتمي کوي، بده
به نه وي، چې د ۱۹۹۲ ز کال د اپريل مياشت د کمونيست-مسلمان
حکومت له خوا جنايتکارانو ته د بېنې اعلان په باب يو څه
وغږېږو.

قومندان مسعود په جبل السراج کې د کابل د کمونيست
حکومت د بهرنيو چارو وزير عبدالوکیل سره تر کتنې وروسته چې
د هغې په بهير کې د (م، م، م) د سولې پلان پر ضد د کودتا جزئيات
طرح شول، د ۱۹۹۲ ز کال د اپريل پر ۲۰ مه نېټه له خبريالانو سره
د خپلې مرکې په ترڅ کې څرگنده کړه چې: ((بېننه تر غيچ څخه بڼه ده)
د مسعود تر خبرو ۱۲ ورځې وروسته د جهاد لارښودې شورا (جهادي
شورا) د برهان الدين رباني په رياست غونډه وکړه، هغه عمومي
بېننه چې نوښتگر يې مسعود و (نه لکه څنگه چې اواز ه وه، چې
مجددي دی) تائيد کړه.

د کمونيستانو د بېنې اعلان، د هغه تړون يوه برخه وه، چې د
هغې له کبله پرچم ډله حاضره شوه، د کابل د نيولو لپاره له نظار

شورا سره یو سیاسي او پوځي ائتلاف جوړ کړي. موږ به په دې باب وروسته وغږېږو. اوس پر دې خبرې ټینګار کوو، هغه مسلمان-کمونیست حکومت چې د ۱۹۹۲ز کال د اپریل پر میاشت یې په کابل کې واک ترلاسه کړ، په داسې یوه دریځ کې نه و، چې د جنایتکارانو پر سر د بښنې لاس راتېر کړي. ځکه چې هغه مهال:

په افغانستان کې یو قانوني، مسول او د خلکو استازی حکومت نه و، یو اسلامي ډوله لنډمهالی حکومت جوړ شوی و، چې له بهر څخه د افغانستان پر خلکو تپل شوی و، دې حکومت په هېڅ برخه، له هغې جملې نه په ملي مسایلو کې یې د پرېکړې واک نه درلود، دې حکومت د عامه حقوقو او له هغې جملې نه د جګړې جنایتکارانو ته د بښنې په باب هېڅکله پرېکړه نه شوه کولای. په افغانستان کې اساسي قانون او په دولتي کچه له هغه نه راغزېدلي مراتب نه وو، په بله وینا د مجرمینو بښنې حق په باب له قومندان مسعود او (جمهور رئیس!) ښاغلي مجددی سره هېڅ ډول حقوقي اسناد نه وو.

په هر ډول، دهغو جنایتکارانو بښنه، چې د افغانستان د ملي ګټو پر ضد یې هڅې کړي، د لویې جرګې او یا د لویې جرګې له خوا د ټاکل شوي حکومت واک دی، نه د بهرنیو د لاسپوڅي حکومت.

ځکه نو د افغانستان خلک هېڅکله د هغې بښنې اعلان، چې یو لاسپوڅي حکومت ته د واک لېږلو لپاره، د یو سیاسي سازښت لاره چاره وي، په رسمیت نه پېژني او د هغې ورځې په هیله دي، چې لویه جرګه او یا ټاکل شوی ملي حکومت له جنایتکارانو سره حساب و کتاب وکړي. د پریات عوامل شته، چې د جګړې حقوقو

له مخې، سرغړوونکو څخه د پوښتنې غوښتنه کوي، له هغې
جملې نه:

الف- د داسې يوې مدني ټولنې جوړول، چې غړي يې په سوله
او جگړه کې د خپل هر ناوړه عمل پروړاندې قانون او يا ترهغه
څخه لوړ، خلکو ته د مسوليت احساس وکړي، د چارو د مسولينو
له پوښتنې او گروېږنې پرته شوني نه دي.

افغانستان بايد خپلو نااهلو زامنو ته په سزا ورکولو سره د
تاريخ له لارې خپل راتلونکي پښت ته دا پيغام ورسوي، چې هېڅ
يو ملي خيانت او هېڅ يو ملي خاين بې پوښتنې او بې سزا نه پاتې
کېږي، دا دراتلونکو غميزو دمخنيوي يوازې لار ده.

ب- د يوې قانوني سرچينې له خوا د جنګي جنايتونو له تورنو
کسانو څخه پوښتنه، ځاني کينه او غچ چې ټولنيزه سلامتيا
زيانمنوي، له منځه وړي او د ملي پوهاوي او ټولنيزې سولې
د ټينګښت لپاره لار برابروي.

ج- پر جنګي جنايتونو د تورنو کسانو په ډله کې کمونستان
يو غوښنه برخه جوړوي، اوس هغوی ټول د افغانستان د خلکو پر
وړاندې خپل ځانونه گناهکاران، مسول او ملامت گڼي، ځکه خو
په بېلتانه، وېرې او دايمي ډار کې ژوند کوي، واقعيت دادی، چې
پر جنايت تورنو کسانو نه د پوښتنې له کبله کېدی شي دا څ.د.ګ.
ټول غړي محکوم نه شي، اټکل دی چې د گوند د ليکو ډېر غړي به
برائت ترلاسه کړي.

هغه وخت نوبيا هغوی حق لري، چې له ځاني کينې او وېرې
پرته له قانون سره سم ارام ژوند وکړي.

په افغانستان کې د لوستو وگړو شمېر خورا لږ دی، تر
قضايي حساب کتاب وروسته دا څ.د.گ زیات غړي او د جهادي
تنظیمونو کادرونه، چې د خپلې بېگناهی سند ولري، کولای شي
او باید ویې کړای شي، د هېواد په سیاسي او مدني ژوندانه کې په
سوله او امن کې د حقوقوالو وگړو په څېر نقش ولري.
په سیاسي او مدني فعالیتونو کې له گډون څخه ددغه لوستی
او لوړ زده کړي قشر بې برخې کول به د راتلونکي افغانستان اداره
له ناندولۍ سره مخامخ کړي.

د: په افغانستان کې د جنګي جنايتکارانو محاکمه باید په
پراخو تبلیغاتو او هلو ځلو ترسره شي، دابه په هېواد کې د جگړې د
ورانپو لوري ته د نړیوالو افکارو پاملرنه راو اوړوي او لېبرال
صنعتي هېوادونه به، چې نړیوال اړیکي (د بشر حقوقو) په تله تلي،
د افغانستان بیا ودانۍ ته وهڅول شي.

هـ- د جنګي جنايتکارانو محاکمه به د لیبرالو هېوادونو لپاره
داسې یوه انگېزه شي، هغو افغاني کمونیستانو ته چې رسماً تورن
گڼل کېږي، د سیاسي پناه پر ورکړه او تابعیت منلو له سره کتنه
وکړي، ان کېدی شي تورن کسان ملي او یا نړیوالو قضايي څانګو
ته وسپاري.

دویم: د یو خپلمنځي سیمینار جوړول:

په اوسنۍ وضعې او حالت کې چې په هېواد کې جگړه روانه
ده، افغانستان کوم مرکزي او مسول حکومت نه لري او هېوادوال د
نړۍ په گوت گوت کې خواره واره دي، په هېواد کې د جنګي

جنایتونو څېړنې لپاره د یوه خپلمنځي افغاني سیمینار جوړول،
 د پر ضروري ښکاري. دې سیمینار کې چې د بشر حقوقو د بېلابېلو
 ملاتړو موسسو استازي به راوبلل شي. پر دې مسلې به له بېلابېلو
 کورنیو او بهرنیو لیدلوریو رڼا واچول شي.

د اسنادو راټولونه، دمجرمینو سپارنه، دمحاكمې څرنګوالی
 او نور به په سیمینار کې تر بحث لاندې موضوعګانې وي.

لازمه ده چې سیمینار په افغانستان کې د جنګي جنایتونو د
 څېړنې لپاره یوه دایمي ټولنه جوړه کړي. ټولنه به مهالنۍ غونډې
 جوړوي او ددې درې ګونو څانګو له خوا به خپلې دندې سرته
 رسوي: تبلیغ څانګه، د اسنادو راټولولو څانګه او دراجستر څانګه.
 ددې څانګو فعالیت به د بشر حقوقو د کورنیو او بهرنیو ملاتړو
 موسسو، افغاني او نا افغاني شخصیتونو او اټکل د کابل
 حکومت د بسپنو له لارې خړوب شي.

الف تبلیغ څانګه:

دا څانګه دمضمونونو، کتابونو او کتابګوتو دخپړولو، د
 کنفرانسونو او سیمینارونو د جوړولو، دنظر له خاوندانو، په
 ځانګړې ډول پخوانیو سیاسي بندیانو سره دمرکوله لارې کولای
 شي، دوخت د تېرېدو او د افغانانو د پاملرنې دنشتوالي له کبله
 په هېواد کې د جنګي جنایتونو د څېړنې مسله له هېرېدو څخه
 وژغوري.

د نړۍ په ګوټ ګوټ کې ددې څانګې د غړو شتوالی به دا
 شوني کړي، چې په افغانستان کې د جګړې د جنایتکارانو پر
 وړاندې نړیوالې ولولې راوپارېږي او سزا به یې شوني کړي.

ب- د اسناد و راټولولو خانګه:

د فرانسې چاپ (فيګارو) جريده د ۱۹۹۲ز کال د اپريل په خپلې ۲۱مې ګڼې ګڼې ليکي: ((دمجاهدينو له خوا د مزار شريف تر نيولو کېدو يوه ورځ وروسته، د ۱۹۹۲ز کال د اپريل په نيمايي کې په کابل کې د ګي، جي، بي (KGB) او خاد د ارشيف ټول اسناد له منځه يوړل شول او يا مسکو ته انتقال شول))

د خاد د اسنادو له منځه وړل اصلاً د هغه تړون يوه برخه وه، چې د اپريل په لومړيو کې په مزار شريف او د اپريل پر ۱۷ او ۱۸مه په جبل السراج کې د نظار شورا او د ا.خ.د.ګ.د پرچم ډلې ترمنځ لاسليک شوی و، د نجيب د کمونيست حکومت د بهرنيو چارو وزير عبدالوکیل د پرچم ډلې استازولي کوله، ددې تړون له مخې د خاد اسنادو پر له منځه وړلو سربېره، دواړو غاړو پر دې لاندو ټکو هم موافقه کړې وه:

- له نجيب الله پرته نورو کمونيستانو ته د بښنې اعلان.
- له شوروي سره د ټولو لاسليک شويو تړونونو د موادو درناوی.
- دوطن کمونيست ګوند د هغو غړو لپاره د تګ اصولي او باعزت لارې چارې برابرول، چې له هېواد څخه د وتلو هيله لري.
- هغو کمونيستانو ته چې (م، م، م) د سولې پلان پر ضد يې د کودتا لارښوونه وکړه او کابل ښار ته يې د نظار شورا راتګ شونې کړې، په وسلوال پوځ (لکه دفاع

وزارت، دولتي امنيت وزارت او نورو) کې د لومړيو
خو کيو د سپارلو منل.

- د شوروي پوځي مرستو د دوام منل.
- د افغانستان په مسئله کې د (م، م، م) د هغو لاسوهنو
مخنيوی، چې د چارو بهير د مسلمان-کمونيسټ
ائتلاف له کنترول له وباسي.

د پرچم ډلې غړي په ځانگړي ډول د هغوی پوځي کادرونه په
ټولو هغو کلونو کې چې جمعيت تنظيم په کې واکمن و، له نوموړي
تنظيم سره خپله ژمنه ترسره کړه، په مقابل کې يې د مجاهدينو
موتلف تنظيمونو، په ځانگړي ډول جمعيت تنظيم هم
د کمونيستانو پروړاندې د سر د يوه وېبښته په اندازه سرغړونه و نه
کړه.

کله چې د (م، م، م) د سولې پلان پر ضد تريوې کودتا وروسته د
جمعيت - پرچم ائتلاف د کابل پر حساسو برخو واکمن شو، ورسره
سم دا خبر خپور شو، چې د خاد اسناد پر درېو برخو و وېشل شول: يوه
برخه مسکو ته د روسي مشاورينو د کتنې لپاره ولېږل شوه. يوه
برخه يې نظار شورا، پنجشير ته ولېږدول شوه او پاتې برخې ته يې
اور واچول شو.

په هر ډول، د خاد اسنادو له منځه وړل په خپله ددې
بنکارندوی دي، چې په افغانستان کې د جگړې سرغړوونکو د
هغې محکمې د جوړېدو وېره احساس کړې وه، چې په هېواد کې
د جگړې جنايتونه خپري.

هغوی له هغو جنايتونو څخه پوره خبرتيا لرله، چې خپله يې
مسول گڼل کېدل. ځکه د محکمې د راتلونکي کار د گډوډۍ لپاره،

د جرم د ټولو اسنادو او څرکونو د بشپړې له منځه وړنې په لټه کې شول.

خو له دې سره سره، له کابل څخه مسکو ته د خاد او کی، جی، بی دزیاتو اسنادو لېږدونه او همدارنګه د افغانستان د غمیزې په باب د کی، جی، بی په ارشیف کې دشتو اسنادو هغې سرچینې سره چې د جنایتکارانو د محاکمې لپاره، د اسنادو او نښو نښانو د راټولولو مسولیت پر غاړه اخلي، د روسیې د همکارۍ اهمیت په ګوته کوي. په اوسنیو شرایطو کې داسې یو ډول همکارۍ شونې نه برېښي.

څه شی چې ښکاره دی دادی، چې د غمیزې لیدونکي اوس هم ژوندي دي او پر بدن یې د شکنجې داغونه ښکاري. د محاکمې ځنډول، د جنایت دزیاتو اسنادو او شواهدو د له منځه تللو سبب ګرځي. د اسنادو د راټولولو کومه څانګه، چې مخکې مو ورته اشاره وکړه، کولای شي دنړۍ په ګوټ ګوټ کې د اسنادو د راټولولو د یوې خبرتیا له لارې، له هېوادوالو او بهرنیو سرچینو څخه د اړوندو اسنادو او مدارکو د رالېږلو غوښتنه وکړي.

دا څانګه د (ب، ن، س)، (م، م، م) د بشري حقوقو کمیسیون، (ن، م، س) کمېټې او په سلګونو نا حکومتی سازمانونو (ان، جی، او) ګانو له لارې، چې په افغانستان کې د شلکلنې جګړې په بهیر کې یې له نږدې نه دا بد مرغه پېښې لیدلي، کولای شي خپل ارشیف بډایه کړي.

ګڼ شمېر پخواني سیاسي بندیان، چې د سړي وژونکو خادستانو له خوا له سختو ناوړه انساني شکنجو سره مخامخ شوي

دي، کمونستانو د سختو او له شرمه ډکو جنايتونو ژوندي
شاهدان گڼل کېږي.

په زرگونو بنساري او کليوال وگړي، چې د بنسارونو او کليو د
بمبارۍ پر وخت د بېگناه ملکي وگړو د وژنې او د ملکي سيمو د
ورانۍ ليدونکي وو، د افغاني او شوروي کمونستانو د جنايتونو
ژوندي او غوره اسناد گڼل کېدی شي.

د اسنادو د راټولولو څانگه به له هيلې سره سم لاسته راغلي
اسناد او شواهد د ملي او يا نړيوالې محکمې په واک کې ورکړي.

ج: د راجستر څانگه:

دا څانگه به د ا.خ.د.گ د مشرانو او نورو تورنو کسانو، چې
د نړۍ په گوټ گوټ کې خواره شوي دي، د پېژندنې او د سيمې د
تثبیت دنده ولري.

دا څانگه به د ا.خ.د.گ د منسويينو، د سياسي بيرو، مرکزي
کمېټې غړو، د ملکي او پوځي خاد، د پوځ لويو صاحب منصبانو، د
څارندوی لويو افسرانو او د انقلابي محکمې او انقلابي څارنوالۍ
غړو په هکله او هغه تورو، چې پر دوی لگېږي، د دې ټولو په باب
بڼه پوره معلومات راټول کړي.

د دې کسانو د هريوه نسبتي دوسيه به د څانگې ارشيف کې
خوندي شي او د غوښتنې پر وخت به ملي يا نړيوالې محکمې ته
ورکړای شي.

طالبانو په هېواد کې د جگړه ييزو موخو د يوه لوري او د
مرکزي دولت د جوونکي په توگه، د يو شمېر فرصتونو په ترلاسه

کولو سره په افغانستان کې د کمونیستانو د جنګي جنايتونو د
خپرني موضوع رابرسېره کړې ده.
(د ۱۹۹۹ز کال د جون پر ۲ مه نېټه د طالبانو د کورنيو چارو
وزیر له خلکو نه وغوښتل، چې په افغانستان کې د جنايت مسولو
کمونیستانو په لټون او نيونه کې دې له حکومت سره مرسته
وکړي.)^(۱)

^(۱) - د افغانستان اخبار مجله، ۱۹۹۹م کال، ۸۲مه ګڼه، ۱۸مخ.

دویم څپرکی

دمحکمې جوړونه اود جنایتکارانو

بېرته سپارنه

لومړۍ - دمحکمې جوړلو څرنگوالی:

لکه څنګه چې مخکې مویادونه وکړه، د جنایتکارانو دمحاکمې دنده کېدی شي، ملي او یا نړیوالې محکمې ته وسپارل شي.

(ب، ن، س) په افغانستان (۱۹۹۵م کال) کې دبشر حقوقو په باب د خپل راپور په سریزه کې لیکي: (...په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو له خوا د بشر حقوقو غمیزې ته د سون توکي ورکړل شوي دي. هغوی هغه هېواد ته ډول ډول وسلې ورلېږي، چې د بشر حقوقو څخه سرغړونه په کې دود وه. هغو هېوادونو چې دا وسله یې رالېږله یوه ورځ هم سرخپل ګرېوان ته کښته نه کړ، چې د وژنې او ړنګونې دا توکي څرنگه کارول کېږي. (ب، ن، س) پر نړیوالې ټولنې غږ کوي، چې په افغانستان کې دبشر حقوقو په باب خپل مسولیت ومني اود جګړې له ټولو خواوو څخه غواړي، چې نورې سرغړونې ونه کړي.

رښتیا خبره داده، لکه څنګه چې څرګنده ده، دلویو لاسوهنکو هېوادونو وسله په افغانستان کې د غمیزو د رامنځته

کېدو سبب گرځېدلې، نو ځکه خو هغوی باید د جنایتکارانو د محاکمې مسولیت هم احساس کړي.

(ب، ن، س) په داسې حال کې، چې د افغانستان د غمیزې په باب خبرې کوي، خو نړیوالې محکمې ته د جنایتکارانو دراکاږلو په اړه غلې پاتې کېږي.

که چېرې محاکمه په نړیواله کچه مطرح شي، د (م، م، م) ټول غړي د ژنیو کانوانسیونونو له مخې دنده لري، چې پر جنایت تورن کسان نړیوالې محکمې ته وسپاري، خو کله کله بیا د سیاسي کتنو له مخې دې دندو ته چندان ارزښت نه ورکول کېږي. که چېرې محکمه (د نورنبرگ محکمې غوندې) په نړیواله کچه، له غوښتنې سره سم په لنډمهالې بڼه دایره شي، ان د محکمې د رسمي دندې تر پایته رسېدو او د جرم ترپېښېدو څخه زیات کلونه وروسته هم، پر جنایت تورن کسان د ملي محکمو له خوا محاکمه کېدې شي. تردویمې نړیوالې جگړې وروسته د ملي محکمو له خوا د نړۍ په گوټ گوټ کې د نازي مشرانو محاکمه روانه ده.

په دوو وروستیو کلونو کې د دویمې نړیوالې جگړې څو تنه جنایتکاران، چې د لاتینې امریکا هېوادونو ته تېښتېدلي وو، اسراییلو، فرانسې او ایټالیا ته د محاکمې لپاره واستول شول. ((د ۱۹۹۲ز کال د می پر ۸مه نېټه د)) (هیریش پریکه)) په نوم یو الماني نازي، چې ۸۲ کلن و، په ارجنټاین کې ونیول شو او محکمې ته وسپارل شو.

تورن په ایټالیا کې د اس، اس، د قومندان په توګه، پوره ۵۲ کاله وړاندې د ۱۹۴۴ز کال د مارچ پر ۲۴مه نېټه دهغه هېواد

د مقاومت ځواکونو له خوا د ۳۳ تنو نازي سرتېرو د وژنې په تور، روم ښار ته نږدې ۳۳۵ تنه بېگناه ملکي ايتالويان وژلي وو.)^۵

افغانستان تر هغه وخته پورې، چې په نړيوال ډگر کې د يوه پراخ باوره ملي حکومت خاوند شوی نه وي، د نړيوالې ټولنې په مرسته د جگړې جنايتکارانو د محاکمې لپاره د يوې نړيوالې محکمې د جوړولو غوښتنه نه شي کولای. ددې ډول محکمې د جوړولو پرېکړه بايد د (م، م، م) د امنيت شورا له خوا وشي. دا پرېکړه هغه وخت کېدای شي، چې افغان حکومت په (م، م، م) کې ښه پاڅه دوستان ولري، که چېرې افغانستان د جنايتکارانو د محاکمې خبره پر داسې يومهل راپورته کړي، چې د سزا نړيواله محکمه^۶ جوړه شوې وي، هغه وخت نو کولای شي، پرته له دې چې په دې برخه کې نړيوال سياست له ناوړه هيلو څخه اندېښنه ولري، د دعوي د څېړنې لپاره له دې نړيوالې سرچينې څخه مرسته غواړي، ددې کار لپاره شرايط دا دي، چې افغانستان د سياسي ثبات او د نړيوال باور ترلاسه کولو سره سم، د روم تړون چې پر ۱۹۹۸ز کال تدوين شوی و، لاسليک کړي.

په هر ډول! کله چې د جزا نړيوالو محکمو طرحې عملي شوې نه وي او افغانستان د جگړې پر جنايتونو تورنو کسانو مسله نړيوال ډگر ته راوکاږي، نو په دې برخه کې بايد (کارپيل کې) ډېر پام وشي، ځکه چې په نړيواله کچه د يوې ځانگړې محکمې د جوړولو هدف يوازې د جگړې د افغاني لوري تورن کسان دي، نه

^۵ - عقاب اريانا مجله، ۱۹۹۲ز کال، ۲، ۵ گڼه

^۶ - د جزا نړيوال دېوان، لومړۍ برخې، دويم څپرکی، ۱۸ مخ ته دې مراجعه وشي، د جزا نړيوال دېوان به پر ۲۰۰۱ او يا ۲۰۰۲ز کال جوړ شي.

د جگړې د شوروي خوا مجرمين. کله چې په نړيوال کچ د افغانستان جگړې د جنايتکارانو مسئله مطرح کېږي، په نامستقيم ډول د پخواني شوروي يو شمېر واکمن هم د پېښې برخوال گڼل کېږي.

د افغانستان د جگړې ډېر طراحان اوس هم د فدرالي روسيې په اداري نظام (حکومت، پارلمان او استخباراتو) کې پوره اغېز لري. دا کسان اوس هم د افغاني کمونيستانو ملاتړي گڼل کېږي او په افغانستان کې د کمونيستانو د جنايتونو د خپرني لپاره د يوې نړيوالې محکمې له جوړېدو سره مخالف دي.

ځکه نو د دې زيات اټکل شته، چې روسيه به په امنيت شورا کې له خپل (ويتو حق) څخه گټه پورته کړي او افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو د محکمې د جوړېدو مخالفت به وکړي. امريکا به هم له روسيې سره د دوستانه اړيکو دلرلو له کبله د محکمې جوړېدل ونه ومني، ځکه نو تر هغه پورې چې نړيوال سياست مناسب لوري غوره کوي، په نړيوال ډگر کې بايد تر هرڅه لومړی د افغاني جنگي جنايتکارانو موضوع مطرح شي او د شوروي جنايتکارانو د محاکمې لپاره يو مناسب وخت ته منتظر شو.

پورتني ستونزې او داسې نور پرابلمونه موږ د پته اړ باسي، چې په ملي کچه دا مسئله مطرح کړو. ((په نړيواله ټولنه کې عمومي لېوالتيا دا ده، چې د نړيوالو مجرمينو خپرنه دولتونو ته راجع کېږي نه نړيوالې ټولنې ته.))^{۱)}

^{۱)} - ژان کامبه کو، نړيوال عمومي حقوق، پاریس، ۱۹۹۳ز کال، ۳۱۵ مخ.

لویدیز هېوادونه په یوازې توګه په افغانستان کې د جګړې د جنایتکارانو له قضایې خپرنو سره لېوالتیا لري. د بي، بي، سي راډیو دې خبر ته پاملرنه وکړي:

((د اسلامي حزب قومندان زرداد خان د کابل جلال اباد پر لویې لارې باندې د طالبانو ترواکمنۍ وروسته، له افغانستان نه وتښتېد او انگلستان ته یې پناه یوړه، د انگلستان یوې محکمې هڅه کوله له ده څخه د کابل-جلال اباد لویه لاره کې د کړو جنګي جنایتونو له کبله پوښتنه او ګروپړنه وشي.))^۱

په افغانستان کې باید د جګړې د جنایتکارانو محاکمه د یوملي حکومت لومړنۍ دنده وي. ځکه چې د وخت تېرېدل د جنایتکارانو په ګټه دي؛ د وخت په تېرېدو سره ډېر اسناد او شواهد له منځه ځي او مجرمینونه د پوښتنې هغه ګرمې ولولې همدا سې نه پاتې کېږي. په ملي کچه پر جنایت تورنو کسانو د محاکمې لپاره دوه الټرنیټیفونه شته:

✓ د هغې لومړنۍ لویې جرګې د پرېکړې پر بنسټ دیوې ځانګړې محکمې جوړول، لکه دهېواد د اساسي قانون د تدوین لپاره، چې جوړېږي او بحث پرې کېږي.
✓ ددې محکمې غړي کېدای شي، د لویو جرګو له غړو څخه غوره شي.

ددې کار بنه والی دادی، چې محکمه د خپلو دندو په سرته رسولو کې، د هغه ملت اراده څرګندوي، چې دوو لسیزو کې د کورنیو او بهرنیو دښمنانو له دښمنۍ سره مخامخ و.

^۱ - بي، بي، سي، راډیو، پښتو پروګرام، ماښامنی خپرونه، ۲۰۰۰ز کال د اګست ۳مه نېټه

يوې محكمې ته د تورنو کسانو په سپارنه کې (چې وروسته به ورته اشاره وکړو) اوسنۍ ستونزې د روسيې په چلند پورې تړلي دي، ځکه چې روسيه د زياتو تورنو کسانو سياسي ملاتړې گڼل کېږي، دا کار به افغان چارواکي اړ کړي، چې يو زيات شمېر تورن کسان په غيابي ډول محاکمه کړي.

نړيوال کانوانسيونونه د محکمې د حکم تطبيق، (ملي وي که نړيوال) د هېوادونو دنده گڼي. د لندن د ۱۹۴۵ ز کال د اگست ۸مې نېټې تړون د جگړې جنايتکارانو ته سزا ورکول د کورنيو حقوقو سيستم ته راجع کوي. په دې حالت کې نو دولتونه په دوو کټه-گوريو وېشل کېږي:

✓ کله چې د يو دولت اتباع د جگړې قربانيان وگڼل شي.

✓ کله چې د يو دولت اتباع پر جنګي جنايتونو تورن وي.

دويم: د جنايتکارانو سپارنه:

ددې بحث ترپيل دمخه به ښه دا وي، چې لوستونکي پر جنايت تورن شخص سپارنې او د جنايتکار سپارنې ترمنځ توپير وپيژني. د تورن سپارنه د محکمې پر وړاندې د هغه د حاضرېدو لپاره مطرح کېږي، خو د جنايتکار سپارنه د محکمې حکم تر صادريدو وروسته، د بحث موضوع گرځي.

په افغانستان کې پر جنايتونو تورنو کسانو زيات شمېر په روسيې او د منځنۍ اسيا په نورو هېوادونو کې، چې هغه هم په روسيې پورې تړلي دي، مېشته دي، دا کار د مجرمانو سپارلو لپاره د روسيې د همکارۍ اړتيا څرگندوي، څرنگه چې په افغانستان کې

پر شوروي حکومتي مشرانو باندې د جنايتونو تور دی، نو ځکه دا ډول همکاري شونې نه برېښي.

په اروپا کې المان د ډېرو تورنو کسانو کوربه دی، هالنډ، ډنمارک، انگلستان، فرانسې او نورو هېوادونو لږ شمېر هغه افغاني کمونيست سياسي مهاجرين منلي، چې پر جنايت تورن دي. د مجاهدينو د ډلو اکثره جنگي مجرمين په پاکستان، ايران او ځينې هم په افغانستان کې استوگن دي.

د خپرونو دراپورونو له مخې، افغاني تنظيمونه په پاکستان کې د اعدام شويو کسانو لپاره ځانگړې هديرې لري، څرنگه چې يو شمېر جنايتونه د پاکستان په خاوره کې ترسره شوي دي، يوې اړوندې ملي او يا نړيوالې سرچينې ته د مجرمينو، اسنادو او نورو شواهدو د سپارلو لپاره، ددې هېواد همکاري ته هم اړتيا ده.

کله چې په نړيواله کچه د نړيوالې محکمې د جوړولو پرېکړه وشوه، نو بيا دې محکمې ته د مجرمينو د راکاږلو په برخه کې زياتې ستونزې نه شته، خو ددې معکوس يوې ملي محکمې ته د تورنو راکاږلو موضوع دومره اسانه نه ښکاري.

په دې حال کې نو د تورنو کسانو د سپارلو موضوع له دوستو هېوادونو سره، د افغانستان حکومت د خبرو اترو له لارې مطرح کېږي، د افغانستان حکومت بايد په ډېرو برخو کې د تورنو کسانو د نيولو لپاره له معامله کوونکو هېوادونو سره، د مجرمينو د سپارلو تړون لاسليک کړی وي.

هغو تورنو کسانو او محکومينو سره، چې له هېواده تښتېدلي دي، د چلند په برخه کې بايد معامله کوونکي هېواد کې د هغوی حقوقي دريځ ته پاملرنه وشي. درې حالتونه کېدی شي رامنځته شي:

الف: لومړی دا چې تر نظر لاندې شخص د سیاسي پناه حقوقي اسناد ولري، په بله وینا خپل افغاني تابعیت یې له لاسه نه وي ورکړی.

ب: بل دا چې د تورن یا محکوم له خوا دبهرني تابعیت منل دهغه افغاني تابعیت د سلبیدو سبب نه شي. یانې د معامله کوونکي دولت د تابعیت قانون، افغاني او بهرنی دوه گوني تابعیت مني. ج: او یا دا چې د بهرنی تابعیت ورکړه، د افغاني تابعیت د له منځه تللو سبب شي، یانې د تابعیت قانون، دوه گوني تابعیت ونه مني. له نیکه مرغه، لکه څنگه چې څرگنده ده، تر اوسه پورې د پرو کمو هغو افغانانو بهرنی تابعیت تر لاسه کړی، چې پر جنایت تورن دي. دهغوی اکثره یې یوازې د سیاسي پناه حقوقي اسناد لري. په لومړي اودویم حالت کې د افغانستان حکومت له نورو هېوادونو څخه خپل اتباع غواړي، چې تر قضایي څارنې لاندې دي.

دا موخه هغه وخت تر لاسه کېږي، چې افغانستان په نړیوال ډگر کې یو ځواکمن او معتبر حکومت ولري.

له نورو هېوادونو سره د افغانستان نیک اړیکي، ددې سبب ګرځي، چې د تورنو افغانانو د سپارنې په برخه کې د دولتونو تر منځ کوم اساسي شرط ونه ګڼل شي. هغه مهال نو بیا د مجرمینو سپارنه د دوو هېوادونو تر منځ د ښه باور له کبله، له سیاسي پلوه مطرح کېږي، نه له حقوقي پلوه.

په درېیم حالت کې د افغانستان دولت له یو بهرنی هېواد څخه دیو داسې بهرنی تبعه (چې مخکې یې افغاني تابعیت درلود) د سپارلو غوښتنه کوي، پوره باور دی، چې په دې برخه کې به له زیاتو

ستونزو سره مخامخ شي، ځكه چې د جنايت نړيوال اړخونه پېژندل شوي نه دي، نو په داسې حالت كې هېوادونه، دمجرمينو د سپارنې په برخه كې د نړيوالو كانوانسيونونو له ټينگار سره سره، دخپلو اتباعو ملاتړ لازم گڼي.

كه چېرې د تورنو كسانو محاكمه په نړيواله كچه وپېژندل شي، د مجرمينو د سپارلو د كانوانسيونونو غړي هېوادونه او ان له كانوانسيون څخه بهر هېوادونه (دژنيو ۱۹۰۷ او ۱۹۴۹م كال) كانوانسيونونو د لومړي نمبر پروتوكول د ۸۸مې مادې له مخې) مكلف دي، چې تورن محكمې ته حواله كړي.

دژنيو كانوانسيونونه دا دولتونو دنده گڼي، چې د تورنو كسانو د نيونې او ملي نړيوالې محكمې ته د هغو د سپارنې په برخه كې لاس وکړي. دا يوازې د هغو هېوادونو دنده ده، چې كانوانسيون يې لاسليک کړی دی، بلکې د جرم او جنايت د پېښېدو ځای ته له پاملرنې پرته د نورو هېوادونو دنده نه ده، چې كانوانسيون يې لاسليک کړی دی، بلکې د جرم او جنايت د پېښېدو ځای ته له پاملرنې پرته د نورو هېوادونو دنده هم ده.

كه چېرې د كانوانسيون يو غړی هېواد يو تورن يا محكوم شخص ملي او يا نړيوالې محكمې ته ورنه كړي، له كومو عواقبو او يا كه په څرگند ډول ووايو له كومې سزا سره به مخامخېږي؟ نړيوالو تړونونو كې ددې خبرې څه څرگندونه نه ده شوې.

ځكه نو په پوره ډول پوهېدې شو، چې دتورنو او محكومينو د سپارلو په باب زياتره د دولتونو اخلاقي دنده مطرح ده، دا اخلاقي دنده كېدې شي، د كانوانسيون د غړو هېوادونو وي او يا تر هغه څخه بهر د نورو هېوادونو.

خو دې سره سره بيا هم دولتونه د جگړې د تورنو کسانو او محکومينو د سپارنې په برخه کې د خپلو سياسي غوښتنو له مخې چلند کوي.

د رونا د عامه وژنې زياتره مسولين پر ۱۹۹۴ز کال (د تورنو کسانو د محکمې د جوړېدو کال) بهر ته وتښتېدل. په افريقايي هېوادونو کې د امنيت شورا اغېز (سياسي لامل) د دې سبب شو، چې د افريقايي هېوادونو په مرسته د جگړې پر جنايتونو زياتره تورن کسان، د رونا لپاره نړيوالې محکمې ته وسپارل شي.

پایله

د افغانستان د جگړې د جنايتکارانو محاکمه کول، د افغان ملت يو ستره اړتيا گڼل کېږي، په دې باب دوه پوښتنې مطرح کېږي: لومړۍ دا چې د محکمې حکم بايد د کومو مجرمينو په باب وي؟ د کمونيستانو؟ د مجاهدو ډلو د غړيو؟ طالبانو؟ او که د ټولو په باب؟

دويم دا چې محکمه بايد څه وخت؟ د کومې سرچينې له خوا جوړه شي؟ د لومړۍ پوښتنې په ځواب کې بايد وويل شي، چې پريوه وخت يوې محکمې ته د کمونيستانو، مجاهدينو او طالبانو حاضرول نه عملي دي او هم منصفانه:

عملي خو ځکه نه دي، چې کېدای شي واکمن حکومت د دوو کينډو او نښو ډلو (که څه هم د جگړې جنايتکاران وي) له اغېزناکو سياسي شخصيتونو (کادرونو) سره د نښتو له امله، له کورنيو او بهرنيو لمسونو سره مخامخ شي او خپل سياسي ثبات چې د ملي هيلې (د جگړې د جنايتکارانو د محاکمې اهميت) د ترلاسه کولو لپاره، يو مهم توکی دی، له لاسه ورکړي.

دا خبره هم له انصافه لرې ده، چې کمونيستان او مجاهدين دې په يوه کاني وتلل شي. سره له دې چې موږ ډېر ځله دواړه يو شان گڼو، خو په حقيقت کې داسې نه دي:

د جگړې د پيل او د جنايتونو د سرته رسولو مسوليت د کمونيستانو پر غاړه دی. همدی وو، چې (انقلاب پر شا نه ځي) شعارونه يې ورکول او په ډېرې بې پروايۍ سره يې د يوبهرني

یرغلگر هېواد په ټینګار او ملاتړ د خپلو هېوادوالو پر وړاندې سخت جنایتونه ترسره کړل.

ځکه نو د هغوی ناروا او ملت ضد هڅې باید د ټولو وروستیو ویجاړیو او انحرافاتو اساسي علت وګڼل شي. لومړی باید له کمونستانو سره حساب کتاب وشي. کله چې زندانونه او د سزا نور ځایونه دې ډول خلکو ته خپله سزا ورکړي او ملت خپلو اصلي دښمنانو ته د سزا له کبله ارامه ساه وباسي، نو نړیوال شرایط به برابر شي، د نورو نوبت به هم ورسېږي.

د دویمې پوښتنې (د محکمې د جوړولو سرچینه او وخت) په ځواب کې باید په ډاګه کړو، تر هغه پورې، چې په هېواد کې یو ملي او مرکزي حکومت جوړ شوی نه وي او ملي ثبات په کې ټینګ شوی نه وي، د دې مسلې راتینګول اسانه خبره نه ده. دا چې د نورنبرګ محکمه په خپله دنده کې بریالی شوه، علت یې دا و چې د متحدینو له خوا په نیول شوي اروپا کې سیاسي ثبات ټینګ شوی و. که چېرې د طالبانو حکومت د افغانستان د خاورې پاتې برخه ونیسي، د جګړې جنایتکارانو محاکمې لپاره یوه ښه سرچینه ګڼل کېږي، دا سرچینه جنایتکارانو ته د سزا لپاره د نورو سیاسي الترنیټیفونو لکه (شمال اتحاد او د پخواني شاه جبهه) په انډول، ښه سیاسي او رواني دریځ لري [ځکه چې د شمال اتحاد کمونستانو ته ((د عمومي بښنې)) اعلان پر جرم محکوم دی او د شاه جبهې کې یو شمېر کمونیست پلوي لېبرالان راټول شوي، چې په جبهه کې سیاسي سازښتونو ته تیار دي او د پورتنۍ دعوي د طرحې لپاره لازم ملاتړ نه لري].

دا خبره خود لیلونه لري. له هغې جملې نه:

طالبان د سياسي اسلام د (جنگيالييتوب) او (انقلابييتوب) اړخونه لري، چې د ملت او شريعت د غوښتنو پر وړاندې هېڅ ډول سياسي معامله نه کوي.

طالبانو د خپلې واکمنۍ په بهير کې له کمونيستانو سره ډېر ټينګ، اصولي او سخت چلند کړی او په دې برخه کې يې ښه ازموینه ورکړې ده.

د طالبانو په منځ کې ډېر لږ کسان هغه هم په ليکو کې پر جنگي جنايتونو تورن دي، ځکه نو په لومړي گام کې بايد کمونيستان په يوه ملي محکمه کې محاکمه شي. په نړيواله کچه د جنايتکارانو د محاکمې راپورته کول لويې ستونزې لري، ددې حل لاره دا ده، چې د افغانستان حکومت نړيواله پېژندنه ترلاسه کړي، د روم د ۱۹۹۸ز کال د تړون، چې د جزا د نړيوال دايمي دېوان د جوړېدو لپاره تدوين شوی، لاسليک کړي. د روم تړون خپل غړي هېواد ته چې په خاوره کې يې جنايت ترسره شوی وي او يا تورن کس دهغه تبعه وي، د دېوان غونډې ته د غوښتنليک واک ورکوي.

هېوادپالو، ژمنو او مبارزو شخصيتونو! په هرځای کې چې اوسئ. د جنايتکارانو د محاکمې تر وخته بايد:

هر کال پر افغانستان باندې د شوروي يرغل پر ورځ د روسيې سياسي نمايندگيو او په بهر کې د افغاني کمونيستانو د مرکزونو پر وړاندې سترې مظاهرې اصلي شعارونه وي.

له کمونيستانو سره خپل ټولنيز اړيکي غوڅ کړئ او هغوی له بشپړ سياسي او ټولنيز بېلتانه سره مخ کړئ.

ددغه ملي ارمان (د جگړې جنايتکارانو محاکمه) د هېرېدو د مخنيوي لپاره هر اړخيزه تبليغاتي مبارزه پيل کړئ.

له هرې هغې حكومتي او ناحكومتې موسسې سره چې د
جنايتكارانو د محاكمې لپاره هڅه كوي، مرسته او همكاري وكړي.

پای

دوكتورم، ع، تره كی
ليون، فرانسه
۲۰۰۰م كال- جولای

اخځونه

په فرانسوي ژبه:

١. ATTAR FRANK, LEFROIT INT. ENTRE ORDRE ET GHAOS. PARIS ١٩٩٤
٢. DUPAIGNE BERNARD. LE UIADE DE L'AFGHANISTAN. LVON ١٩٨٩
٣. CARREAU DOMENQUE. PUBLIC. PARIS ١٩٩٣
٤. COMBAC AU JEAN DROIT. PUBLIC. PARIS ١٩٩٢
٥. DUPUY PIERRE MARIE. DROIT. PUBLIC. PARIS ١٩٩٣.
٦. MATHIEU JEAN LUC. LA DEFENSE INT. DES DROITS DEL, HOMME. PARIS ١٩٩٣.
٧. RUZIE DAVID. DROIT. PUBLIC. PARIS ١٩٩٤.
٨. TORRELLI MAURICE LE DROIT DE L'INTERVENTION. PARIS ١٩٩٤.
٩. ZORGBIBE CHARLES. DROIT DEL'INTERVENTION. PARIS ١٩٨٥.
١٠. LE MONDE CHRLES. DROIT DE L'INTERVENTION. PARIS ١٩٨٥.
١١. AFGHANISTAN. LA TORTURE DES PRISONNIERS POLITIQUES. LONDON. ١٩٨٦.

پښتو او دري:

- ١- زرملوال، غلام محي الدين، پر افغانستان باندې د روسانو وسلوال يرغل.
- ٢- نيازي، اميدوار: د ١٣٥٧ ل کال د ثور د اوومې نېټې کودتا عوامل او پايلې، پېښور، ١٣٦٨ ل کال.
- ٣- مايوروف، الکساندر: په افغانستان کې رښتيا څه تېرېدل؟ پېښور ١٩٩٩ ز کال.
- ٤- عقاب اريانا مجله: ١٩٩٦ م کال.
- ٥- ازاد افغانستان مجله: پېښور ١٩٩٩ ز کال.
- ٦- البدر جريده: هالنډ چاپ، ٢٠٠٠ ز کال.
- ٧- د بښنې نړيوال سازمان راپور، لندن، ١٩٩٣ ز کال.
- ٨- د بښنې نړيوال سازمان راپور: افغانستان، د بشري حقوقو غميزې په باب نړيوال مسوليت، لندن، ١٩٩٥ ز کال.

د محمد اسماعيل يون لنډه پېژندنه

محمد اسماعيل

يونس د حاجي

محمد خان زوى پر

۱۳۴۲ل كال، د

لغمان ولايت د

الينگار ولسوالۍ

دنيازيو په يوې

روښنفكرې

كورنۍ كې

زېږېدلى دى.

لومړنۍ زده كړې

يې د الينگار ولسوالۍ د سلينگار په لومړني ښوونځي كې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته كابل ته راغى او په خوشال خان لېسه كې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل كال له نوموړې لېسې څخه په دويم نومره بريالى او پر ۱۳۶۷ل كال د كابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانگې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل كال له نوموړې څانگې څخه اول نومره بريالى او پر همدې كال بېرته د پښتو څانگې د كدر غړى شو. پر ۱۳۸۵ل كال په نوموړې څانگه كې د ماسټرۍ دوره پيل شوه، يونس په ډېر ښه او بريالي ډول دا دوره پايله ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د (پوهندوی) علمي پورې ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او ((شمشاد)) مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکي ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنگه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرگې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرگې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرگې غړی، بیا د جرگې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرگې د لومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسته خپل ملي او تاریخي مسوولیت ادا کړ او د هېواد د ښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرگې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرگې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرگې د دارالانشاد غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د

افغانستان د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنگسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملگرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره گوښه شو. ملگرو ملتونو (UNAMA) استاد يون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تردې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادي ته يې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته يې د ځينو ملگرو په زيات ټينگار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنگي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادي سربېره لا تر اوسه دا دنده پرمخ وړي. استاد يون پر ۱۳۸۵ ل کال د افغانستان او پاکستان د امن گډې جرگې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توگه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد يون د خپلواک ليکوال په توگه په تېرو شلو کلونو کې گڼ شمېر فرهنگي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي، په گڼو چاپي، راډيويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د واقعيتونو او حقايقو د څرگندېدو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نيولی دی. که څه هم ډېر خلک د يون ليکنې، مرکې او نظريات خوښوي، خو يو شمېر داسې خلک هم شته، چې د يون سرسختي مخالفين دي. د هغه ملي او گټورو نظرياتو ته هم غلط رنگ او تعبير ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره يې زورواکي او د سياسي ډلو ټپلو غړي او

مشران دي، د استاد يون نظريات خپلو شخصي او تنظيمي گټو ته خطر بولي، نو ځكه يې په ټينگه مخالفت كوي زه ددې شاهد يم، هر كله چې يون كومه ليكنه او مركه كړې، نو دده پروړاندې يې مثبت او منفي غبرگونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرگونونه اكثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر كړكېچن سياسي بهير كې يې ډېرې نامشروع گټې ترلاسه كړي او ځانونه يې مطرح كړي دي.

مثبت غبرگونونه اكثره د ولس د مشرانو، روښنفرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد يون په دغسې سختو اغزنو او تنگو شرايطو كې بيا هم خپل فرهنگي، سياسي او ټولنيز كار ته دوام وركوي.

دا اوسنی فرهنگي كار، چې تاسو يې اوس په مسلسل ډول گورئ، دا د تېرو شلو كلونو كارونه دي، چې له تېريو نيم كال راهيسې پرې په منظم ډول كار شوی، او ډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اېښودل كېږي، په داسې يو دولتي دفتر كې چې بوختياوې په كې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنگي كار سرته رسول اسانه كار نه دی. استاد يون پر خپلو فرهنگي كارونو سربېره د گڼو فرهنگي ټولنو د غړي، همكار او موسس غړي په توگه هم خپل فرهنگي رول ادا كړی، په پېښور كې يې د دوو المان مېشتو فرهنگي ټولنو (د افغانستان د كلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنگ د ودې

پراختيا ټولنې) د همکار په توگه د بېلابېلو ليکوالو په لسگونو
اشار، ايډيټ او چاپ کړي دي. دغه راز يې په سلگونو کورنيو
مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستي ده، خپله
يې هم په لسگونو مشاعرې، سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ
کړي دي.

سربېره پر دې، په يوزيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې
يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړي ده. دلته به يې د اشارو
يادونه وکړو:

اشار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنگوالی	چاپکال
• متکور	لومړۍ شعري ټولگه	دويم ۱۳۸۷
• په اوروونو کې سندرې	دويمه شعري ټولگه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هيلې	گډه شعري ټولگه	دويم ۱۳۸۷
• نيمگړي ارمانونه	د حيران شعري ټولگه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	گډه شعري ټولگه	دويم ۱۳۸۷
• د نازوانا ياد	د سيمينار د ليکنو ټولگه	دويم ۱۳۸۷
• داستاد الفت نثري کليات	داستاد الفت نثرونه	درييم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق تنگيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه

- د پوهنوال روستار تره کي اثر دويم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنگي ميراثونو ته يوه کتنه
- د نينسي دوپرې اثر دويم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جگړې جنايتکارانو محاکمه
- د پوهنوال روستار تره کی اثر دويم ۱۳۸۷
- د- يونليکني:
 - د اماراتو سفر د اماراتو يونليک دويم ۱۳۸۷
 - که يون دی يون دی د اروپا يونليک لومړی ۱۳۸۷
 - د پنتاگون ترخندو د امريکا يونليک لومړی ۱۳۸۷
- ه- خپرني او شننې:
 - د محمد گل خان مومند اند و ژوند ته يوه لنډه کتنه دويم ۱۳۸۷
 - استاد زيار د پښتني فرهنگ يو ځلاند ستوری دويم ۱۳۸۷
 - د کابل پوهنتون د ادبياتو پوهنځي پښتو کتابښود دويم ۱۳۸۷
 - د افغانستان فرهنگ ته اوښتي زيانونه دويم ۱۳۸۷
 - د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
 - له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دويم ۱۳۸۷
 - ساينسي پرمختياوې دويم ۱۳۸۷
 - بېړنۍ لويه جرگه ولسواکي او زورواکي دويم ۱۳۸۷
 - انديال خوشال لومړی ۱۳۸۷
 - هيله د خپلو سريزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
 - کلتوري يون لومړی ۱۳۸۷
 - فرهنگي فقر لومړی ۱۳۸۷
 - مرکه او مرکې لومړی ۱۳۸۷
 - خوشال په خپل ايديال لومړی ۱۳۸۷

- دکتابونو په وېبمو کې لومړۍ ۱۳۸۷
 - افغانستان په سیاسي کړلېچ کې لومړۍ ۱۳۸۷
 - پښتو لیکنی سمون لومړۍ ۱۳۸۷
 - اوسنۍ رسنۍ لومړۍ ۱۳۸۷
 - که نړیوال ماته وخوري؟ لومړۍ ۱۳۸۷
- خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم
تاند لري، الله (ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په
فرهنگي کارو زیار کې ورته دنور زغم او اوسپلې هیله لرم.
په درناوي
وفا الرحمن وفا
کابل-افغانستان

Trail of war criminal in Afghanistan

Written by:

Professor Dr. M. Osman Taraky

Translated to pashto by:

M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-16-7

9 789936 500167 >

د خپرونو لړۍ: (۱۷)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library